

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๓/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ นาฬิกา

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้ที่ประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาฯ จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ก็ขอเรียนท่านที่ประชุมว่าท่านประธานฯ และท่านรองประธานฯ คนที่ ๑ ได้ไปราชการในเรื่องสหภาพรัฐสภานอกประเทศ กระผมซึ่งเป็นรองประธานฯ คนที่ ๒ กระทำหน้าที่แทนชั่วคราวเวลา ก็คงจะเพียง ๓ สัปดาห์เท่านั้น กระผมขอรับรองว่าจะรีบพิจารณาโดยเคร่งครัดมิชักช้า จะเป็นกระทู้หรือร่างพระราชบัญญัติที่ส่งเข้ามาในสภาฯ ของท่านทั้งหลายนี้จะดำเนินการโดยรวดเร็ว ทั้งมีความยุติธรรมและเคารพต่อมวลสมาชิกโดยเสมอหน้า

การรับคะแนนเสียงที่เคยมีบางท่านสงสัยว่าทำอย่างไรถึงเจ้านัก ขอเรียนชี้แจงว่าถ้าวันลูกต้อง ตั้งได้ก็ตบประกาศถึงวิธีนับคะแนนเสียงไว้ให้ทราบโดยทั่วกันที่ห้องเขียนชื่อแล้ว และจะกวดขันการเข้าออกในบริเวณของงานการปกครองเพื่อความปลอดภัยเรียบร้อย ทั้งนี้เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรนี้เป็นที่ไว้รับความเชื่อถือและเป็นประโยชน์ไป

(ที่ประชุมวิพากษ์)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พระวิภาวดีรังสิต ๒ ธันวาคม ๒๕๐๐

งานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๐๖ (สามัญ) ชุดที่ ๓ จะมีผู้ใด
ขอแก้ไขหรือมีความเห็นตักท้วงประการใด

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นตักท้วงประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมนี้ ไม่มีความเห็น
ตักท้วงประการใดก็ผ่านไป

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตามกระทู้ถามลำดับที่ ๑ ของนายฉันท บุษบง
เรื่องราคาข้าวเหนียวตกต่ำ ตามกระทรวงเศรษฐการ

นายฉันท บุษบง (อุบลราชธานี) : กระทั่งตามนี้ กระผมได้เรียนตามตั้งแต่
หลังเลือกตั้งนี้ตกน้อย ในขณะนั้นราคาข้าวเหนียวตกต่ำ บัดนี้ด้วยความอุตสาห
ราคาข้าวเหนียวกลับสูงขึ้น เพราะฉะนั้นสถานะการณ์เปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้จึงไม่
ประสงค์ที่จะถาม จึงขอถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลำดับที่ ๒ กระทั่งของคุณบุรณะ
จำปาพันธ์ เรื่องใช้หัวตัดใหญ่ ตามกระทรวงสาธารณสุข ท่านผู้ตั้งกระทู้มาหรือเปล่า
(นายบุรณะ จำปาพันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายบุรณะ จำปาพันธ์ ไม่อยู่
เป็นอันว่าผ่านไป

กระทู้ถามลำดับที่ ๓ ของคุณทองดี อิศราชีวิน เรื่องทางสาธารณสุขที่อำเภอ
พร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า อำเภอพร้าวนับเป็นอำเภอที่อากาศดี เป็น
ที่สองรองจากอำเภอแม่แจ่ม ซึ่งมีการคมนาคมยากลำบากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การติดต่อได้สะดวกก็เฉพาะในฤดูแล้งเท่านั้น แต่ในฤดูแล้งก็ทำความเดือดร้อนให้แก่
ราษฎรชาวสวนชาวไร่ในอำเภอพร้าวเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ทางเข้าสู่ตัวอำเภอพร้าวทางด้านทิศตะวันออก
เนื่องเหนือจากอำเภอเทิงทางว มีบุคคลผู้หนึ่งกระทำตัวเป็นนายช่าง โดยอ้างว่า
เขาได้สัมปทานทางสายนี้จากนายช่างเขตการทางผู้หนึ่ง แล้วเรียกเก็บเงินจากรอรถ
โดยสารและรถยนต์บรรทุกที่เดินผ่านทางสายนี้ ไปและกลับเรียกค่าผ่านทางประมาณ

๓๐๐ บาทต่อหนึ่งคืน ระยะเวลาแยกจากบึงไค้งทางหลวงแผ่นดินเข้าสู่ตัวอำเภอพร้าว เพียงประมาณ ๓๐ กิโลเมตรเศษเท่านั้น ไม่มีลมความจริงเพียงใดหรือไม่

๒. บุคคลผู้กระทำการเป็นนายค่านเรือเก็บเงินค่าผ่านทางดังกล่าวนี้ คือ ผู้ใด ใ้รับราชการสัมปทานทางสายนี้จากรัฐบาลเมื่อใด สัมปทานกี่ปี ค่าสัมปทานเป็นละเท่าใด

๓. ทางสายใต้จากอำเภอสันทรายเข้าสู่อำเภอพร้าว ซึ่งมีฐานะเป็นทางหลวงจังหวัดนับตั้งแต่ปี ๒๔๙๙ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ทางรัฐบาลได้จ่ายงบประมาณค่าก่อสร้าง และงบบูรณะซ่อมแซมไปแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นเท่าใด และทางสายนี้จะเป็นทางหลวงจังหวัดชั้นใดภายในกี่ปี

๔. เพื่อให้ค่าครองชีพของราษฎรในอำเภอพร้าวได้ลดลง รัฐบาลจะรับเรื่องดำเนินการกับถนนสายบึงไค้งอำเภอพร้าวโดยด่วนอย่างไรหรือไม่ เพราะฉะนั้นปรากฏว่าราษฎรอำเภอพร้าวได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอทราบกระทำการผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ตั้งนี้รัฐบาลไม่ได้ทอดทิ้ง อำเภอพร้าว ได้ศึกษากร ช่วยเหลือ และบูรณะถนน หนทาง ไปทั้งหมด เป็นเงิน ๖๔๔,๘๘๗ บาท เป็นการช่วยเหลือในการบูรณะทาง ทางที่อำเภอนี้ ไม่มีกรให้สัมปทานแก่ผู้ใด ในขณะที่บริษัทเวียงพร้าวซึ่งเป็นบริษัทเอกชนได้ทุนบำรุงซ่อมแซมถนนสายนี้ขึ้นเพื่อสะดวกแก่การสัญจรไปมา เพราะเหตุว่างบประมาณที่จ่ายไปประจำปีนั้นจำกัด บริษัทเวียงพร้าวนี้ก็ได้ขอเรียกรายจากบรรดาเจ้าของรถยนต์คันหนึ่ง ๒๐ บาท ๑๐๐ บาท เป็นการช่วยเหลือบรรดาถนนสายนี้ให้คงสภาพดี ไม่ได้มีการบังคับแก่เกณฑ์ประการใด ผู้ที่เสียเงินให้ก็เพราะเห็นว่าไปทำประโยชน์แก่ทาง เพราะบริษัทเวียงพร้าวนี้เป็นบริษัทอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้มีการลากไม้ มากก็จึงได้มอบทุนเป็นการช่วยเหลือ ในขณะที่รัฐบาลได้พิจารณาแล้วว่าสายเวียงท้าว-พร้าว นี้จะต้องใช้เงินประมาณ ๖ ล้านบาท ซึ่งรัฐบาลได้มีโครงการที่จะทำให้เสร็จภายใน ๕ ปีข้างหน้า เพราะฉะนั้น ในขณะที่ได้รื้อตั้งงบประมาณเพื่อจะตั้งเสริมถนนสายนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ แล้ว งบการสร้างทางสายบึงไค้งอำเภอพร้าวนี้ จังหวัดก็ได้เริ่มเสนองบประมาณตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ เช่นเดียวกัน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับทราบว่าถนนสองเส้นทางที่ทำาผู้มีเกียรติ บริวารณาที่สว รรชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงมหาดไทยยินดีสนับสนุน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบกระทู้ถามข้าพเจ้าไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอซักถาม ข ๓๓ ข ๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งที่ ๑ ตามที่ท่านบอกว่าทางสายจากเชียงใหม่ไปถึงโค้งเข้าสู่อำเภอพร้าวนั้นไม่ให้ผู้ใดกระทำการสัมปทานนั้น ข้าพเจ้าสงสัย สงสัยที่บริษัทเวียงพร้าว นั้น เวลารถยนต์โดยสารประจำทางเดินผ่านไปมา เขาเรียกเก็บค่าผ่านประตูอย่างน้อยคันละ ๓๐๐ บาท ท่านประธาน ข ที่เคาร์พ อันนี้เป็นความจริง ที่ที่ท่านบอกว่าไม่ได้สัมปทานจากใคร แล้วท่านบอกว่าบริษัทเวียงพร้าว นั้นเป็นบริษัทขี้ไม่ ว่าบริษัทเวียงพร้าวได้ทำการชักลากซุงเกี่ยวกับไม้ ทำการอุตสาหกรรมในอำเภอพร้าวนี้ ข้าพเจ้าอยากจะสอบถามว่าตามที่ท่านกล่าวนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าท่านกล่าวคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงนั้น ท่านทราบหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่เป็นที่เจ้าหน้าที่รายงานมานั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นความคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงทั้งสิ้น บริษัทนี้ได้เรียกเงินจากรถยนต์โดยสารตลอดจน รถยนต์ที่เข้าไปขายยาในเขตอำเภอพร้าวสำหรับรถยนต์โดยสารไปมา ๓๐๐ บาทต่อ ๑ คัน รถยนต์ที่บรรทุกยาเข้าไปขายนั้นทั้งไปและกลับคิด ๒๐๐ บาทต่อ ๑ คัน นี้ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ ว่าวิธีการอย่างนั้นทำให้ราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งราษฎรในเขตอำเภอพร้าวนี้ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เดือดร้อนอย่างไร ท่านประธาน ข ที่เคาร์พ เคือควร้อนในคำครองชีพ ท่านประธาน ข ที่เคาร์พ เครื่องอุปโภคบริโภคถ้าขนเข้าสู่อำเภอพร้าวแล้ว จะแพงขึ้นกว่าในตัวอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น รัฐบาลทราบหรือไม่ นี้ข้อหนึ่ง

ข้อที่สอง ที่ท่านบอกว่าทางสายจากอำเภอสันทราย ทางสายได้เข้าสู่อำเภอพร้าว รัฐบาลได้จ่ายเงินไปทั้งหมดตัวอีกนั้น ท่านกล่าวคลุมไปหมดว่าเป็นเงินถึง ๖๐๐,๐๐๐ บาทเศษนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่าท่านทราบหรือไม่ว่าเงินจำนวนทั้งหมดหกแสนเศษที่จ่ายไปนั้น ทำทางที่ดีจริง ๆ นั้นได้ระยะเพียงไม่กี่ไมล์เมตรท่านทราบไหม จากสันทรายขึ้นไปอำเภอพร้าว นี้ท่านทราบไหม และนอกจากนี้ ที่ท่านบอกว่ารัฐบาลนี้ ได้ตั้งงบประมาณไว้แล้ว สายระยะทางจากอำเภอสันทรายสายได้เข้าสู่อำเภอพร้าวเป็นเงินถึง ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบว่างบประมาณที่ท่านจะให้นั้นจะให้ในปี ๒๕๐๑ นี้ทั้งหมดหกแสนบาทเช่นนั้นหรือ หรือว่าท่านจะถือว่าจ่ายกันปี ๆ ไป ถ้าเป็นปี ๆ ไปนั้น

เป็นโครงการระยะที่ปี แล้วนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากขอถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่าทาง
จากอำเภอเชียงดาวหรือถนนที่จากเมืองโค้งเข้าสู่ตัวอำเภอพร้าวระยะทาง ๓ กิโลเมตร
เศษนั้น ท่านบอกว่าทางคนและกรมการจังหวัดเชียงใหม่ ใจใส่นอ ทั้งมี
ประมาณมาแล้วนั้น สำหรับปี ๒๕๐๑ นั้น ข้าพเจ้าอยากขอทราบว่าเป็นจำนวน
เงินทั้งหมดงบประมาณเท่าไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับปี ๒๕๐๑

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กระทรวงนี้ท่านประธาน ข คงทราบว่าการรวมมหาดไทยขอเมื่อตอนไปนั้นก็เนื่องจาก
ไปฟังมติสภาตำบลว่ามีความเห็นประการใด ที่บริษัท เวียงพร้าวนี้ ได้มีการ เก็บเงิน ค่า
โดยสารเพื่อบำรุงทาง มติสภาตำบลก็เห็นชอบด้วยในการที่บริษัท เวียงพร้าวนี้ ได้
ดำเนินการเก็บเงิน เพราะเหตุว่าคณะสมาชิกสภาตำบลได้มีการควบคุมอยู่ในการ
บำรุงซ่อมแซมถนน และอีกประการหนึ่ง บริษัท เวียงพร้าวนี้ได้ช่วยเหลือประชาชน
ให้มีงานทำ ทั้งนี้มติสภาตำบลก็จึงสนับสนุนให้บริษัท เวียงพร้าวนี้ขอความร่วมมือ
จากเอกชนที่เสียค่าบำรุงทาง ทั้งนี้เป็นต้น การให้สิ่งไปเช่นนั้น กระทรวง
มหาดไทยไม่ได้ให้ และการให้สัมปทานนั้นต้องเป็นสิทธิของคณะรัฐมนตรี กระทรวง
มหาดไทยหรือจังหวัดไปให้ไม่ได้ ส่วนที่ท่านว่าเงิน ๖๐,๐๐๐ บาทนั้น ที่ให้ทำ
ถนนไปจากสันทรายไปอำเภอพร้าวไม่เห็นได้ทำอะไร ข้าพเจ้าอยากทราบเรียนท่าน
ประธาน ข ว่าสถิติของกรมทางนั้นงานกินหนึ่งกิโลเมตรพลก ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพราะ
ฉะนั้น ๖๐๐,๐๐๐ บาทนี้ ไม่ได้ทำอะไร แต่ได้ทำได้ถึงปานนั้น แล้วก็ควรจะ
เพียงพอ เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าผลของโครงการที่จังหวัดและกรมทางได้ปฏิบัติ
ไปนั้น เป็นการ ที่ถูกต้องไม่มีการรั่วไหล แต่ประการใด ส่วนเงินงบประมาณ
๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทที่จะตั้งให้ นั้น กระทรวงมหาดไทยจะต้องให้ในเวลา ๕ ปี จึงจะ
เป็นผลสำเร็จ ส่วนการสร้างทางสายบึงโค้ง อำเภอพร้าว นั้น จังหวัดได้เสนอ
งบประมาณมาแล้ว แต่จะได้เท่าไรนั้นข้าพเจ้ายังไม่เห็นไม่ได้ เพราะกระทรวง
การคลังเป็นผู้วินิจฉัย จึงขอเรียนให้ท่านประธาน ข ทราบ

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งที่สอง ถามที่ท่านบอกว่าทางสายจากเชียงดาว
บึงโค้ง เข้าสู่อำเภอพร้าวซึ่งมีระยะทางประมาณ ๓๖ กิโลเมตรเศษนั้น ฉะนั้นเป็น

มติของสภาตำบล เพราะเห็นว่าบริษัทเวียงพร้าวในอำเภอเวียงไชยบุรี ให้เช่าที่อำเภอ
พร้าว ท่านว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่ามติของสภาตำบลนั้นเองที่ท่านควรจะ
รับรายงานศาลาเถลิงต่อความเป็นจริง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เวลาที่ราษฎร
ในอำเภอพร้าวเดือดร้อน ๆ เป็นอย่างยิ่ง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ท่านรองศึกษา
ว่าจะไม่เดือดร้อนอย่างไร หอมก็ถาม ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชักครับ ไม่ต้องพิจารณาเรื่อง
เดือดร้อนหรือไม่เดือดร้อน ชัก

นายทองดี อิศราชวิน (เชียงใหม่) : ขอพระคุณ ท่านประธาน ฯ ที่
เคารพ ข้าพเจ้าจะขอซักถามทางรัฐบาลว่าอย่างนี้ ว่ารัฐบาลทราบหรือไม่ว่ามีการ
ในเขตอำเภอพร้าวเวลาปลูกกระเทียมก็ดี หอมก็ดี ข้าวเหลืองก็ดี ยัวดิงก็ถาม
ตลอดจนข้าวที่ผลิตขึ้นมานั้นรัฐบาลทราบหรือไม่ ว่าราคาพืชผลเหล่านี้ถูกนายทุน
กดให้ตกต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าของบริษัทเวียงพร้าวในละ ท่านประธาน ฯ
นี้ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ ราคาข้าวในจังหวัดเชียงใหม่เดือนหนึ่ง ๕๐๐ แต่อำเภอ
พร้าวเพียง ๔๕๐ หรือ ๕๐๐ บาท อย่างนี้ท่านประธาน ฯ ที่นี้ทำไมถึงถูกกดอย่างนี้
ราษฎรจะเอาออกมาได้ไม่ได้ ถ้าออกมาต้องเสียค่าผ่านทางค่าธรรมเนียมไปมา
ถึง ๓๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น นี่อย่างนี้ท่านคิดว่าราษฎรยังไม่ได้รับกรรมเดือดร้อน
กระนั้นหรือ อันนี้เป็นข้อที่หนึ่งที่ข้าพเจ้าซัก

ซักที่สอง ที่ท่านบอกว่าเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท นั้น อันนี้พูดถึงทางได้ระหว่าง
จาก สันทรายขึ้นไปอำเภอพร้าวว่าจ่ายเงินไป ๖๐๐,๐๐๐ บาทเศษ นั้น ได้ทางเดิน
กิโลละ ๑๐๐,๐๐๐ บาทอย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัย ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
งานดินอะไรกิโลเมตรตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ บาท นี่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายกรม
โยธาเทศบาลที่รายงานมานั้นก็บอกกล่าวศาลาเถลิงต่อความเป็นจริง งานดินอะไร
ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กิโลหนึ่งตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นไปไม่ได้ รัฐบาลทราบ
หรือไม่ว่าถ้าเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาทนั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายกรมโยธาเทศบาลจะทำงานจริง ๆ
แล้วข้าพเจ้าคิดว่า อย่างน้อยได้ถึง ๑๒ กิโลเมตร ท่านประธาน ฯ นี่ข้าพเจ้าขอถาม
รัฐบาลทราบไหมเวลานี้ทางสายได้จากสันทรายขึ้นไปอำเภอพร้าว นับตั้งแต่กิโลเมตร
ที่ ๑๕ ที่เห็นอันนั้นขึ้นไป เขาเรียกว่ากิโลสุบ (๑) เป็นทางหลวงจังหวัด เพราะ
ทางหลวงแผ่นดินจากจังหวัดเชียงใหม่เข้าสู่อำเภอสันทรายเพียง ๑๕ กิโลเมตร ที่นี้

เหนือกิโล ๑๔ ขึ้นไปเขาเริ่มตันกิโลสูญ (๑) ขึ้นไปถ้าเขาหรือว่าวัดที่เป็นระยะทาง ประมาณ ๕๐ กิโลเมตรเศษ ท่านบอกว่าท่านทำงานคืนได้ ๑ กิโลเมตรต่อ ๒๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้ไม่เป็นความจริง คล้ายเคลื่อนต่อความจริง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ตลอดจนสถานที่ที่ผ่านไบนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ผ่านโรงเรียนเกษตรกรรม แม่โจ้หรือวิทยาลัยแม่โจ้ ตลอดจนถึงที่ทำ การสหกรณ์ที่ดินอำเภอสันทรายล้วนแต่ เป็นหลุมเป็นบ่อ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่ยังเวลาให้ดูฝนตกสาร เป็นบักให้ดูว่า นอนที่แปลงกลางถนนหนทางอย่างนี้ ท่านทราบหรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ ชักนี้ เป็นครั้งที่สองเท่านั้น

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ที่บอกว่าการขุดเพื่อวัดอันนั้นก็ เป็น ๒ พวก ๆ หนึ่งก็พวกที่คงเสียเงินหรือถูกเก็บ เงินจากรบที่ขุดอาจจะเรียกราคาสูงขึ้น แต่ในส่วนรวมแล้วสภาพตำบลมีกรรมเห็นว่า ถ้าไม่มีบริษัทเวียงพร้าวบูรณะแล้วถนนสายนี้จะใช้ไม่ได้เลย และวิธีการเช่นนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ยึดถือในหลักปฏิบัติราชการเหมือนกัน ถ้าสิ่งใดที่ประชาชน สามารถจะร่วมมือกันนั้น กระทรวงมหาดไทยยินดีส่งเสริมสนับสนุน แต่เมื่อมีความ จำเป็นในการขนส่งของอำเภอพร้าวและเชียงดาว ซึ่งต่อไปจะวิวัฒนาการมากขึ้น กระทรวงมหาดไทยก็จึงได้สั่งให้จัดการตั้งงบประมาณเป็นการ ช่วยเหลือ เพื่อให้ถาวร ต่อไป เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้รับงานกันนี้มาแล้วได้เงินแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่า บริษัทเวียงพร้าวคงไม่กล้าเข้ามาทวงค่าเก็บเงินจากรประชาชนนี้เป็นแน่ และสภาพ ตำบลก็คงไม่ยอมให้บริษัทเวียงพร้าวนี้เก็บเงิน เพราะฉะนั้นปัญหาที่ศูนย์เขตรัฐบาล จังหวัดเชียงใหม่ ได้ถามมานั้น เมื่อรัฐบาลเข้าดำเนินการเสียเองแล้ว การที่จะเก็บ เงินจากรประชาชนเพื่อร่วมมือในการทำถนนนี้ก็คงจะไม่มี ซึ่งคงจะเป็นการสมความปรารถนาของท่าน ส่วนเงิน ๖ แสนนั้น ข้าพเจ้าบอกว่าคุณตั้งงานคืนนั้น ๑ แสน ต่อ ๑ กิโลเมตร แต่ที่ทางยาวตั้ง ๓๐ กิโลเมตร เขาก็เฉลี่ยบำรุงรักษาไปด้วยเงิน ๖ แสนบาทนี้เป็นเวลาถึง ๒-๓ ปี เพราะฉะนั้นเงินนั้นนี้ไม่ใช่อันลุล่วงลงและ ทางสภาพตำบลก็รีบไปทำตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นในกรณีที่ สภาพตำบลให้ตัวบุคคลมาช่วยสร้างถนนเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าคงเป็นการปฏิบัติอัน ถูกต้องในระบอบประชาธิปไตยแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งสุดท้าย ตามที่ที่ เหมอมกราว่าทางสารเชียงดาวเจ้าผู้
 อำเภอพริ้วจากที่บึงไค้งนั้น เป็นมติของสภาตำบลและแสดงว่าราษฎรอำเภอพริ้วก็
 นิยมชมชอบอย่างนั้นเป็นต้นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อ ฯ ประทาน ฯ ว่าการกระทรวงมหาด
 ไทยอีกครั้งหนึ่งว่า ราษฎรเขาไม่ต้องการจะให้ทำอย่างนี้ ถ้ากรมเดินผ่านไฉนก็ต้อง
 ถูกเรียกเก็บค่าผ่านประตู แม้แต่ข้าพเจ้าเอง ท่านประธาน ฯ ที่เกาะพ เมื่อข้าพเจ้าไป
 หาเลี้ยงในเขตอำเภอพริ้วก็ถูกเรียกเก็บเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าไม่ให้ ทั้งนี้เพราะ
 ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้าไม่ใช้พลั่วหรือหนักเชิงสี่ ข้าพเจ้าเป็นนักการเมือง ข้าพเจ้าก็
 บอกอย่างนี้แต่ไม่ต้องเสีย เพราะฉะนั้นอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่า ทางรัฐบาล
 โดยเนพาอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทย จะสั่งให้ บริษัทเวียงพร้าว ยกเลิกกิจการทางสาร
 เชียงดาวจากบึงไค้งเข้าสู่อำเภอพริ้วโดยด่วนจะให้หรือไม่ ขอให้ยกเลิกเสีย แล้ว
 ประการที่ ๒ ท่านประธาน ฯ ที่เกาะพ ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะ
 ท้มเงินงบประมาณสารบึงไค้งหรือเชียงดาวเข้าสู่อำเภอพริ้วระยะทาง ๓๐ กิโลเมตร
 นั้นให้เสร็จสิ้นให้ทางนี้เป็นทางหลวงจังหวัดชั้นที่สามหนึ่งใน พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ โดย
 ด่วนจะให้หรือไม่ และนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามท่านว่า ทางจากอำเภอ
 สันทรายเข้าสู่ตัวอำเภอพริ้วทางทิศใต้ นั้น ท่านทราบไหมว่ามีอยู่คราวหนึ่งสะพาน
 ข้ามห้วยใต้เขตตำบลโหล่งซอตอนอยู่เหนือตำบลแม่หอพระในเขตอำเภอแม่แตง อันนี้
 ถูกบุคคลผู้หนึ่งจะเป็นใครก็ตามไปเผาเสีย นี่ท่านประธาน ฯ ที่เกาะพ ให้ทำสาย
 สะพานนี้เสีย ความจริงทางสายใต้ถ้าเป็นฤดูแล้งแล้วมีรถยนต์ของเอกชนเขาเดินเข้า
 ไปมาหลายครั้งหลายหนและเก็บค่าโดยสารก็ถูกเพียง ๑๐ บาทเท่านั้น นี่วิธีการอย่าง
 นี้ถูกทำลายสะพานทางทิศใต้ถูกทำลายอย่างนี้ แล้วก็เป็นที่ให้รถยนต์เดินไม่ ใ้
 ก็ต้องไปเดินทางสายเหนือเข้าไปจากบึงไค้งเข้าสู่อำเภอพริ้วนี้รัฐบาลทราบไหม วิธี
 การอย่างนี้ที่เขาเล่นลักเผาสะพานอย่างนี้ ทำลายสะพานซึ่งเป็นผลประโยชน์ส่วนรวม
 ของแผ่นดิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของราษฎรอำเภอพริ้ว เมื่อเป็นอย่างนี้ ถ้า
 หากว่ารัฐบาลทราบหรือยังไม่ทราบ เมื่อข้าพเจ้าแจ้งอย่างนี้แล้ว ทางรัฐบาลขริ้ว
 เร่งก่อสร้างสะพานหรือ ซ่อมแซมสะพาน ที่ถูกเผาทางรถไฟจาก ตำบลโหล่งซอลงมา
 ตำบลแม่หอพระในเขตอำเภอแม่แตง ซึ่งตัดที่อำเภอสันทรายนั้นโดยด่วนจะให้รีบ
 ไม่ ท่านประธาน ฯ ที่เกาะพ ข้าพเจ้าอยากจะขอแจ้งทุกที่ความจริงให้รัฐบาลทราบ
 เสียด้วยว่า เพราะทางสารจากบึงไค้งเข้าสู่อำเภอพริ้วนั้นระยะทางเพียง ๓๐ กิโลเมตร

เศษ และจากในตัวเชียงใหม่เข้าไปเชียงดาวอีกประมาณ ๖๗ -๖๘ กิโลเมตร อันนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ อาจจะขอทราบว่าทางรัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเขาเรียกเก็บ ค่าโดยสารคนหนึ่งถึง ๒๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น อันนั้นมันเป็นการที่แพงมาก ท่าน ประธาน ฯ ที่เคารพ ทำให้ราษฎรผู้โดยสารส่วนมากได้รับความเดือดร้อน ระยะทาง จากเชียงใหม่ขึ้นท้องที่อำเภอฝางแล้ว ๕๓ กิโลเมตรเรียกเก็บเพียง ๑๐ บาท อย่างนั้น ต่างกัน ท่านประธาน ฯ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอความกรุณาขั้ตามรัฐบาล เป็นครั้งสุดท้ายว่า ท่านจะรีบเร่งดำเนินการโดยด่วนภายในปี ๒๕๐๑ นี้ทั้งทางบึงโค้ง สู่เชียงดาวทางสายเหนือทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอพร้าว กับทางสายใต้จาก สันทรายขึ้นไปอำเภอพร้าวนี้โดยด่วนให้เสร็จสิ้น ให้เป็นทางหลวงจังหวัดชั้นหนึ่ง ทางหลวงจังหวัดชั้นหนึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ จะได้หรือไม่ ถ้าหากไม่ได้แล้วถ้าท่าน ไม่สามารถจะทำได้ ข้าพเจ้าอยากจะให้โอนทางสายนี้ขึ้นเป็นทางหลวงแผ่นดินเสียจะ ได้หรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :- กระทรวงมหาดไทยขอตอบเรื่องบริษัทเวียงพร้าวในขณะนี้ กระทรวงมหาดไทยยัง ให้อำเภอเวียงพร้าวเลิกไปไม่ได้ เพราะว่าถัวเลิกแล้วถนนก็ทรุดโทรม รอยรถยนต์ พาดหนะเคลื่อนย้ายไม่ได้เป็นการเสียหายเศรษฐกิจของอำเภอพร้าวเอง ซึ่งท่านผู้แทน ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่คงจะเห็นใจ ส่วนถ้าครบไตรมาสรัฐบาลได้งบประมาณที่จะ เริ่มทำทางแล้ว รัฐบาลขอรับว่าจะให้บริษัทเวียงพร้าวเลิกเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ให้มา เกี่ยวข้อง และขอมติสภาตำบลให้บริษัทเวียงพร้าวเลิกไป เพราะฉะนั้นปัญหาอยู่ที่ ว่า ถัวได้งบประมาณตามโครงการเป็นจำนวนเงิน ๖ ล้านบาทแล้ว กระทรวงมหาดไทย ขอยืนยันว่าทางสายนี้จะเป็นทางหลวงจังหวัดชั้นดี แต่ว่าอาจจะไม่ใช่ชั้นดีตามที่ คุณทองดี ฯ ต้องการ ส่วนสะพานอำเภอแม่แตงนั้น กระทรวงมหาดไทยทราบและ ได้รับวิทยุรายงาน กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการซ่อมแซมไปแล้ว ส่วนการที่จะทำ สะพานคอนกรีตนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อได้งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๑ ก็คงจะทำการ ก่อสร้างได้ ส่วนค่าโดยสารรถยนต์ซึ่งแพงเก็บคนละ ๒๐ บาทนั้น เมื่อถนนที่ กระทรวงมหาดไทยจะจัดให้มีถนนแข่งขันกัน เข้าใจว่าค่าโดยสารคงจะลดลง ในกรณีที่ จะบังคับเขาให้ลดลงนั้นไม่ใช่เรื่องของประชาธิปไตย ประชาธิปไตยนั้นต้องให้ออกชน

แข่งขันแล้วค่าโดยสารก็ลดลง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทบทวนเรื่องกระทู้ถามก่อน ค่อยไปเป็นกระทู้ธรรมดาของคุณทิม ๆ ท่านผู้มีเกียรติ

(นายทิม ภูริพัฒน์ มิได้อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มา เป็นอันว่าผ่านไป อันต่อไปของคุณอารีย์ ตันติเวชกุล ตาม ๆ พลณ ฯ นายกรัฐมนตรี ตามเรื่องข้าราชการผักใฝ่ในการเมือง เชิญ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ฯ พลณ ฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งที่แล้วมานี้ ข้าราชการเกือบทุกสังกัด เฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย ได้มีบทบาทในการช่วยเหลือบุคคลบางคน พรรคการเมืองบางพรรค อันไม่เป็นธรรมต่อการเลือกตั้ง และต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่น ทั้ง ๆ ที่ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีก็ได้สั่งการกำชับกำชาให้ปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรม แต่ข้าราชการเหล่านั้นก็หาได้ปฏิบัติตามไม่ ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกอันไม่เป็นมิตรต่อข้าราชการและทางราชการ อันเป็นผลที่อาจจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแผ่นดินได้ ฉะนั้นเพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงที่ทำอันแน่ชัดของรัฐบาลปัจจุบันต่อการที่ข้าราชการผักใฝ่ในการเมืองนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. เนื่องจากได้มีข้าราชการผักใฝ่ช่วยเหลือ ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน และบางพรรค และได้แอบอ้างตำแหน่งหน้าที่เข้าดำเนินการด้วย ทำให้เกิดไม่เป็นธรรมในการเลือกตั้ง รัฐบาลได้ทราบและมีวิธีการที่จะจัดการสอบสวนลงโทษหรือแก้ไขอย่างไรหรือไม่

๒. เท่าที่ทราบ ได้มีข้าราชการบางคน โดยเฉพาะในจังหวัดนครราชสีมาได้ปฏิบัติตนฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรี โดยได้ประทับเข็มเครื่องหมายพรรคการเมือง ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการและอยู่ในเครื่องแบบข้าราชการและแต่งเครื่องแบบข้าราชการเข้าร่วมประชุมของพรรคการเมือง ทางรัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรต่อข้าราชการดังกล่าวแล้ว

๓. ปรากฏว่า ส่วนราชการบางแห่ง ได้ให้การช่วยเหลือแก่ผู้สมัคร

รับเลือกตั้งบางคน บางพรรค โดยเฉพาะพรรคเสรีมนังคศิลา โดยให้ยืมหรือให้ทรัพย์สินบางประการของรัฐอันเป็นสมบัติของประชาชนทั้งชาติ อันผิดต่อระเบียบวินัยและกฎหมายบ้านเมือง รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ และจะจัดการลงโทษอย่างไรหรือไม่

จอมพลอากาศ ฟื้น รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติทั้ง ๓ ข้อรวมกันตั้งต่อไปนี้ ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐ กระทรวงมหาดไทยได้กำชับข้าราชการให้วางตนเป็นกลางตามระเบียบคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือนลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่ให้ฝักใฝ่หรือค้ำเนินการช่วยเหลือผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด ๆ นอกจากเป็นการส่วนตัวหรือมีเรื่องส่วนตัวเกี่ยวข้องเป็น ราชการเท่านั้น ถ้าข้าราชการฝักใฝ่ก็จะได้พิจารณาลงโทษเป็นราย ๆ ไป สำหรับข้าราชการนี้ปฏิบัติผิดนอกเหนือไปจากการฝักใฝ่ดูกรังเรียนมา รัฐบาลก็ดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทุกรายไปตามสมควรแก่กรณี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริง ๆ พล.ร. รองนายกร ไม่ได้เข้มแข็งให้ข้าพเจ้าที่ตามไทยแจ้งชัด แต่ก็ไม่เป็นไรละครับ ถ้าสังคม ๆ กันอยู่ ผมขอประณามหักค้ำนี้ คือ ปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับที่มีข้าราชการบางท่านได้กระต๊อบเข้มเครื่องหมายพรรคการเมืองโดยเฉพาะพรรคเสรีมนังคศิลา ทางคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้รัฐมนตรีชุดปัจจุบันนี้จะดำเนินการลงโทษใหม่ ถ้าหากข้าพเจ้าจะชี้ได้ว่าตัวใคร แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะรัฐมนตรีปัจจุบันนี้ก็มีส่วนร่วมในการดำเนินการครั้งนี้ด้วย ท่านจะดำเนินการอย่างไร ทั้ง ๆ ที่ท่านได้พูดออกไปแล้วว่าท่านจะไม่ยอมให้ข้าราชการนั้นฝักใฝ่ในทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งเครื่องแบบ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่าทางรัฐบาลจะดำเนินการลงโทษอย่างไรหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้ามีหลักฐานเพียงพอ

อีกประการหนึ่ง ท่านข้าราชการแต่งเครื่องแบบราชการซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองอยู่ และประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เสียด้วย แล้วขึ้นติดเครื่องหมายพรรคการเมืองเหนือราชอิสริยาภรณ์นั้น การกระทำครั้งใหม่ที่เป็นข้าราชการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และถ้าไม่ลงแล้วรัฐบาลนี้จะจัดการอย่างไร

ประเด็นที่ ๓. คือไม่ใช่แต่เมื่อก่อนนี้แม้ในบัดปัจจุบันก็ตาม ที่เชิงใหม่ก็

ปรากฏว่าเฮลลิกอปเตอร์ของทางราชการไปโปรยใบปลิวให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งบาง
คน โปรยยากี่มี และยังไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่กรมการข้าวเอารถจี๊ปของกรมการข้าว
ใส่ใบปลิวของข้าวไฮโดรเจนค์ ๆ ไปเที่ยวแจกก็มี ทางราชการทราบหรือไม่ และจะ
ดำเนินการอย่างไร ส่วนที่แล้งมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมตำรวจ ตำรวจได้แต่ง
นอกเครื่องแบบเอาแตรวงไปเป่าเปิดพรรคการเมืองอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ทางราชการทราบไหม ถ้าทราบแล้วท่านจะดำเนินการอย่างไร

จอมพลอากาศ พัน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) :
เมื่อได้ตอบว่าในการที่เขาไปปฏิบัตินั้นต้องปฏิบัติด้วยขอบด้วยระเบียบของคณะรัฐ-
มนตรีที่บัญญัติไว้ แต่ว่าในการที่บุคคลจะถึงกระทำไปในส่วนตัวนั้นย่อมมีสิทธิ
กระทำได้โดยทางส่วนตัว และในทางส่วนราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการเลือกตั้ง
หรือการหาเสียงนั้นพึงกระทำได้ อันไม่เกินขอบเขตของกฎหมาย เฉพาะในเรื่อง
นี้ก็ได้ออกไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องที่ว่าแต่งเครื่องแบบไปที่พรรคการเมือง
ติดเข็มเครื่องแบบไปในเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวมาแล้ว รัฐบาลนี้ยังไม่
ทราบก็ถ้าท่านมีหลักฐานก็ขอแจ้งมา ทั้งนี้จะได้พิจารณาว่าในข้อเท็จจริงมันเป็น
อย่างไร ส่วนในเรื่องที่ว่าเฮลลิกอปเตอร์ ไปแจกอะไรต่าง ๆ ในทำนองนี้ก็เหมือน
กัน รัฐบาลก็ไม่ทราบ แต่ว่าอาจจะปฏิบัติกันในทางที่เป็นส่วนกันเนื่องด้วยราชการ
ทำนองที่ข้าพเจ้าได้ตอบแล้ว ส่วนรถจี๊ปกรมการข้าวนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ว่า
อาจจะปฏิบัติไปในทางราชการอันต่อเนื่องกันก็ได้ ส่วนตำรวจแต่งเครื่องแบบก็
เหมือนกันในกรณีนี้ทั้งหมดที่ท่านกล่าวมาที่รัฐบาลไม่ทราบ ถ้าท่านจะแจ้งมาให้มี
หลักฐานอย่างไร รัฐบาลนี้พร้อมจะรับไปพิจารณา

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรอง
ยกนากรัฐมนตรีได้ให้ข้าพเจ้ายืนยันในหลักฐาน ข้าพเจ้าขอประทานยืนยัน ณ ที่นี้
ว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาปัจจุบัน ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์ รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้เป็นผู้
เห็นที่อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ถ้าหากว่าสิ่งจะยังมีในคณะรัฐมนตรี
ปัจจุบันนี้ ขอที่ที่ท่านทั้งหลายนี้จะยืนยันแทนข้าพเจ้าได้ ขอให้ ๆ พลน ๆ รองนา
รัฐมนตรีได้ โปรดสอบถามดูตั้งแต่ข้าราชการชั้นนายอำเภอลงมา ศึกษาธิการตำบล
ต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ประดับเครื่องหมาพรรคการเมืองพรรคเสรีมนังคศิลาบเนเครื่อง-

แบบทั้งสิ้น ข้าพเจ้าขอแก้ตั้งจะมีใหม่ในคณะรัฐมนตรีซึ่งปัจจุบันนี้เท่านั้น ขอ
 ขวณฯ ได้โปรดชักถามเอาเอง ส่วนอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับประเด็นที่ว่า ถ้าหาก
 ว่ามีหลักฐานอะไรแล้วมายืนยันเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัด
 นครราชสีมา ท่านผู้เป็นประธานฯ ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนชี้ทั้งนี้ คือที่
 จังหวัดเชียงใหม่ ขอประทานโทษคือผู้เชี่ยวชาญกรมการข้าบไปปลิวไปแจก
 เมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง ของเจ้าไชยณรงค์ฯ ใส่รูปของกรมการข้าบไป นี้นอก
 ชัดเลยว่าใคร รู้แล้ว ที่จังหวัดนครราชสีมาตำรวจจอหอใส่เสื้อขาวลาย สลัดเขียว
 เป้าแต่กรมตำรวจเดินไปที่อำเภอพิมาย ท่านรัฐมนตรีขุนกองยุติศึกษากระทรวง
 อย่างนี้ทางราชการโดยเฉพาะ ข.พลฯ รองนายกฯ ก็ได้รับปากว่าจะดำเนินการลง
 โทษโปรดหันไปถามแล้ว ก็กรุณาชี้แจงด้วยว่าจะทำการอย่างไร

จอมพลอากาศ พัน รณนภากาศ (รองนายกรัฐมนตรี) :

รัฐบาลจะรับไปสอบสวนและพิจารณา ข้อสำคัญมีประเด็นอยู่ที่ว่าเขาใช้ผิดหรือเปล่า
 แล้วก็ไปในหน้าที่ราชการอัน เกี่ยวข้องก็เป็นเรื่องที่ไม่ดีเรื่องหนึ่งซึ่งได้ตอบไป
 แล้ว ส่วนในทางส่วนตัวนั้นบุคคลทั้งจะมาปฏิบัติในทางส่วนตัวได้ ส่วนการแต่ง
 เครื่องแบบนั้นเขาจะไปแต่งนอกสถานที่ราชการจะอย่างไรในเวลาอันสมควรแก่กรณี
 ก็พึงกระทำได้

นายอริย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) :

ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียน
 ชี้แจงเสียก่อนว่า การตั้งกระทู้ถาม กระทู้ถามนี้เกี่ยวกับทางราชการ คือทาง
 ส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามไม่ได้ บรรดาเหตุการณ์เท่าที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่อง
 ส่วนรวมทั้งนี้ คือส่วนทางราชการทั้งสิ้น อย่างเรื่องรถจี๊ปหรือเรื่องการไป
 ช่วยเหลือ ถ้าเป็นส่วนตัวข้าพเจ้าก็ไม่อาจที่จะชักถามได้ แต่ว่าเป็นทางราชการ
 เพราะว่าเวลารับราชการอยู่เขาเหล่านั้นหยุดเวลาราชการไปทำเนียบกร บรรดาครู
 โรงเรียนแทนที่จะสอนโรงเรียน ท่านก็สั่งให้มาเดินขบวนแห่ร้องเพลงกราวก็พา
 มนังคศิลาเสียดิบ อย่างนั้นไม่ใช่เวลาราชการแล้วไม่ใช่เรื่องส่วนตัว นี่เรื่อง
 มันเป็นอย่างนี้ แต่ว่า ข.พลฯ รองนายกรัฐมนตรีท่านก็ไม่ได้เห็นด้วยตาเอง ข้าพเจ้า
 ขอฝากไว้สักนิดเดียวว่าให้ท่านไปถามรัฐมนตรีร่วมคณะท่าน ๓ - ๔ ท่านที่ข้าพเจ้า
 ออกนามมาแล้วนั้นดูซิว่าเรื่องจริงเป็นอย่างไร แล้วท่านได้โปรดกรุณาให้ความ
 เป็นธรรมแก่อาณาประชาราษฎร์ด้วย

จอมพลอากาศโท พลอากาศ ดุชธานี (รองนายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า จะต้องพิจารณาและสอบสวนข้อเท็จจริงก่อน ในกรณีที่ผู้ ๆ จะให้สิ่งโทษดังกล่าวมาแล้วโดยไม่มีหลักฐานและเหตุผลก็ไม่เป็นกรณีที่ชอบและสมควร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของนายพัน บุญชิต เรื่องการถอนทหารไทยจากประเทศเกาหลี ตามกระทรวงกลาโหม

นายพัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งต่อไปนี้

ทราบว่าทางรัฐบาลจะถอนทหารไทยจากเกาหลีทั้งหมด ถ้าขึ้นอยู่กับใครก็ตามแต่จะเพิ่มหนี้สินแก่ชาวอเมริกันยิ่งขึ้น กระสุนแต่ละนัดก็เป็นเงินเป็นทองทั้งนั้น ส่วนหนี้สินทั้งหมดก็จะได้ไม่ใช้ จะประกาศเลิกหนี้สินเร็ว ๆ นี้ เพราะไทยร่วมกับสหประชาชาติ เรื่องนี้ก่อให้เกิดการตีใจและแตกตื่นในหมู่ประชาชนชาวไทยเป็นอันมาก ข้าพเจ้าจึงขอทราบเรียนถามว่า เรื่องทั้งหมดนี้มีมูลความจริงเพียงใด และมีผลเสียหายแก่ประเทศชาติประการใดบ้าง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาลขอตอบดังนี้ ในประเด็นข้อแรกก็คิดว่า ทางรัฐบาลนั้นยังไม่ได้ตำริที่จะถอนทหารจากเกาหลีทั้งหมด เพราะเหตุว่าในขณะนี้ทหารที่อยู่ในเกาหลีนั้นมีเพียง ๑ กองร้อย ซึ่งในขณะเริ่มกันมีถึง ๑ กองพัน

ในประการที่ ๒. การว่าที่จะเพิ่มหนี้สินให้แก่ชาวอเมริกันยิ่งขึ้นนั้น ขอเรียนว่าไม่เป็นความจริง เพราะว่าค่าใช้จ่ายในขณะนี้ทางรัฐบาลอเมริกันเป็นผู้ออกให้แก่ทหารของประเทศไทยโดยพิเศษเกือบจะทั้งหมด เว้นแต่เงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงเท่านั้น

๓. เกี่ยวกับหนี้สินทั้งหมด ทางรัฐบาลสหรัฐอเมริกาไม่ได้ทรงถามให้รัฐบาลไทยได้ใช้หนี้ในรายนี้ เรากำลังที่จะพิจารณาและตกลงกันด้วยดี และคงจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในที่สุด

นายพัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : กระผมขอซักในเรื่องหนี้สินทั้งหมดตั้งแต่เริ่มส่งทหารไทยไปช่วยรบในประเทศเกาหลีตามที่ ๗ พค. ๖ นายกรัฐมนตรีตอบว่าจะหาทางเจรจาเพื่อเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ จึงอยากจะเรียนถามว่าตั้งแต่เริ่มส่งทหารไทยไปประเทศเกาหลีนั้น จนกระทั่งบัดนี้ก่อให้เกิดหนี้สินเท่าใด นี้

เป็นประการที่ ๑ ส่วนประการที่ ๒ นั้นได้ทราบว่าเป็นประธานาธิบดีซึ่งมีนรีแห่งเกาหลี ได้ร้อร้องให้สหประชาชาติถอนทหารออกจากประเทศเกาหลี ทั้งหมด เพื่อเขา จะได้มีโอกาสเจรจารวมเกาหลีเหนือและเกาหลี ได้เข้าด้วยกัน ในพระศนะของท่านนายกรัฐมนตรีทหารไทยที่ยังเหลืออยู่นั้นถ้าหากว่าประธานาธิบดี ซึ่งเป็น เจ้าของ ประเทศ เขา ร้อร้องเช่นนั้น เราจะถอนได้หรือไม่ ตามซีกเพียง ๒ ข้อ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขอตอบว่าหนังสือทั้งหมด มีอยู่ประมาณ ๒๕๓ ล้านบาท ตั้งแต่ต้นมา ส่วนการที่ประธานาธิบดีซึ่งมีนรีบอกให้ ถอนทหารจากเกาหลีนั้น ในขณะที่ทางสหประชาชาติก็ยังไม่ได้ลงมติประการใด เพราะว่า การส่งทหารไปเกาหลีเราได้ปฏิบัติตามมติสหประชาชาติ ถ้าสหประชาชาติ ลงมติให้ถอน ทางรัฐบาลไทยก็จะถอน

นายพัน บุญจิต (อบลราชธานี) : ทว่าหนังสือทั้งหมดตั้งแต่ส่งทหารไทย ไปประเทศเกาหลีซึ่ง ๖ พัน ๆ นายกรัฐมนตรีตอบว่า ๒๕๐ ล้าน แต่รัฐมนตรีก่อน ก่อนที่ลาออกไปแล้วยืนยันในสถานที่ว่า เป็นพัน ๆ ล้าน และจะประกาศเลิกหนังสือ ทั้งหมด อันไหนเป็นความจริง นี้กระผมขอเรียนถามและที่ ได้ตัวเลขมา ๒๕๐ ล้าน นี้ ได้มาอย่างไรตัวเลขที่ได้มา ๒๕๐ ล้าน เพราะว่าเริ่มตั้งแต่ส่งทหารไทยไปเกาหลี นั้นผมอยากจะเรียนถามเพื่อประกอบตัวเลข ๒๕๐ ล้านว่า ส่งไปทั้งหมดแล้วกี่รุ่น ๆ เป็นทหารเท่าไร ตั้งแต่เริ่มส่งมานั้นเป็นเวลากี่ปีแล้วเพื่อประกอบตัวเลขซึ่ง ๆ พัน ๆ นายกรัฐมนตรีได้ตอบไปเมื่อกัน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขอตอบจำนวนทหาร จังไม่ได้ เพราะว่าข้าพเจ้ายังไม่ได้รับหน้าที่รัฐมนตรีอีกแต่เดิม แต่ว่าขอตอบดังนี้ เมื่อปี ๒๔๙๓ - ๒๔๙๔ นั้นได้ใช้จ่ายไป ๕๕ ล้าน ปี ๒๔๙๕ นี้เจ้าหน้าที่ ราชการตรวจกล้าใหม่ส่งมา ๕๒ ล้าน ปี ๒๔๙๖ ๕๒ ล้าน ปี ๒๔๙๗ ๔๐ ล้าน ปี ๒๔๙๘ ๑๘ ล้าน ปี ๒๔๙๙ ๑๘ ล้าน ปี ๒๕๐๐ ๘ ล้านบาท รวมทั้งหมดที่จ่าย ขอโทษ เมื่อกันเป็นงบประมาณที่ว่า ๒๕๓ แต่ที่รวมจ่ายแล้วประมาณ ๒๕๓ ล้านเศษ

นายพัน บุญจิต (อบลราชธานี) : กระผมขอหักเป็นข้อสุดท้าย เท่าที่ ๆ พัน ๆ นายกรัฐมนตรีตอบไปนั้น ผมแน่ใจว่าเป็นค่าใช้จ่ายซึ่งประเทศไทย ออกไป ในการรบในประเทศเกาหลี แต่ที่หักมานั้นหักถามว่าหนังสือซึ่งประเทศไทย ก่อขึ้น โดยรับเครื่องมือเครื่องมือจากอเมริกา ก็ รับประทานอาหาร เครื่องนุ่งห่มก็ดี ซึ่งอเมริกา เขา จดเอาไว้ว่า ทหาร ไทยเรา ซึ่งก่อให้เกิด หนังสือ ซึ่งรัฐมนตรี คนก่อน ตอบ ไปนั้น

กระผมอยากจะถามตรงนี้เท่านั้น ก็ว่าค่าใช้จ่ายซึ่งรัฐบาลไทยได้จ่ายออกไปอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีตอบนั้นกระผมก็พอทราบอยู่ อยากจะถามเรื่องหนี้สินที่เราได้ใช้จ่าย อารุทที เครื่องนุ่งห่มก็ดี ของเขานั้นเขาคิดเอาหรือไม่ที่คิดและก็เป็นเงินเท่าไร อยากจะให้ตอบอย่างนี้ และประการสุดท้ายที่ถามไว้หน้าว่ามีผลได้ผลเสียต่อประเทศชาติประการใด ในเรื่องยอนทหารมาเสียจะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติประการใด หรือว่าให้คงอยู่จะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติประการใด และก็อยากจะเรียนซักอีกว่าถ้าหากว่ามติ สหประชาชาติให้ทหารไทย ยอน ออกจาก ประเทศ เกาหลี รัฐบาลก็จะทำตาม ซึ่ง ข พณ ข นายกรัฐมนตรีตอบไปแล้วและอยากจะซักต่อไปว่าสหประชาชาติได้ประชุมปรึกษาหารือตามคำเรียกร้องของประธานาธิบดีแห่งเกาหลีใต้หรือยัง จนกระทั่งบัดนี้ ได้ปรึกษาหารือกันในเรื่องที่จะยอนทหารออกจากเกาหลีใต้ตามความเรียกร้องของเจ้าของประเทศเขาหรือยัง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : สำหรับทหารไปประเทศเกาหลี ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่าสำหรับเรื่องเครื่องอาวุธยุทโธปกรณ์นั้นกำลังพิจารณาอยู่กับทางรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและข้าพเจ้าก็หวังว่าเราจะไม่ต้องจ่ายไปในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายที่ได้กล่าวเมื่อกี้ว่า ๒๕๓,๐๐๐,๐๐๐ หักหมดและในปีสุดท้ายนี้เป็น ๘,๐๐๐,๐๐๐ นั้นก็คงจะเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกจากอาวุธยุทโธปกรณ์ อีกข้อจำไม่ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระตุ้นต่อไปของคุณพีร์ บุนนาค เงิน ก.ศ.ส. กระทรวงการคลังเป็นผู้ตอบ เชิญคุณพีร์ ๆ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ข ที่เคารพ ข พณ ข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตาม ข พณ ข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่ารัฐบาลโดยกระทรวงการคลัง ได้ประกาศ เก็บเงิน จากราษฎร โดยอ้างว่าเพื่อนำเงินไปบำรุงการศึกษาและการสาธารณสุขเรียกว่า เงิน ก.ศ.ส. ซึ่งเงินดังกล่าวนี้มิ ได้มีตัวบท กฎหมาย บังคับ ที่จะต้องให้ราษฎรเสีย ดังเช่น ภาษีอื่น ๆ แต่พฤติการณ์ปรากฏอยู่ ราษฎร หัวใจไปติด คือ ก็น่าร้อง ต่อหน่วยราชการ จำเป็นต้องเสียเงินค่า ก.ศ.ส. บิดเพิ่มขึ้นอีกต่างหากจากอัตราเดิมที่ห้องเปิดไว้แล้วตามกฎหมาย จึงดูประหนึ่งว่าเหมือนภาษีซ้อนภาษี และรัฐบาลก็ได้

เก็บมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๓ - ๕ ปี จากวันประกาศของกระทรวงการคลัง ทำให้ประชาชนทั่วไปต้องใจสงสัยในเรื่องนี้อยู่ตลอดมา ฉะนั้นเพื่อที่จะจัดความเข้าใจของประชาชน และเพื่อที่จะให้รัฐบาลได้แจ้งให้ประชาชนทราบโดยละเอียดถึงผลได้ผลเสียเกี่ยวกับเงิน ก.ศ.ส. ดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. เงิน ก.ศ.ส. ตั้งแต่เริ่มเก็บมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ รัฐบาลได้นำไปใช้จ่ายสำหรับบำรุงการศึกษาและการสาธารณสุขโดยเฉพาะเท่านั้น หรือว่าได้นำไปใช้ในเรื่องอื่นด้วยหรือไม่ ได้ใช้เพื่อการศึกษาไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด สร้างโรงเรียนไปแล้วกี่แห่ง ที่ใดบ้าง หรือได้ใช้เพื่อสาธารณสุขไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด สร้างโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลไปแล้วกี่หลัง สร้างไว้ที่ใดบ้าง

๒. เงื่อนไขในการจ่ายเงิน ก.ศ.ส. เพื่อนำไปบำรุงการศึกษาและสาธารณสุขนั้น รัฐบาลได้วางระเบียบไว้อย่างใด เงิน ก.ศ.ส. ที่ประชาชนแต่ละจังหวัดจำเป็นต้องบริจาคไปนั้นจะใช้จ่ายเฉพาะแต่ละจังหวัดที่ถูกเก็บไปจะได้หรือไม่

๓. เงิน ก.ศ.ส. นี้ รัฐบาลจะเก็บต่อไปมีกำหนดนานเท่าใด และจะเลิกเก็บเสียเมื่อใด รัฐบาลจะตั้งงบประมาณเพื่อบำรุงการศึกษาและการสาธารณสุขให้พอแก่ความต้องการของประชาชนโดยมิต้องเรียกกรมบังคับเอาเงิน ก.ศ.ส. จากประชาชนอีกต่อไปจะได้หรือไม่

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน ข ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดสุพรรณบุรี กระทรวงการคลังขอประทานตอบว่าเงิน ก.ศ.ส. ตั้งแต่เก็บมาก็ ได้ ใช้สำหรับบำรุงการศึกษาและการสาธารณสุขโดยเฉพาะ ต้องขอประทานที่กระผมไม่ได้มีตัวเลขมาว่าได้ทำโรงเรียนไม่กี่แห่งและเพื่อสาธารณสุขไปเป็นจำนวนเงินเท่าใด แต่ขอที่จะเรียนได้แต่เพียงว่าปีหนึ่งเงิน ก.ศ.ส. นี้เก็บมาได้รวม ๑๓๐ ล้าน

ขอประทานตอบข้อสองว่า เงื่อนไขในการจ่ายเงิน ก.ศ.ส. นั้นกระทรวงการคลังได้มีระเบียบปฏิบัติอย่างเดียวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ การที่จะให้เงิน ก.ศ.ส. บำรุงเฉพาะแต่ละจังหวัดนั้น กระทรวงการคลังเห็นว่ายังไม่น่าจะทำเช่นนั้น เพราะว่าเงินจำนวนนี้เป็นเงินเพื่อการศึกษาและการสาธารณสุขทั่วประเทศ เงิน ก.ศ.ส. นี้รัฐบาลจะเก็บต่อไปเป็นจำนวนเท่าใดนั้น กระทรวงการคลัง ขอ

ประธานตอบว่าเงิน ก.ศ.ส. นี้เราถือเสมือนเป็นการบริจาคของท่านพี่น้องราษฎรเพื่อการศึกษาและการสาธารณสุข ซึ่งทางงบประมาณเรามี ไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนซึ่งเกิดขึ้นมากมาย

นายพร ^{ผู้} บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักเป็นครั้งแรก ได้ฟังรพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบว่ายอดตัวเลขทั้งหมดยังไม่ให้มา อันนี้ทำให้กระผมแคลงใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ากระทำที่กระผมตั้งมานานแล้ว ควรจะได้เตรียมมาเพื่อจะแสดงให้เห็นได้ทราบ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมถือว่า เป็นข้อบกพร่องของกระทรวงการคลังซึ่งเชื่อว่า - พณฯ คงจะยอมรับ และคงจะมีหนังสือแจ้งให้ผมทราบต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้คุณพูดแล้ว แต่ว่าอย่าวิจารณ์กันให้มากนัก เพราะว่านี่วาระซัก ถ้าเวลาอภิปรายลงก็เชิญเต็มที่

นายพร ^{ผู้} บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอกราบเรียนท่าน ผอ. เขาไว้ บางที่ท่านอาจจะแจ้งยอดให้ผมทราบ ผมจะได้แจ้งให้กับราษฎรเขาต่อไป ขอประธานความกรุณาด้วย ที่นี้ยอดเงินทั้งหมดที่เข้าเก็บได้ ๑๓๐ ล้านบาทหนึ่งปีนั้น กระผมอยากจะขอทราบยอดทั้งหมดที่เก็บมานั้นเป็นเวลากี่ปี ท่านไม่ได้แจ้ง ซึ่งกระผมก็เชื่อว่าท่านจะต้องให้กับกระผมอีกตามที่กระผมได้ถามมา อย่างไรก็ดีอยากจะทราบเรียนว่าในเมื่อเงิน ก.ศ.ส. นี้ ไม่ได้มีตัวบทกฎหมายบังคับไว้ว่าประชาชนจะต้องเสีย แต่ไปตามโรงพักก็ไปถามสถานที่ราชการถ้าหากว่าจะต้องปิดอาคาร แสตมป์ตามตัวบทกฎหมายแล้วมันก็ต้องมีอาคารแสตมป์ค่า ก.ศ.ส. นี้พ่วงท้ายเข้าไปทุกครั้ง ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีตัวบทกฎหมายบังคับ เท่าที่ได้ทราบนั้นประชาชนเขาคงจะเสียให้อยู่เสมอ แต่ข้อข้องใจอยู่ว่ากฎหมายไม่มีตัวบทบังคับไว้แน่ แต่เมื่อไปติดต่อกับสถานที่ราชการแล้วถ้าไม่มีเงินค่า ก.ศ.ส. ไปแล้วไม่ได้รับความสะดวก อันนี้จึงอยากจะถาม รพณา รัฐมนตรีว่าถ้าหากประชาชนผู้ไปติดต่อกับหน่วยราชการใด ๆ ก็ตาม ถ้าหากว่าไม่สามารถจะบีตเงินค่า ก.ศ.ส. ได้ เพราะสภากัมมันไม่มีอยู่ในกระเป่าอย่างนี้จะได้รับความสะดวกหรือไม่ และการยื่นคำร้องแต่ละครั้งของราษฎร ผู้ไปติดต่อก่อนจะเป็นผลที่เจ้าหน้าที่จะต้องรีบปฏิบัติให้ ดังเช่นเมื่อราษฎรได้บีต ก.ศ.ส. แล้วหรือไม่ เพราะปรากฏว่าทางราชการไม่บังคับ แต่ว่าเมื่อไปถึงสถานที่ราชการแล้วจะต้องบีตทุกครั้ง บางทีบีตไปให้เสร็จเลยอย่างนี้ อันเป็นการ

แถมบังคับ จึงอยากจะขอยกม รพชฯ เป็นข้อแรกว่า เมื่อไม่มีตัวบทกฎหมายบังคับ แล้วท่านจะกำชับให้เจ้าหน้าที่ ของ ท่าน อย่า ได้รู้กระจำ เอาทั้ง ราชฎร แคม บังคับ ดังที่ ปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้จะได้หรือไม่

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทรวงการคลังขอประทานโทษอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เอาตัวเลขเหล่านั้นมา เมื่อต้องการ เมื่อไรกระทรวงการคลังจะส่งมาให้

ประการที่สอง ที่ท่านว่า เงิน ก.ศ.ส. นี้ ไม่มีตัวบทกฎหมาย ที่ไม่ถึงได้ เก็บจากรายชฎรเขา กระผมขอประทานกราบเรียนว่าเงิน ก.ศ.ส. เราถือว่าเป็นเงิน ที่พี่น้องประชาชนได้บริจาคให้แก่รัฐบาล เพื่อเป็นการบำรุงการศึกษา และการ สาธารณสุข แต่ว่าเงินจำนวนนี้เราก็ได้ระมัดระวังมากจึงให้มีสมุดมี ๆ ก็เพื่อเป็น หลักฐานว่าได้เสียกันไปจริงเท่านั้นเท่านั้นเท่านั้นเอง และหวังว่าเพื่อนสมาชิกผู้มี เกียรติแห่งจังหวัดสุพรรณบุรีจะรู้สึกว่าการที่เราทำเช่นนั้นนั้นก็เพื่อประโยชน์ใน การศึกษาของกุลบุตรกุลธิดาประการหนึ่ง และการสาธารณสุขก็เพื่อประชาชน ก็ ด้วยเหตุว่าท่านทราบอยู่ว่างบประมาณเรานี้ยังไม่เพียงพอแก่กิจการทั้งสองประการนี้

นายพรึ มุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักเป็นครั้งที่ ๒ ค่ะ ไป รพชฯ รัฐมนตรีที่เคารพได้แจ้งว่า ต้องการจะเอาเงินนี้ ไปเพื่อบำรุงการศึกษา และ การสาธารณสุข ผมได้ถามไว้ในกระทู้ที่แล้วว่า รพชฯ ได้จ่ายเงินไปในฐานะเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นจ่ายไปเพื่อบำรุงการศึกษาเป็นจำนวนเท่าใดและ ได้จ่ายเพื่อบำรุงการสาธารณสุขเป็นจำนวนเท่าใด ในเมื่อจ่ายไปเพื่อบำรุงแล้ว ท่านได้ ไปสร้างโรงเรียนไว้กี่แห่ง ที่ไหนบ้างนอกจากจะทราบทั่วประเทศนี้ว่าเราเอา เงิน ก.ศ.ส. ไปสร้างไว้ที่ใดบ้าง แล้วก็ในด้านการสาธารณสุขนั้นอย่างจะขอ ประทานทราบเรียนถามว่า ได้จ่ายเป็นยอดสำหรับการสาธารณสุขเป็นจำนวนเงิน เท่าใด และจำนวนเงินนี้ทั้งสิ้นนี้ท่านเอาไปสร้างสุรศาลาไว้กี่แห่งหรือสถานพยาบาล หรืออะไรที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขบ้าง จึงอยากจะขอประทานเพื่อจะทราบ แล้วก็ ถ้าหากว่า รพชฯ จะให้ตัวเลขเฉลี่ยโดยเฉพะอย่างยิ่ง สำหรับจังหวัดสุพรรณบุรีของ ข้าพเจ้าแล้ว ว่าท่านสร้างโรงเรียนไว้กี่หลัง กระทรวงศึกษาเอาไปสร้างโรงเรียนไว้ กี่หลังและสร้างสุรศาลาไว้กี่แห่งบ้างจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอถามอย่างนี้

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมขอ
ประธานตอบว่า เงินนี้หนึ่งได้ราวประมาณ ๑๓๐ ล้านบาท และได้มีความตกลง
ระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับกระทรวงศึกษา ฯ ว่า เป็นของกระทรวงศึกษา ฯ
เสีย ๗๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นของกระทรวงสาธารณสุขเสีย ๒๕ เปอร์เซ็นต์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญซักเป็นครั้งที่ ๓

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักอีกเป็นครั้งสุดท้าย
วพบฯ ที่เคารพ วพบฯ บอกว่า ยอดเงินนี้จ่ายไปกระทรวงศึกษา ฯ สำหรับการศึกษ
๗๕ เปอร์เซ็นต์ใช้ใหม่ครบ สำหรับสาธารณสุข ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อรายการจ่าย
สำหรับกระทรวงศึกษา ฯ มากมายถึงเช่นนี้ สำหรับเงิน ก.ศ.ส. นั้น ได้ทราบว่า
สมัยที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คุณหลวงพรหม ฯ ยูนันั้น ผมเห็น
ป้ายเบื้อเรืออยู่ที่พญาไท บอกว่า โรงเรียนสันติราษฎร์บำรุงนี้ซื้อโดยเงิน ก.ศ.ส. ผม
มีความเคลงใจว่า เมื่อเอาเงิน ก.ศ.ส. ซึ่งเป็นเงินของราษฎรไปซื้อแล้ว เงินจำนวนนี้
เอาไปลงทุน สร้าง โรงเรียน ขึ้นมา ให้กุลบุตร กุลธิดา ได้รับความศึกษา ผมสงสัยว่า
กระทรวงศึกษาธิการได้มีข้อตกลงกับกระทรวงการคลังอย่างไร เหตุใดจึงเอาเงินของ
ราษฎรไปสร้าง แล้วก็เก็บเงินเอากับราษฎรอื่นผมสงสัย ผมขอให้ วพบฯ รัฐมนตรี
ได้ตอบผมด้วย เพราะว่าเมื่อเอาเงิน ก.ศ.ส. ไปซื้อโรงเรียนนี้แล้ว ก็จำเป็นที่จะต้อง
ให้กุลบุตรกุลธิดาทั่วประเทศนั้นได้เรียนโดยไม่ต้องเสียสตางค์ แต่ปรากฏว่าโรงเรียน
สันติราษฎร์บำรุงนี้เก็บเงินค่าเล่าเรียนจากราษฎร จึงเป็นข้อสงสัยที่ผมจะกราบเรียน
ไว้ และประการสุดท้ายที่จะถามต่อไปนี้ อยากจะขอประธานให้ วพบฯ ได้โปรดทำ
ความเข้าใจกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเงินที่จ่ายไปบำรุงการศึกษา
นั้น ผมขอซักและขอกราบเรียนท่านว่า ยอดเงินทั้งสิ้นที่จ่ายไปสำหรับบำรุงโรงเรียน
กิตติ ให้ครูกิตตินั้น ปรากฏว่าจังหวัดสุพรรณบุรีของผมในขณะนั้นขาดครูเป็นจำนวนมาก
ครูไม่มีพอแก่การสอนเด็ก โรงเรียนมัธยมบางปลาหมอ ซึ่งเป็นโรงเรียนใหญ่ในจังหวัด
นั้น มีนักเรียนประมาณเกือบ ๕๐๐ คน มีครูให้ประมาณไม่เกิน ๑๖ - ๑๗ คน ซึ่ง
ครูใหญ่ต้องมาช่วยสอนเด็กด้วย อันนี้เป็นการบีบ เป็นการบังคับ จึงอยากจะขอถาม
วพบฯ ว่า เมื่อท่านจะจ่ายเงินไปให้กับกระทรวงศึกษา ฯ เพื่อการศึกษาของชาตินั้น
ผมขอกราบเรียนในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะระบุไปได้
หรือไม่ว่า จังหวัดสุพรรณบุรีของผมนี้ ก็มีหน้าที่จะต้องเฉลี่ยเงิน ก.ศ.ส. มาด้วย

ขอให้ท่านบังคับเอาลงไปเสียว่า จะต้องมาช่วยครูของผม โรงเรียนของจังหวัดผม
ให้เกิดมีประโยชน์ขึ้น อันนี้เป็นหน้าที่ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะ
ดำเนินการ เพราะว่าผู้แทนราษฎรมาร้องกับท่าน ๆ เป็นคนคุมเงินไว้ อยากจะเรียน
ถามการจ่ายเงินนี้ ให้ข้อตกลงกับรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะอำนวยความสะดวก
สะดวกแก่จังหวัดของกระผมจะได้หรือไม่ แล้วก็ในเรื่องสันติราษฎร์บำรุงนั้น ท่าน
จะไปรณรงค์ประการใด การปรากฏว่าเอาเงิน ก.ค.ส. แต่จะไปเก็บค่าเล่าเรียนเอากับ
ประชาชนอีก ขอให้ท่านตอบ

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับ
เรื่องโรงเรียนที่ท่านได้ซักถามเมื่อก่อนนั้นแท้จริง ผมขอประทานโทษอีก เพราะว่า
เป็นเรื่องเก่าก่อนที่ผมจะไปอยู่ที่กระทรวงการคลัง และได้ทราบจากรัฐมนตรีช่วยว่า
การมา เราไปซื้อโรงเรียนนั้นมาแล้วก็ให้เขาเช่าเพื่อจะเอาค่าเช่านี้มาบำรุงการศึกษา

อีกประการหนึ่ง พูดถึงว่าเรื่องการขาดครู ขาดโรงเรียน อะไรอย่างที่ท่าน
ว่า บัดนี้ ก็จนถึงเวลาทำงานประมาณแล้ว เราก็ไปว่าในเรื่องงบประมาณ ซึ่งวันที่
๑๕ นี้ ก็จะเริ่มลงมือทำงานประมาณ แล้วท่านในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ก็ย่อมจะควบคุมการเงินของประเทศไทยวิธีนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันดับต่อไป นายใหญ่ ศวิตชาติ
(นายใหญ่ ศวิตชาติ มิได้อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มา เป็นอันผ่านไป
ต่อไปเป็นอันดับ ของ นายทง นิยมะสินธุ ตาม เรื่อง รัฐบาลรับฟังความ
เห็นของประชาชน ตาม ขบวนการ นายกรัฐมนตรี

นายทง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ขบวนการ นายก-
รัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ทราบว่า ขบวนการ นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์แก่นักหนังสือพิมพ์ต่าง
ประเทศว่า แม้ประชาชนจะต้องการให้ประเทศเดินนโยบายเป็นกลาง คณะรัฐบาลนี้
ก็ไม่ยอมนั้น ขอลทราบที่ ขบวนการ ได้ให้สัมภาษณ์ไปนั้น จริงหรือไม่ อันการ
ปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งต้องฟังเสียงความต้องการของประชา-
ชนเป็นส่วนใหญ่ นั้น รัฐบาลนี้ได้ยึดถือหรือไม่เพียงใด และการฟังเสียงประชาชน

อันจะถือได้ว่าเป็นความข้องการส่วนใหญ่ในรัฐบาลนี้ ก็คือจากทางใต้เป็นท
ปฏิบัติ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบว่า ตาม
ท่านได้อ้างว่า ข้าพเจ้าให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ดังที่ปรากฏในกร
นั้น ยังไม่ตรงกับความเป็นจริง ความจริง ข้าพเจ้าได้ตอบความหมายว่า แม้เส
เรียกร้องของประชาชน จากหนังสือพิมพ์ หรือจากวารสารชุมนุมหาถรณ์ ในเวลานี้ ก็
ไม่เป็นมูลเหตุให้รัฐบาลเดินนโยบายเป็นกลาง เพราะว่า เป็นเรื่องที่กำลังโต้ค
วิพากษ์วิจารณ์กัน หรือเป็นการอภิปรายเพื่อผลในการที่จะลงมติ เหมือนกับเราที่
อภิปรายกันในเรื่องใด ๆ ในสภา ในกรณีที่เรากำลังอภิปรายกันแต่ละท่าน ๆ นั้น
ก็ยังไม่เป็นผลที่จะให้เรายึดถือปฏิบัติได้ แต่ว่าในที่สุดท้ายเราก็ได้อภิปรายกันเพ
ประโยชน์ในการลงมติให้เป็นการถูกต้อง สรุปได้ความว่า ที่ข้าพเจ้าตอบไปแล้ว
แม้เสียงเรียกร้องของประชาชนในขณะนี้ ก็หมายความว่า เป็นเรื่องของการอภิปราย
หาเหตุกัน ยังไม่เป็นเหตุผลอันใดที่ทางรัฐบาลนี้จะได้นำเนินการเปลี่ยนนโยบายเป็น
กลาง ส่วนในการที่รัฐบาลนี้จะฟังเสียงประชาชน เมื่อทุกคนโดยย่อแล้ว รัฐบาลน
ยึดปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และตามรัฐธรรมนูญนั้น ก็ให้รัฐบาลหรือทุกคนต้อง
ปฏิบัติตามเสียงของประชาชนเป็นใหญ่ และเสียงของประชาชนนั้น ข้าพเจ้าก็ใคร
จะเขียนว่า การที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ในที่ต่าง ๆ ไป ข้าพเจ้าเปรียบเหมือนการ
อภิปราย แต่ว่าการที่จะปฏิบัติอย่างไร เปรียบเหมือนกับการลงมตินั้น อย่างในสภานั้น
ก็ย่อมจะมากกระทำกันในสภาผู้แทนราษฎร

นายทอง นิยมะสินธุ (นันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอประทานชี้ที่ท่านนายค
รัฐมนตรี ภายหลังจากที่ ขพฉฯ ได้เดินทางกลับจากต่างประเทศ ขพฉฯ ได้เปิดให้มี
การอภิปรายเปิดไฮด์ปาร์คสนามหลวง ซึ่งบางครั้งเมื่อความข้องการของ ขพฉฯ ตรง
กับเสียงไฮด์ปาร์คแล้ว ท่านก็เคยอ้างว่าเสียงนั้นเป็นเสียงความข้องการของประชาชน
แต่บางอย่างก็ไม่ตรงกับความต้องการแล้ว ขพฉฯ ก็บอกว่า นั้นเป็นเสียงสนามหลวง
แล้วนอกจากนั้นท่านได้ให้ขุนนางเบ๊ก เพรส คอลเฟอรัวีนซี ก็เป็นทางหนึ่งเหมือนกัน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วาระที่ครบ ถ้าอภิปรายเรื่อง
เต็มที่ ข้า

นายทง นิยมะสินธุ (นันทบุรี) : จะถามท่านเข้ารับ จรรยาท่าน เฟรเด-
คคนเฟอ์เรนซ์ก็ในทำนองเดียวกับไฮปาร์ค กระผมจึงใคร่จะขอความ ขาดเขา นายทง
ว่าเสียงทางไฮปาร์คก็ดี เสียงทางหนังสือพิมพ์ก็ดี ซึ่งเริ่มเร่ร้องอยู่นั้น ในขณะ
วพอเขา จะถือหรือไม่ว่าเป็นเสียงความต้องการของประชาชนบ้าง

จอมพล ป พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าก็ได้ตอบเมื่อกัน
แล้วว่า นั้นเป็นเสียงของประชาชนในระหว่างที่มีการอภิปรายกัน แต่ว่าในการที่จะ
ปฏิบัติให้ถูกต้องนั้นก็ย่อม แล้วแต่เพียง ของมติหรือ เสียงข้างมาก ในสภาผู้แทนราษฎร
เพราะว่าจะเปลี่ยนนโยบายจากที่เป็นมาแล้วเป็นอย่างอื่นนั้น เราได้เสนอไว้ในสภา
ผู้แทนราษฎรนี้ว่าเราจะดำเนินนโยบายดังที่แสดงไว้ และก็ไม่ใช่ในโอกาสในการเป็น
กลาง อากาศจะขอตอบสั้น ๆ ว่า เสียงที่พูดกันนี้ต้องสนามหลวงก็ในหนังสือ-
พิมพ์ก็ดี ทางรัฐบาลก็รับฟังด้วยความเคารพ แต่ว่าก็เป็นเสียงของประชาชนใน
ระยะที่เรียกว่ามีการอภิปรายกัน ยังไม่แน่ว่าเหตุผลอย่างใดจึงจะเป็นการถูกต้อง
และก็เป็นสิ่งที่เราควรจะนำมาพูดกันในสภา และเมื่อลงมติในสภาเป็นวาระการใด
แล้วทางรัฐบาลก็ถือว่าเสียงของ ประชาชน ทั้งปวงเป็นข้อที่พึงระมัด ถือและปฏิบัติได้
การที่จะเปลี่ยนนโยบายเป็นกลาง ถ้าสภาผู้แทนราษฎรนี้ได้ลงมติโดยอ้างเสียงประ-
ชาชน เสียงของหนังสือพิมพ์ และเมื่อเราเห็นว่ามันเป็นเอกฉันท์หรือว่าส่วนมาก
ตามระบอบการปกครอง การประชุมสภาทางรัฐบาลก็ยอมที่จะฟังในเรื่องนี้

นายทง นิยมะสินธุ (นันทบุรี) : ความจริงกระพู่ของผมมีความมุ่ง
หมายที่ถามนโยบายในเรื่องฟังเสียงประชาชน ไม่มีความมุ่งหมายในเรื่องเป็นกลาง
หรือไม่ อันนั้นเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาล ตามที่ ขาดเขา นายกรัฐมนตรีได้ตอบ
มาแล้วนั้นก็ฟังเป็นทำนองว่าฟังจากสถานีเป็นใหญ่ กระผมมีขอความเป็นครั้งสุดท้าย
ว่า สำหรับสภาผู้แทนราษฎรของเราในนี้ ในขณะนั้นก็เป็นที่ทราบแล้วว่าเสียงที่
ทรงพระกรุณาแก่งตั้ง ซึ่งไม่ใช่เป็นเสียงของราษฎรมาอยู่ส่วนหนึ่ง ขาดเขา จะถือ
ว่าเป็นมติแน่นอนหรือไม่

แล้วอีกประการหนึ่ง เป็นที่รู้สึกเสียดายมากเพราะสภาผู้แทนราษฎรทำตั้งอยู่ในภาวะ
ทรุดหนัก กล่าวคือว่า รัฐมนตรีหลักหลายท่านลาออกและสมาชิกประเภทที่ ๒ ก็ได้
ออกจากพรรคเสรีมนังคศิลา เสียงประชาชนทั่วไปก็มีความปรารถนาที่จะให้ ขาดเขา

ได้มีการปรับปรุงลาออก ปรับปรุงคนเรวิฐมนตรี เลื่อนนี้ มาตรา จะมีมติเป็นทางปฏิบัติหรือไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ในเรื่องนี้เห็นเรื่องของระบบพรรคการเมือง เราก็จะได้พิจารณาในพรรคการเมืองว่าพรรคการเมืองมีความเห็นประการใดก็คงจะเป็นไปตามนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทมดระเบียงบวระระทูลัว
คือไปนี้เป็นระเบียบวาระเรื่องที่ ๔ เรื่องที่ค้างมาจากคราวประชุม ครั้งที่

๑๒/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

ร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจากระดับประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕.. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญเสร็จแล้ว

ที่ ๑๔๔/๒๕๐๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจากระดับประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕..

กรมเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจากระดับ พ.ศ. ๒๕.. พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจากระดับประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายเทียม ณ สงขลา
๒. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นภักดีพัฒนกิจประพันธ์
๓. พลโท ประภาส จารุเสถียร
๔. นายปิ่น จาติกวณิช

๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์

๒. นายสวัสดิ์ คำประกอบ

๓. นายเตวิช วิจิตรวิบูลย์

ที่ประชุมกรรมการได้เลือก ตำแหน่งเป็น ประธาน กรรมการ และ นาย
เทือง ฉ. สงขลา เป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมา เพื่อท่านจะได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก ผ. ศรียานนท์

(เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิ

เลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนขึ้นประณตศึกษา พ.ศ. ๒๕...

จากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนขึ้นประณตศึกษา
พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเห็น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของกร
พิจารณาตั้งต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็น
ประธานกรรมการ และนายเตวิช ฉ. สงขลา เป็นเลขานุการกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงความเห็น คือ นายร้อยตำรวจใ
รจกม ผ. ศรียานนท์

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. บำรุงผลของการพิจารณาตั้งต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒ - ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๗ - ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ - ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

๕. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับ

บันทึกนี้ด้วยแล้ว

เทียม ณ สงขลา

(นายเทียม ณ สงขลา)

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิ

เลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษา

พ.ศ. (๒๕) . . . .

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยตรวจสอบ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ซึ่งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมระดับประถมศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๖๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการตรวจสอบ
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับศึกษาอบรมจบชั้นประถมศึกษา พ.ศ. (๒๕) . . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง” และ “หน่วยเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้เลือกตั้ง
และหน่วยเลือกตั้ง ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร

“ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษา” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจบชั้นประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีหรือเจ้าหน้าที่
ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรี

มาตรา ๔ ในเขตเทศบาลให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และนอก
เขตเทศบาลให้เป็นหน้าที่ของนายก อบจ. จัดทำบัญชีแสดงจำนวนรายชื่อผู้มีสิทธิ
เลือกตั้ง และมีรายการแสดงว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น ๆ ได้รับการศึกษาอบรมจบชั้น
ประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ โดยกักจากทะเบียน
ผู้เลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร

มาตรา ๕ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น และ นายอำเภอ ประกาศ บัญชี แสดง
จำนวนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตาม มาตรา ๔ ให้ประชาชน ทราบ เป็น รายหน่วย
เลือกตั้ง ภายในเดือนตุลาคม ของทุกปี การประกาศให้ทำตามแผนและวิธีการซึ่ง
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ บุคคลไม่มีชื่อในบัญชีแสดงจำนวนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
หรือมีแต่แสดงร. กล่าวว่าจะไม่ใช่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษา กำนันหรือพัน
ตมควรมีชื่อในบัญชีนั้นหรือควรมีรายการแสดงว่าเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบ ชั้น ประถม

ศึกษาด้วย ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เพื่อ
เพิ่มจำนวนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือเพิ่มรายการแสดงว่าเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จบชั้นประถมศึกษา

การยื่นคำร้องให้ยื่นภายในเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น โดยไม่ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมหรือปีต่อค่าธรรมเนียม) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอ แล้วแต่
กรณี ได้รับคำร้องแล้ว ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาหลักฐานโดยเร็ว เมื่อเจ้า
พนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอเห็นว่า ผู้ร้อง เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือเป็นผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษา ให้ประกาศเพิ่มจำนวนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และ
ถ้าผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษา ให้แสดงรายการว่าเป็นผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษาในประกาศบัญชีรายชื่อคนนั้น ถ้าเห็นว่าบุคคลนั้นไม่เป็นผู้
มีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษา ก็ให้มีคำสั่งยกคำร้อง
และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยเร็ว

มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใดเห็นว่า รายการบัญชีแสดงจำนวนและรายชื่อผู้
มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้ประกาศไว้ ในมาตรา ๕ มีชื่อบุคคลที่ไม่มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือไม่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้น
ประถมศึกษาก็ดี มีสิทธิยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอ ให้ลด
จำนวนและถอนชื่อบุคคลนั้นออกจากบัญชี แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้ยื่นคำร้องภายใน
เดือนพฤศจิกายนของปีนั้น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมหรือปีต่อค่าธรรมเนียมและ
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ถ้าผู้ร้องไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือนายอำเภอ
ตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ผู้ร้องมีสิทธิ ยื่น อุตลธรณ์ ต่อผู้ว่าราชการ จังหวัด ภายใน
สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้น คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถือเป็นที่
สุดท้าย ทั้งนี้ ไม่ขัดสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ลดคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ
นายอำเภอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอปฏิบัติตามคำสั่งและประกาศให้ครบ
หากมีคำสั่งยกคำร้องให้แจ้งผู้ร้องทราบโดยเร็ว

มาตรา ๘ การพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานท้องถิ่น นายอำเภอ หรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดตามบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้ พิจารณา สั่ง การภายในเจ็ดวัน นับแต่วันได้รับคำร้องหรืออุทธรณ์ ถ้ามีความจำเป็นจะยืดยาว สั่งให้ตามความจำเป็น แต่ต้องบันทึกเหตุผลแห่งความจำเป็นไว้ด้วยทุกครั้ง

มาตรา ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและนายอำเภอประกาศยอดจำนวนผู้มี สิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิเลือกตั้งจับชั้นประถมศึกษาที่ได้ตรวจผลมาแล้ว และให้ส่ง ประกาศดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับประกาศดังกล่าวในวาระก่อนแล้ว ให้รวม ยอดจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิเลือกตั้งจับชั้นประถมศึกษาทั้งจังหวัด ส่งไป ยังกระทรวงมหาดไทยก่อนวันที่ ๑๐ ธันวาคม แล้วให้กระทรวงมหาดไทยเสนอยอด จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิเลือกตั้งจับชั้นประถมศึกษาของทุกจังหวัด ให้ คณะรัฐมนตรีเพื่อเตรียมดำเนินการตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสุดท้ายของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใดประสงค์จะยื่นคำร้องเพื่อเพิ่มจำนวน และ ขยายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือเพิ่มรายการแสดงว่า เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจับชั้น ประถม ศึกษา หรือขอให้ลดจำนวนและถอนชื่อบุคคลใดออกจากบัญชี แต่ไม่ได้ยื่นคำร้อง ก่อนเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ หาก ประสงค์จะยื่นคำร้องภายหลังก็ให้กระทำได้ โดยต้องยื่นคำร้องพร้อมด้วยหลักฐาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยส่งตรงถึงกระทรวงมหาดไทยก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้รับคำร้องแล้ว ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณา หลักฐานโดยเร็ว โดยให้ผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้นำสืบและพินิจหลักฐานต่าง ๆ คำสั่งของ กระทรวงมหาดไทยให้ถือเป็นที่สุด แต่ทั้งนี้ไม่กีดสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้มีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้กระทรวง มหาดไทยแจ้งแก่ผู้ร้อง หากมีคำสั่งให้เพิ่มจำนวนและรายชื่อหรือสั่งให้ลดจำนวน หรือถอนชื่อบุคคลใดออกจากบัญชี ให้แจ้งแก่บุคคลนั้น และให้แจ้งแก่ผู้ว่าราชการ จังหวัด เพื่อส่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือนายอำเภอแห่งใดที่ระบอบผู้เลือกตั้งตาม

กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

เมื่อกระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งให้เพิ่ม หรือลดจำนวน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษาตาม พระราชบัญญัติ ให้แจ้งต่อรัฐมนตรี ทราบตามลำดับ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม

มาตรา ๑๒ จังหวัดใดได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๕ แล้ว ไม่ต้องทำการ ตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้ ในจังหวัดนั้นอีก

มาตรา ๑๓ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและนายอำเภอได้ตรวจสอบ และ ประกาศจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษา ตามพระราช บัญญัตินี้แล้ว ให้แก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนผู้เลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

มาตรา ๑๔ เมื่อได้มีการประกาศบัญชีแสดงจำนวน และรายชื่อผู้มีสิทธิ เลือกตั้งตาม มาตรา ๕ แล้ว ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใดจะร้องขอเพิ่มชื่อหรือถอนชื่อใน ประกาศบัญชีแสดงจำนวนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะกรณีย้ายที่อยู่หาได้ไม่ ทั่วแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นจะย้ายออกหรือย้ายเข้า จากจังหวัดหนึ่งไปยังอีกจังหวัดหนึ่ง และได้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายอำเภอที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยมีหลักฐานการแจ้ง จากท้องที่ที่ย้ายซึ่งออกแสดงว่าให้ลดจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จบชั้นประถมศึกษาแห่งจังหวัดที่ย้ายออกนั้นแล้ว

มาตรา ๑๕ ผู้ใดซึ่งมิใช่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือมิใช่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จบชั้นประถมศึกษา ยื่นคำร้องเพื่อขอเพิ่มชื่อของตนหรือเพิ่มจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือเพิ่มรายการแสดงว่าตนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจบชั้นประถมศึกษาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น นายอำเภอ หรือกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ใดนำข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จยื่นต่อกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๑๑ มีความผิด ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราช บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงว่ากระบวนควบคุมการดำเนินการและ

กิจการอื่น เพื่อปฏิบัติให้ถึงไปตามบทแห่งพระราชบัญญัติ
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายเจริญคณะกรรมการเข้า
ประจำที่

คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการมีอะไร
แถลงหรือแก้ไขประการใด

นายเทียม ณ สงขลา (กรรมาธิการ) : สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้
กรรมาธิการไม่มีอะไรที่จะชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการ ทวงสอบ จำนวน
ผู้สมัครเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มี
การแก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการ
แก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณา
ที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราช-
บัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

บัดนี้ คณะกรรมการ ได้ พิจารณา ร่างข้อบังคับ ฉบับนี้ เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมา เพื่อท่านเจ้าหน้าเสนาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก ผ. ศรียานนท์

(ตำแหน่ง) (เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการวิสามัญ

**บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกจากตำแหน่งของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒**

พ.ศ. ๒๕...

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับว่าด้วย
หลักเกณฑ์ และ วิธีการออกจากตำแหน่ง ของ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒
พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการ
วิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทวงสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับ
การศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕... พิจารณานั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการ
แล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็น
ประธานกรรมการ และนายเทียม น. สงขลา เป็นเลขานุการกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายประเสริฐ
มีพระสุคนธ์

๓. ร่างข้อบังคับฉบับนี้ มีผู้แปรญัตติ ๓ คน คือ ๑. นายพิมพ์ ภูริพัฒน์
๒. นายเจริญ ปราย ๓. นายศักดิ์ ๓. นายทองปาน ของสีสง่า
ผู้แปรญัตติที่ไม่ได้ชี้แจง คือ นายพิมพ์ ภูริพัฒน์

๔. ปรัชญาผลของการพิจารณาทิ้งท้ายไปนี้

<u>ชื่อร่างข้อบังคับ</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อความเบื้องต้น</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๓-๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๖-๗</u>	„	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๘</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๙</u>	„	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	„
<u>ข้อ ๑๑-๑๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑๔-๑๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑๗</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๑๘-๑๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๒๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ข้อ ๒๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>วันประกาศ</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>ร่างแบบใบลาออก</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	„

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับข้อ

ชื่อร่างข้อบังคับ นายเจริญ ปราบ ณ ศักดิ์ และ นาวทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้
กรรมการฯ ได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

ร่างข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกจากตำแหน่ง
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ พ.ศ. (๒๕) ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตราข้อบังคับขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ พ.ศ. (๒๕) ....”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ลาออก เพื่อให้ เห็น ไปตาม รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๗

(๒) (ถ้าสมาชิกที่ลา) ออก (ไม่ครบจำนวนส่วนที่ชาติให้กระทำ) โดยวิธีจับสลาก

ถ้ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ลาออกเท่าจำนวนที่จะต้องออกจากตำแหน่ง ก็ไม่ต้องมีการจับสลากออก แต่ถ้าไม่มีผู้ลาออก หรือมีการลาออกแต่ไม่ครบจำนวนผู้ที่จะต้องออกจากตำแหน่ง จึงให้มีการจับสลากเพื่อให้ได้ครบจำนวนผู้ที่จะต้องออกจากตำแหน่ง

(๓) จับสลาก ถ้าจับสลากออกตาม (๒) ให้กระทำเมื่อไม่มีสมาชิกลาออกตาม (๑) หรือการลาออกแต่ไม่ครบจำนวนที่จะต้องออกจากตำแหน่ง)

ข้อ ๔ การลาออกตามข้อ ๓ (๑) ให้ยื่นใบลาออกตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ และต้องยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ก่อน (วัน) เวลาชุมนุมเพื่อทำการจับสลากตามข้อ (๗) ๘

ข้อ ๕ สลากให้ทำด้วยพลาสติก รูปกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕ เซนติเมตร มี ๓ ชนิด คือ

ข้อ ๑, ๓

นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

ข้อ ๔

กรรมการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

ข้อ ๘, ๘

กรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

ข้อ ๑๑

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

ข้อ ๑๒

นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

ข้อ ๑๔, ๑๕, ๑๗, ๒๐

กรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

วันประกาศ

นายเจริญ ปรวบ ณ ศักดิ์ และนายทองปาน
วงศ์สง่า ขอแปรญัตติไว้

๖. โทษเสนอร่างข้อบังคับตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันที่แก้ไข

ด้วยแล้ว

เทียม ณ สงขลา
(นายเทียม ณ สงขลา)
เลขาธิการ

(๑) สลากสีน้ำเงิน สำหรับใช้ เป็นสลากเลขที่ประจำตัว แต่ละสลาก มีเลขที่ ตั้งแต่เลข ๑ เรียงต่ำกับ ไปจน ถึงเลข ที่ ๑๖ จำนวน สมาชิก สภาผู้แทน ราษฎร ประเทศที่ ๒ ที่ (อยู่ในตำแหน่งในวัน) จะต้องทำการจับสลากตามข้อ ๓ (๑)

(๒) สลากสีแดง มีจำนวนเท่ากับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเทศที่ ๒ ที่จะต้องออกจากตำแหน่งโดยวิธีจับสลาก

(๓) สลากสีขาว มีจำนวนเท่ากับจำนวนสลากสีน้ำเงินสำหรับจำนวน สลากสีแดง

ข้อ ๖ ภาชนะสำหรับใส่สลากให้ทำด้วยวัสดุที่ทนและให้มีช่องพอที่ผู้จับ สลากจะเอามือสอดลงไปหยิบสลากขึ้นมาได้ โดยไม่สามารถมองเห็นสลากภายใน ภาชนะนั้น

ข้อ ๗ ในกรณี ที่จะมี การออกจาก ตำแหน่งของ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ประเทศที่ ๒ และเมื่อคณะรัฐมนตรี ได้ประกาศจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการ ศึกษาอบรมจบชั้นประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีใดแล้ว ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรประกาศจำนวนสมาชิกสภาผู้- แทนราษฎร ประเทศที่ ๒ ที่จะต้องออกจากตำแหน่งไว้ ๑๖ สลากจำนวนเลขที่การสมว- ภาณในวันที่ ๑๕ มกราคม ของปีนั้น

ข้อ ๘ เมื่อได้ประกาศจำนวนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ประเทศที่ ๒ ที่จะ ต้องจากตำแหน่งตามข้อ (๖) ๗ แล้ว ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งเป็นหนังสือ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเทศที่ ๒ มาชุมนุมเพื่อทำการจับสลากภายในสามสิบวัน นับแต่วันประกาศ

หนังสือแจ้งตามวรรคก่อนให้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ชุมนุมไว้ด้วย และต้องส่งล่วงหน้าก่อนวันชุมนุมไม่น้อยกว่าสามวัน

ข้อ ๙ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเทศที่ ๒ ที่มาชุมนุมเพื่อทำการจับ สลากลงลายมือชื่อในสมุดซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดไว้

ข้อ ๑๐ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานที่ชุมนุม เพื่อทำการจับ สลาก ถ้าประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎรที่หน้าทีแทน ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ที่มาชุมนุมเลือกตั้งกันเองขึ้นทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๑ เมื่อเปิดการประชุมเพื่อทำการจับสลาก ให้เลขาธิการสภาผู้แทน
ราษฎร หรือผู้รักษาการแทนอ่านรายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ที่
(อยู่ในตำแหน่งในวัน) จะต้องทำการจับสลากตามข้อ ๓ (๒) ทั้งที่มาชุมนุม และที่มี
ได้มาชุมนุมเรียงตามลำดับตัวอักษรให้ที่ชุมนุมทราบ

ถ้ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ มาชุมนุมภายหลังการอ่านรายชื่อ
ชื่อตามวรรคก่อน ให้ประธานที่ชุมนุมแจ้งให้ที่ชุมนุมทราบ

ข้อ ๑๒ ให้ที่ชุมนุมเพื่อทำการจับสลาก เลือก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๒ ที่มาชุมนุมจำนวนสี่คน (รวม) ร่วมกับเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้รักษาการแทนเป็นคณะกรรมการดำเนินการจับสลาก

ข้อ ๑๓ ให้กรรมการดำเนินการจับสลากเปิดภาชนะสำหรับใส่สลากแสดง
ต่อที่ชุมนุมให้เห็นว่าเป็นภาชนะเปล่า และเอาสลากสีน้ำเงินทั้งหมดใส่ในภาชนะนั้น
ที่ละสลากแล้วเขย่าภาชนะนั้น และวางไว้ในที่ซึ่งได้จัดไว้

ข้อ ๑๔ ให้กรรมการดำเนินการจับสลาก (خان) เรียกชื่อสมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ที่ (อยู่ในตำแหน่งในวัน) จะต้องทำการจับสลากตามข้อ ๓
(๒) เรียงตามลำดับตัวอักษรเพื่อทำการจับสลากสีน้ำเงิน

ข้อ ๑๕ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ (ผู้) ที่กรรมการดำเนินการ
จับสลาก (خان) เรียกชื่อ ไปทำการจับสลากสีน้ำเงิน ๓ ที่ซึ่งได้จัดไว้

ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ (ผู้) ที่กรรมการดำเนินการจับ
สลาก (خان) เรียกชื่อไม่ได้มาชุมนุม ไม่อยู่ในที่ชุมนุม หรือไม่จับสลาก ให้ประธาน
ที่ชุมนุมจับสลากแทน

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการดำเนินการจับสลากบันทึกรายชื่อ สมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ที่ได้จับสลากสีน้ำเงิน และที่ประธานที่ชุมนุมได้จับสลาก
สีน้ำเงินแทน เรียงลำดับตามเลขที่ของสลากที่จับได้ลงในทะเบียนเลขที่ประจำตัว

ข้อ ๑๗ เมื่อได้ดำเนินการจับสลากสีน้ำเงินเสร็จแล้ว ให้กรรมการดำเนินการจับสลาก(خان)เรียกชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เรื่องตามลำดับเลขที่ประจำตัวเพื่อทำการจับสลากสีแดงและสีขาว

ข้อ ๑๘ ให้นำความในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ มาใช้บังคับแก่การจับสลากสีแดงและสีขาวโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ผู้ใดจับได้สลากสีแดง หรือ สลากสีเหลือง สมาชิกผู้นั้นต้องออกจากตำแหน่ง การออกจากตำแหน่งนั้นให้เป็นไปตามความในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๗

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการดำเนินการจับ สลากบันทึก ราย ชื่อ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ผู้ที่จับสลากได้สีแดงและผู้ที่ยังได้สลากสีขาว และทำรายงานเสนอผลการจับสลากต่อประธานที่ชุมนุม แล้วให้ประธานที่ชุมนุม(خان)เรียกชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ที่จะต้องออกจากตำแหน่งให้ที่ชุมนุมทราบ

ข้อ ๒๑ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรรักษาการตามข้อบังคับนี้
ให้ไว้ ๗ วันที่

พ.ศ. (๒๕)...

**ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ร่างแบบใบลาออก**

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ....

เรื่อง ลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ท่านแจ้งให้ข้าพเจ้ามาทำการจับสลากตามข้อบังคับ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการออกจากตำแหน่งของสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ พ.ศ. (๒๕) ... ข้อ (๗) ๘ นั้น (อาศัยความตามข้อ ๓๑ (๑) ๓ ทวิ และข้อ ๑๘ และข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกจาก ตำแหน่ง ของ สมาชิกสภา ผู้แทน ราษฎร ประเภทที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๐ ข้าพเจ้าขอลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๗.)

ข้าพเจ้าขอย้ายออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ตาม
ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกจกสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๒ พ.ศ. .... ข้อ ๓ (๑) โดยไม่ประสงค์จะรับสลาบ

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ).....

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการได้เข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะมีอะไร
ที่แจ้งบ้างหรือไม่

นายเทียม ณ สงขลา (กรรมการ) : สำหรับข้อบังคับนี้ ในหน้า ๓ ข้อ ๑๘
กรรมการขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดกรุณาเพิ่มคำว่า รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๗ คือให้เติมว่า "แห่งราชอาณาจักรไทย" เท่านั้นเอง
นอกจากนั้นไม่มีอะไรชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดจะยกทั้งอะไรอีก
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดทักท้วง เชิญ
เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
ออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ พ.ศ. ๒๕...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข ร้อยละรวมเบื้องต้น ไม่มีการแก้ไข
ข้อ ๑ มีการแก้ไข ข้อ ๒ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ มีการแก้ไข ข้อ ๖
ข้อ ๗ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๘ มีการแก้ไข ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๑
ข้อ ๑๒ มีการแก้ไข ข้อ ๑๓ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ มีการแก้ไข
ข้อ ๑๖ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๗ มีการแก้ไข ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ไม่มีการแก้ไข
ข้อ ๒๐ มีการแก้ไข ข้อ ๒๑ ไม่มีการแก้ไข บัญชีเอกสาร ร่างแบบใบลาออก มี
การแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จมการพิชิตวณาวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าร่างข้อบังคับฉบับนี้สมควรประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๙ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ร่างข้อบังคับนี้ประกาศใช้ได้

ต่อไปพิจารณาในข้อ (๓) ร่างพระราชบัญญัติกระทรวง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๐ (นางดวง เที่ยมศิลา (อุทธรธานี) เป็นผู้เสนอ)

(นางดวง เที่ยมศิลา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้เสนอไม่อยู่ เป็นอันว่ากฎหมายฉบับนี้ถอนไปตามข้อบังคับ

ต่อไปข้อ (๔) ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการสำรวจ และห้ามกักกันข้าว พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายศิวินทร์ วัชรวิงศ์ (ชุมพร) และนายไสว สวัสดิ์สาร (นครศรีธรรมราช) เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการสำรวจ และห้ามกักกันข้าว พ.ศ. ๒๕๐๐

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าวเดิม

เหตุผล

พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๗ บัญญัติขึ้นใช้ เนื่องจากในขณะการปฏิวัติอันเป็นผลของสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งสงบลงไปแล้ว บังคับสถานการณ์บังคับตั้งกล่าวได้ผ่านพ้นไปแล้ว พระราชบัญญัตินี้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้สุจริตในปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร

หลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า เพื่อออกให้พระราชบัญญัติ
สำรวจและห้ามกักกันชาวเอเชีย

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันชาว พุทธศักราช
๒๔๘๘ ได้บัญญัติขึ้นไว้ เนื่องในสภานะการเนีกฤตย์อันเป็นผลของสงครามโลกครั้งที่
๒ ซึ่งสงบลงใหม่ๆ บัญชีสภานะการเนีกฤตย์ดังกล่าวได้ผ่านพ้นไปแล้ว แต่พระราช
บัญญัตินี้เมื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้สุจริตในปัจจุบันเป็นอย่างมากโดย
ไม่จำเป็น จึงควรยกเลิก

ท่านประธาน ว ที่เคารพ ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายถึงเหตุผลเพิ่ม
เติมโดยสังเขปก่อนที่จะได้จกกราบ เรือนว่ามูลเหตุที่ได้ มีพระราช บัญญัติฉบับนี้ ขึ้น
นั้นเป็นกรณีพิเศษคือเป็นมูลเหตุชั่วคราว เนื่องจากว่าในขณะนั้นประเทศไทยเรา
ตกเป็นฝ่าย ผู้แพ้สงครามโลกครั้งที่ ๒ ทั้งนี้ไทยต้องทำสัญญาสมบูรณ์แบบกับบริเตน
ใหญ่และอินเดีย ในสัญญาสมบูรณ์แบบนั้นในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มีคำว่า
ประเทศไทยจะต้องจ่ายชาวเห็นแก่สหประชาชาติถึงจำนวน ๑ ล้าน ๕ แสนคน ทั้งนี้
เพื่อให้อาศัยความจำเป็นตามความตกลงสมบูรณ์แบบนั้น ทางรัฐบาลและสภาผู้
แทนราษฎรในสมัยนั้นจึงได้ตราพระราชบัญญัติขึ้น ท่านประธาน ว ที่เคารพ
อันพระราชบัญญัติฉบับนี้แม้ในขณะนั้นเอง ทางฝ่ายสมาชิกสภาแทนราษฎรก็ได้
อภิปรายเหมือนกันว่าก็เมื่อพระราชบัญญัติมีลักษณะเป็นการชั่วคราวแล้ว ไฉนจึงไม่
จำกัดเวลาว่าเราจะให้พระบัญญัตินี้มี ใช้อยู่เป็น เวลาเท่าใด แต่ว่าทางรัฐในสมัยนั้นก็
กำหนดไม่ได้ว่าเราจะให้ชั่วคราวตามจำนวนเมื่อไร เมื่อเป็นเช่นนี้การที่จะกำหนด
เวลาไว้แน่นอนนั้นพระราชบัญญัติก็ทำไม่ได้ ก็เป็นอันว่าเป็นพระราชบัญญัติที่
ไม่มีกำหนดเวลาจะเลิก แต่ว่าโดยลักษณะของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธาน ว
ที่เคารพก็จะระมัดระวังถึงเหตุผลที่ท่าน ผู้เสนอกฎหมายในสมัยนั้น ได้ยกขึ้น กล่าวคือได้
พูดไว้อย่างชัดเจนทีเดียวว่า เนื่องจากประเทศไทยเราได้ทำความตกลงสมบูรณ์แบบ
กับบริเตนใหญ่และอินเดีย ประเทศไทยจะต้องใช้ชาวเห็น บุคลากรตามกำหนดเป็น
จำนวนเท่านี้เท่านั้น แต่เพื่ออนุวัติให้ ได้ชั่วคราวตามข้อตกลงนั้น จึงตราพระราช
บัญญัติฉบับนี้ นี้เหตุผลที่ท่านผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ได้ระบุดังที่เรากล่าว
ไว้เช่นนี้ ท่านประธาน ว ที่เคารพ ก็เหตุผลระมัดระวังกันต่อคำสั่งชัดเจนที่เกี่ยวกับ
กฎหมายฉบับนี้มีลักษณะเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ไม่ใช่ว่าเป็นกฎหมายถาวรที่ควร

การจะใช้บังคับเป็นการถาวร มีเป็นประการที่หนึ่ง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
 ที่เห็นเหตุผลประการที่สอง มีอยู่ว่า ว่าในทางประวัติศาสตร์ประเทศไทยแนว
 ตั้งแต่โบราณกาลนานมาก็เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่าเราเป็นประเทศลัทธิกรรม ในที่หนึ่งๆ
 เรามีข้าวเหลือบรี โภคภายในประเทศก็ได้ส่งไปยังต่างประเทศเพื่อจำหน่าย ก็เหตุผล
 ที่จะทรงตราพระราชบัญญัติขึ้นในกรณีปกติสามัญ เพราะว่าเรามีกฎหมายว่า
 ด้วยภาษี ศุลกากรอยู่แล้ว ที่จะเก็บ ภาษีสินค้า ซากออกอื่น เกี่ยวกับ การจำหน่ายข้าวก็ตี
 สินค้าอื่น ๆ ก็ดี เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงไม่เคยตราพระราชบัญญัติขึ้นมาตั้งแต่โบราณ
 กาล แต่เมื่อมีเหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้นที่ต้องใช้ข้าวให้แก่สหประชาชาติตามข้อตกลง
 สมบูรณ์แบบตั้งที่ทราบเรียบร้อยแล้ว พระราชบัญญัติจึงได้ตราขึ้น แต่ว่าสรุปผล
 ในตอนนี้ก็ได้ความว่าพระราชบัญญัตินี้ได้ตราขึ้นในกรณีพิเศษเพียงการชั่วคราว
 ตั้งได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ว่าโดยเหตุผลดังกล่าวมานี้
 พระราชบัญญัตินี้ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะได้คำนึง ถึงสุขทุกข์และความเดือดร้อนของ
 ประชากรที่ได้รับอยู่เนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับในกรณีปกติแล้ว ทาง
 รัฐบาลก็น่าจะได้เสนอยกเลิกพระราชบัญญัตินี้มานานแล้ว แต่ทางรัฐบาล
 ที่แล้ว ๆ มา ก็หาได้เสนอยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ไม่ พระราชบัญญัตินี้
 จึงคงเป็นพระราชบัญญัติที่ก่อความเดือดร้อนให้กับประชาชนเสมอมา ท่านประธาน ฯ
 ที่เคารพ ความเดือดร้อนมีอย่างไรนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะได้ขอยกตัวบค
 บัญญัติบางมาตรา มากรวบรวมเรียนต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ ท่านสมาชิกบางท่านที่ไม่ได้
 เปิดพระราชบัญญัตินี้ทราบ ได้ทราบเสียบ้างพอสมควร พระราชบัญญัตินี้มี
 มาตราหนึ่งบอกว่าให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ที่เรียกว่าคณะกรรมการข้าว มีอำนาจที่จะ
 เข้าไปในเคหสถานของผู้ครอบครองข้าวเพื่อตรวจดูว่ามีข้าวอยู่ในครอบครองเท่าไรนี้
 เป็นมาตราหนึ่ง อีกมาตราหนึ่งบอกว่าให้ราษฎรครอบครองข้าวเปลือกได้เพียงไม่เกิน
 ๕ เกวียนหลวงและถ้าข้าวสารไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ประการที่สาม ห้ามไม่ให้มี
 การขนย้ายข้าวออกจากนอกเขต แล้วก็ประการที่สี่ บอกว่ากำหนดเขตให้คณะ
 กรรมการกำหนดเขตข้าวเป็นอำเภอบ้าง เป็นตำบลบ้าง เป็นจังหวัดบ้าง ในเขต
 เหล่านี้มีบทบัญญัติห้ามมิให้ขนย้ายออกนอกเขตเลย ทั้งนี้ขอทวงถามว่า เป็นแต่จะ
 ได้รับการอนุญาตจากกรรมการข้าวหรือทางเจ้าหน้าที่ที่พระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้
 ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นอกจากนั้นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับโทษผู้กระทำความผิดตามพระราช

บัญญัติข้าวนกคล้าย ๆ กับว่าเป็นกบฏ เพราะว่ามีกำหนดโทษตั้งแต่ ๓๐ ปีจนถึง ๒๐ ปี จนถึงประหารชีวิต นี่แหละความรุนแรงของไทยตามพระราชบัญญัตินี้สิ่งที่ข้าพเจ้า ได้ทราบเรียนมานี้ อันก็ตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศใช้ไปแล้ว ว่ากันใน ปกติคือเมื่อผ่านพ้นภาวะพิเศษ อันก็เกี่ยวกับการที่เราจะต้องส่งข่าวให้แก่สหประชาชาติ แล้วคือส่งข่าวเสร็จแล้ว ต่อมาประชาชนเราก็จำเป็นต้องปฏิบัติการประกอบ อาชีพของตนอยู่เสมอ เช่นการขนข้าว ทำนปรุชาน ๆ ที่เคราฟ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด รีมทะเลนบัตัง แต่จังหวัด คุมราท ไป จน ถึง จังหวัดปัตตานีหรือนราธิวาส ที่ทางทะเลตะวันออกและก็ทางทะเลตะวันตก เช่น ว่าจังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ตอะไรเหล่านี้ ประชากรอยู่ในถิ่นทะเลเหล่านี้ก็มี นานอยู่ที่ริมทะเล แต่ทว่าครอบครัวกับบางที่ก็ไม่ได้อยู่แห่งเดียวกัน เช่นว่า นานอยู่อำเภอ ก. ครอบครัวอยู่อำเภอ ข. ก็ยังไปทำนาในต่างอำเภออย่างนั้น เมื่อทำเสร็จแล้วก็มีความจำเป็นที่จะต้องขนย้ายกลับมาบ้าน ขนย้ายกลับมาที่บ้าน อันนั้นก็ไม่สามารถที่จะขนย้ายทางทะเลได้ เพราะตามพระราชบัญญัตินี้บอกไว้ชัดว่า ทางทะเลแล้วเป็นอันว่าไม่ใช่เขตที่จะขนย้ายข้าวได้โดย นอกจากจะได้รับอนุญาต ทำนปรุชาน ๆ ที่เคราฟ นอกจากว่าเรื่องประกอบอาชีพตามธรรมดาเช่นนี้แล้ว ราษฎรเรามีความจำเป็นที่จะต้องซื้อข้าวสารซื้อ ข้าวเปลือก มาบริโภค ในครอบครัว บางครั้งก็เป็นผลิตข้าว ก็มีหน้าที่ที่จะต้องขายข้าว บางตำบลริมทะเลนั้นไม่มี หน้าที่ผลิตข้าวเช่นทำการประมงก็ต้องซื้อข้าวมาบริโภค อันก็ของประจำวันที่จำเป็น ประสานอยู่ในตำบลเหล่านั้นมีอยู่เป็นนิจกาล ที่นี้ถ้าหากว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย คือทุก ๆ ครั้งที่จะต้องขนย้ายข้าวก็หากว่าต้องมาที่อำเภอเพียงอนุญาตต่อเจ้าหน้าที่ แล้ว ทำนปรุชาน ๆ ที่เคราฟ ระยะทางบางแห่ง ๖ กิโลเมตร ต้องเสียค่ารถ ๖ บาท ไปมาบางแห่งไม่มีระยะทางที่จะโดยสารรถได้เลยต้องขึ้นเรือบ้าง ต้องเดินบ้าง เป็นเช่นนั้นลำบาก เท่านั้นถ้าหากว่าเมื่อมาถึงอำเภอได้รับความสะดวกทุกประการแล้ว อันนั้นก็พอทำเนา ทำนปรุชาน ๆ ที่เคราฟ แต่ภาวะการนี้ในบ้านเมืองทุกวันนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าทางอำเภอคงจะมีกิจการมากเหลือเกิน ดังนั้นเมื่อราษฎรมาติดต่อ ทางอำเภอแล้วไม่ค่อยจะได้รับความสะดวก แม้ว่าราษฎรจะขออนุญาตขนย้ายข้าว ไปสัก ๓ ถึง เพื่อเอาไปให้ลูกอีกอำเภอหนึ่งซึ่งกำลังรอคอยอยู่ ทางอำเภอ ก็มักจะตอบว่าเอาไว้พรุ่งนี้ วันนี้นางานมันยุ่ง ทำนปรุชาน ๆ ที่เคราฟ ข้าพเจ้า

ไม่ได้มุ่งหมายที่จะต้องการต่อว่าเจ้าหน้าที แต่ว่าเหตุการณ์นั้นเป็นอยู่เช่นนี้ ความเป็น
 เช่นนี้อาจจะมี เพราะว่าทางบ้านก็มีงานยุ่งก็ได้ แต่ว่ารู้สึกว่าเป็นโทษแห่ง
 พระราชบัญญัตินั้นมันข้างเป็นอุปสรรคต่อการครองชีพและความสะดวกที่เป็นกรณีปกติ
 ของราษฎรเสียเหลือเกิน ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ก็ด้วยเหตุเช่นนี้ความเดือด
 ร้อนเมื่อมีอยู่เช่นนี้ก็บ่งชี้ให้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นอันเหลือเกินแล้ว ก็ควร จงยกเลิก
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เสีย ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบถึง
 ความเดือดร้อนของประชาชนราษฎรเช่นนี้แล้วก็ได้พยายามได้ถามทางท่าน ข้าราชการว่า
 เรามีทางใดบ้างที่จะผ่อนผันคดีกลางให้ราษฎรได้รับความสะดวกขึ้นบ้าง แต่คำชี้
 แจงอันนั้นก็ไม่ใช่ฟังพอใจได้และก็มีอันเป็นการยาก เพราะว่าถ้าจะอนุญาตให้คนชั่ว
 ได้ในทางทะเล โดยที่คิดเป็นปริมาณเพียง ๒ ถึง ๓ ไร่ อย่างนี้ก็มิชอบด้วย
 มาตราหนึ่งบอกไว้ชัดว่าทางทะเลนั้นเป็นเขตปิดทีเดียว ไม่สามารถที่จะอนุญาตได้
 เมื่อเป็นเช่นนี้ จะแก้กฎกระทรวง เป็นการผ่อนผันก็ดู จะเป็น การ ขัด ต่อบัญญัติ ซึ่งไม่
 สามารถจะแก้กฎกระทรวงได้เหมือนกัน ทั้งนี้ก็โดยยานพาหนะที่จะขนส่งข้าวทำให้
 ยานพาหนะเล็ก ๆ เช่นว่าเรือแจวเรือจ้างนั้นคนไปได้ เรือใหญ่ขนไม่ได้อย่างนั้น
 ก็แก้ ได้ยาก และอีกอย่างหนึ่งถ้ามีแก้กฎกระทรวงอยู่แล้วโดยสขของยุติธรรมแล้ว
 แล้วก็มีจะมีคนมาก ที่น โศกนาถสำหรับผู้สุจริตมันก็จะจะมีน้อยขึ้น ท่านประธาน ฯ
 ที่เคารพ นี้เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งถ้าข้าพเจ้าจะให้เรื่อง
 ถึงความจริง ขอประทานโทษว่าในการเสนอพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มุ่งประสงค์ที่จะ
 กล่าวโทษ แต่ว่ามันมีอยู่เช่นนี้ในบางครั้ง ถ้าผู้ขนย้ายข้าวนั้นเมื่อเขาจะมี
 อธิปไตยแล้วแม้จะขนย้ายสักสี่ห้าพันกระสอบมันก็ขนได้ง่าย โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปก
 ครองก็ไม่กล่าวหรือว่าเขาบอกว่าไม่เห็นไม่สามารถจะจัดการลงโทษได้ แต่อันนี้คุณ
 ขวดยที่ขนข้าวไปเพียงหนึ่งซล่อมอย่างนั้นมันจะถูกจับถูกกุม นี่แหละภาวะแห่งความ
 ยุติธรรมมันเกิดจากพระราชบัญญัตินั้นหาได้ยากอย่างนี้ เมื่อเห็นเช่นนี้แล้วก็หาก
 ว่าจะแก้ไขโดยกฎกระทรวงก็เป็นเรื่องที่ยาก เมื่อข้าพเจ้าใคร่ครวญเช่นนี้แล้ว ท่าน
 ประธาน ฯ ที่เคารพ ก็เห็นว่าควรที่จะทำการยกเลิกกฎหมายนี้เสีย

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าจะขอยกตัวเลขเฉพาะใน พ.ศ. ๒๔๗๕ เอาทาง
 ทะเลอย่างเดียว ส่วนราษฎรที่ติดคดีหรือได้รับโทษเฉพาะคนร้ายข้าวทางบกจะไม่
 กล่าวเฉพาะทางทะเลหนึ่งสี่พันพิวัดนั้นแบบยกขาที่ใดก็กล่าวชัดว่าเฉพาะไปปี ๒๔๗๕
 มีว่าราษฎรที่ถูกจับกุมลงโทษ เนื่องจากขนย้ายข้าวทางทะเลถึง ๗๕ ราย ท่านประธาน ฯ

ที่เคารพ เมื่อมานึกดูขณะนี้แล้วก็เห็นว่า พระราชบัญญัตินี้เว้นแต่ในกรณีพิเศษหรือกรณีฉุกเฉิน ถ้าเป็นกรณีธรรมดาแล้ว ก็ไม่ควรประกาศใช้ ด้วยเหตุผลดังที่กราบเรียนมานี้ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อยกเลิก

นายสุรพงษ์ ตวีรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ทาง

รัฐบาลขอขอบคุณท่านผู้ที่เสนอกฎหมายยกเลิกพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว โดยได้กรุณาชี้แจงให้ทราบถึงความจำเป็นนั้นว่า ความเป็นมาของพระราชบัญญัติฉบับนั้น ใน พ.ศ. ๒๔๘๙ เป็นอย่างไร และทำไมจึงต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ นี้ขอขอบคุณ เพราะว่าข้าพเจ้าก็เพิ่งได้ทราบจากท่านนี้แหละว่า อันเหตุเป็นอย่างนั้น เพราะว่าในตัวของพระราชบัญญัติเขาไม่ได้ตั้งไว้ เพราะว่าเมื่อได้มาศึกษาข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วก็เกิดความรู้สึกว่า บางทีถ้าเราจะยกเลิกกฎหมายฉบับนี้เสียแล้ว ความเดือดร้อนทั้งหลายเหล่านั้นเอง ก็ย่อมจะไปเกิดขึ้นกับทางราษฎรทางพิเศษได้ เพราะว่า ทางในภาคใต้ ภาค ๘ ภาค ๙ รวมทั้งหมด ๑๔ จังหวัดนั้น มีเฉพาะจังหวัดพัทลุงกับจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่านั้นที่ปลูกข้าวแล้วมีพ่อเลี้ยงคนในจังหวัด และยังมีพ่อส่งออกไปนอกจังหวัดของตัวอีกได้ จังหวัดนอกนั้นแล้วต้องขนเอาไว้นี้ การควบคุมนั้นมีหลักอยู่เพียง ๒ ประการ คือว่า ประการที่หนึ่ง ก็คือ ห้ามกักกันข้าว การห้ามกักกันข้าวนี้ ก็หมายความว่า ถ้ามีข้าวเปลือกก็มีไว้ได้ไม่เกิน ๕ เกวียนหลวง ถ้ามีข้าวอย่างอื่นก็รวมกันไม่เกินพันกิโลกรัม และมีข้อยกเว้นว่า ถ้าติดกรทำนาของตัวเองแล้ว ไม่อยู่ในข่ายจะต้องถูกกักกันหรือว่ามีไว้เกิน แต่ว่าได้รับอนุญาตอย่างนี้ เวลานี้กฎหมายนี้บางมาตรา ทางกระทรวงเศรษฐการไม่ได้ใช้ เพราะว่า การกักกันข้าวนี้ เดียวนี้เราไม่ได้แจ้งปริมาณแล้ว และเราทำประกาศออกไปให้ทั้ง ๖๘ จังหวัด ตั้งแต่ภาคกลาง ภาคเหนือ ตลอดไปจนภาคใต้ ให้ขนย้ายไปตลอดทั่วถึงกันได้ เป็นการขนย้ายทางบก ก็จะขนอย่างไรก็ขนไปได้ แต่ห้ามการขนย้ายทางทะเล เพราะทางทะเลนั้น ยังมีโอกาสที่จะดักลอบเอาออกไปนอกราชอาณาจักรได้ ท่านมหาสิรินทร์ ๆ จะได้เห็นว่ ระหว่างที่ควบคุมแล้ว ก็ให้ขนย้ายห้ามออกนอกเขตชายแดนนั้น ห้ามออกนอกเขตเพียงว่า ถ้าใครจะขนย้ายออกนอกเขตที่หวงห้ามแล้ว ให้ขนย้ายได้เพียงไม่เกินคนละ ๓๐ กิโลกรัม ท่านคงจะจำได้ว่า ได้มีกองทัพน่าน่านข้าวนี้วันหนึ่งออกไปทางสุโขทัยหลายพัน แร้งแล้วก็ทำ

ให้เกิดความขาดแคลนข้าวขึ้นในทางใต้ก็ได้ ทางราชการในจังหวัดภาคใต้ก็ร้องว่า
 ไม่มีข้าวจะกิน ข้าวแพงขึ้นแล้ว ถ้าไม่รัฐบาลไม่ช่วยเหลือ ถ้าไม่รัฐบาลไม่ควบคุม
 ทางกระทรวงเศรษฐกิจก็เลยลดจำนวนลงมาจากควบคุม ถ้าจะขนเอาไปได้เช่นนั้น
 ให้เอาไปเพียง ๑๐ กิโลกรัมเท่านั้น แต่ว่าถ้าจะขนส่งเอาไปภายในจังหวัดที่ประกาศ
 เขตติดต่อ ซึ่งไม่ใช่เขตทางทะเลแล้วละก็ขนไปส่งอะไรก็ได้ ในภาคตะวันออกเหนือ
 เหนือและภาคเหนือ ก็ยังมีความจำเป็นอยู่ ๓ จังหวัด ที่ได้ห้ามขนข้าวออกไปนอก
 จังหวัด คือ จังหวัดนครพนม จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเชียงราย ที่ห้าม
 เช่นนี้ ก็เพราะว่า อาณาเขตของจังหวัดเหล่านี้ตลอดออกไปทางอาณาจักรลาว เพราะ
 ว่าได้มีการลักลอบขนข้าวออกไปไม่จบสิ้น มันเป็นอย่างนั้น ที่นี้ว่าการที่ปล่อยให้
 ขนเอาไปเช่นนั้น ทางรัฐบาลก็ไม่ได้ภาษี แต่เพื่อเป็นการส่งเสริม ๆ ว่า ราษฎร
 ทั้งสองฝั่งนี้เป็นญาติพี่น้องกัน ควรจะให้เอาไปได้บ้าง เราก็ลดค่าพรีเมียม แล้วก็
 ให้ความสะดวกในการขนถ่ายขึ้น แต่จะต้องมาขออนุญาตต่อเจ้าหน้าที่อย่างนี้ คือ
 การควบคุมนั้นมีเหตุผลอยู่เหมือนกัน ทางภาคใต้นั้นก็จะเห็นได้ว่า เราได้ควบคุมไว้
 เฉพาะเขตที่ติดต่อกับทะเลเท่านั้น ส่วนภายในที่ไม่มีอาณาเขตติดต่อกันแล้ว เราไม่ได้
 ห้ามเลย ให้ขนย้ายไปได้โดยตลอด ที่นี้ทางภาคใต้นั้นทำข้าวได้ปริมาณน้อยมาก
 ไม่เหมือนทางภาคอีสาน ทางภาคอีสานนั้น เขาก็ทำข้าวของเขาพอที่จะเลี้ยงและส่ง
 ออกมาจำหน่ายเข้ามาในเขตภาคกลาง นี้เขาส่งมาได้ แต่ว่าความจำเป็นที่มันนั้น ถ้า
 เราจะเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียขณะนี้แล้ว ก็เท่ากับว่าเราไม่มีคุณภาพ
 คือว่าท่านจะได้ฟังวิทยุเมื่อคืนนี้ว่า ทางผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาบอกว่า แม้
 จังหวัดนครราชสีมาเองนั้น เพิ่งบักข้าวไปได้ ๒๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ก็แสดงว่าทำ
 ทำนาในภาคอีสานเวลานี้อยู่ในฐานะที่ลำบาก และท่านพี่น้องผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ที่เป็นผู้แทนราษฎรในภาคตะวันออกเหนือได้มาขอร้องต่อรัฐบาลให้ช่วย ให้มี
 งานทำ การสร้างทางด้วยการทำอะไรมันก็เป็นภาระสงเคราะห์ เพราะว่ามันทำไม่ได้
 ตามปกติ และเกิดการขาดแคลนเช่นอย่างนี้ และถ้าผมคิดว่าเราเลิกไปขณะนี้แล้ว
 เราจะเอาพระราชบัญญัติอะไรไปควบคุม ถึงจะออกไปมากเท่าไร พี่น้องของเราทั้ง
 ก็จะหิวขึ้นเท่านั้น นี่ก็ทำนี้ทำเพื่อใคร ทำเพื่ออะไรไซ้คนผู้ชราของประชาชน ปล่อยให้
 ออกไปได้ ขาข้างนอกมีราคา ข้าวขาดแคลนปล่อกะออกไป ๆ บรรดาพี่น้องทั้งหลาย
 ก็จะยุ่งยากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่าการที่จะเอาพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ยังจะ

เป็นประโยชน์อีกมาก ไม่เฉพาะแต่คนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น แม้ในทางภาคใต้ก็เช่นเดียวกัน แต่ว่าเห็นใจท่านบอกที่ท่านต้องการจะเลิกนั้น ก็เพื่อเกิดความสะดวก แต่ว่าถ้าเราเลิกไปแล้ว เราต้องดูว่าผลดีกับผลร้ายนี้มันต่างกันอย่างไร คือถ้าผลดีมันมาก เราก็ควรจะเลิกไป แต่ผลร้ายมากกว่าเราควรจะเอาไว้ ผมว่าอย่างนั้น

ทางการกระทรวงเศรษฐการว่า สมมติว่าผมจะเรียนให้ท่านทราบเป็นข้อ ๆ ไปก็ได้ จะได้ชี้แจงให้ท่านเข้าใจไปได้ทั้งหมด มูลเหตุที่ท่านว่า ทำสัญญาสมบูรณแบบในเวลานั้น เราจะต้องจ่ายข้าวให้เขาส่วนห้าแสนตันนั้น ก็ได้ทราบแล้วว่า ทางรัฐบาลไทยเราได้จ่ายข้าวให้แก่สหประชาชาติไปในเวลานั้น เป็นจำนวนทั้งหมดเจ็ดแสนตัน ซึ่งเขาเป็นผู้ขนส่งความ และสัญญาสมบูรณแบบนั้น ก็ได้เราจ่ายเล็กกันไปแล้ว ส่วนที่ท่านบอกว่าเรามีกฎหมายศุลกากรอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้กฎหมายฉบับศุลกากรเขาห้ามก็ขนย้ายออกไปเหมือนกัน แต่ว่าการป้องกันของศุลกากรมีน้อย มีเจ้าหน้าที่น้อย เพราะฉะนั้น ก็คิดว่า การใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนั้นนั้นสะดวกกว่า ที่ท่านบอกว่าควรจะนึกถึงทุกข์สุขของราษฎร ควรจะยกเลิกเสีย คือว่าทุกข์สุขของราษฎร รัฐบาลนี้พิจารณาเรื่องประโยชน์สุขของราษฎรเป็นใหญ่ เพราะฉะนั้นที่ทำทุกอย่างเวลานี้ก็เพื่อประโยชน์ของราษฎร เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าเมื่อคุณเควินทร์ ๆ ได้ปรึกษาหารือทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเศรษฐการแล้ว ทางเจ้าหน้าที่ได้รายงานให้ทางเจ้ากระทรวงทราบ และก็ทางรัฐมนตรีว่าการ ๆ ได้ออกร่างกฏแก้ไข ที่คุณว่าทำไม่ได้นั้น จะออกกฏกระทรวงประกาศ และทำตามกฎหมายเพียงแก้ประกาศมันก็เป็นไปได้ และก็ได้ประกาศไปแล้ว เมื่อปลายเดือนสิงหาคมนี้ถึงราษฎรที่อยู่ตามเกาะแก่งชายทะเลนั้น มีโอกาสที่จะขนข้าวเขาไปเพื่อที่จะบริโภคคนหนึ่ง เขาไปได้ ๕๐๐ กิโลกรัม หมายความว่าเขาไปได้ ๕ กระสอบ ถ้าจะเอาข้าวเปลือก เขาไปสองเกวียนหลวงอย่างนี้ ๕ กระสอบ ขนไปวันหนึ่งไม่พอ พรุ่งนี้มาขนไปอีก ๕ กระสอบ ท่านจะขนทุกวัน ๆ ละ ๕ กระสอบก็ขนไปได้ ขอให้ท่านทำใจโดยสุจริตใจเท่านั้น แต่ทำไมเรากำหนดไว้เช่นนี้ ก็กำหนดไว้เพื่อว่าถ้าภรรยาคนนั้นไป มันจะเป็นการสันนิษฐานว่า จะไปขายที่อื่นซึ่งจะเอาไปกระเด ซึ่งอาจจะไปขึ้นเรือใหญ่ ลอกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง และกรณีเช่น ๕ กระสอบ ๆ คนหนึ่งได้ ๕ กระสอบ วันหนึ่งกินข้าวอย่างละ ๓ ทหารเขา ๑๐๐ กรัม

เพราะฉะนั้น ๕. กระสอบนี้ เอาไปกินตั้งหลายเดือน เพราะฉะนั้น มีบางครอบครัว
 ก็ไม่ต้องมาขออนุญาตเจ้าหน้าที่ด้วย มีสิทธิที่จะขนไปได้ และในประกาศนี้ ทาง
 กระทรวงเศรษฐกิจก็ได้ประกาศแจ้งไปกรมทำนุสหภาพและทางจังหวัดหัวราชอาณาจักร
 จักรแล้ว ก็ทั้งนี้ ก็โดยเห็นว่าทางทำนุสหภาพวิญญู ๖ ไร่ ไร่ก็ขึ้น และเมื่อเรื่อง
 นั้นมาถึงเจ้ากระทรวง เราได้พิจารณากันแล้วอย่างนั้นแหละ ถ้าเราแก้กันแล้วก็จะไม่
 เป็นการบำบัดทุกข์ราษฎรได้ ก็คือทั้ง ๆ ที่ทำนุสหภาพที่มีผู้ต้องคดีถึง ๗๕ ราย ผมทราบ
 ดีแล้วว่า ท่านเคยไปว่าความที่ศาลจังหวัดชุมพร แล้วก็ในกรณีที่ว่าราษฎรชนย้ายข้าว
 ไปทางทะเลเพื่อเอาไปบริโภคนั้น เวลาศาลจะตัดสิน ศาลก็บอกว่ากฎหมายเขาเขียน
 ไว้ ลงโทษอย่างต่ำ ๑๐ ปี จะลงโทษต่ำกว่านั้นไม่ได้ ก็จำเป็นที่จะต้องตัดสินจำคุก
 คนนั้นไป ๑๐ ปี แล้วตกลงไปถึงหนึ่งฐานรับสารภาพอย่างนี้ โทษอย่างนั้นมันแรง
 เกินไป สำหรับผู้ที่สุจริต เพราะฉะนั้นเราจึงแก้ไขเสีย เพื่อให้ความสะดวกแก่ราษฎร
 ของเรา เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อออกประกาศนี้ไปแล้ว แม้ว่าท่านผู้แทนราษฎรใน
 จังหวัดอื่นที่ยังมีการควบคุมอยู่ เห็นว่าประกาศของกระทรวงเศรษฐกิจนั้นยังไม่
 สะดวกพอ ยังไม่สะดวกแก่สำหรับผู้สุจริตแล้วจะก็ให้แก้ไขเพิ่มเติมต่อไปประการใด
 ทางกระทรวงเศรษฐกิจก็ยินดีที่จะรับเอาไปพิจารณา แต่การที่จะเลิกไปเสียทีเดียว
 นั้นก็จะขาดเครื่องมือ แล้วก็ข้าวก็จะขนออกนอกประเทศ ความเดือดร้อนก็จะมาอยู่
 จังหวัดภาคใต้เป็นอย่างดีอย่างแน่นอน ที่นี้ท่านอ้างถึงการทำนา ท่านอ้างถึงว่าโทษ ๑๐ ปี
 ไปจนถึงประหาร เพราะว่าโทษครั้งแรกนั้นเขาวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี เมื่อจำคุกไม่
 เกิน ๑๐ ปี นั้นก็มีการขนย้ายกันไปเรื่อย เพราะจะลงเท่าไรก็ได้ จะลง ๑ เดือนก็
 ได้ หรือลง ๓ เดือนก็ได้ เพราะไม่เกิน ๑๐ ปี ก็มีการขนย้ายข้าวไปทางทะเลเป็น
 จำนวนมาก ก็หนีออกไป ๆ รัฐบาลภาษีก็ไม่ได้ ทั่วก็ขาดแคลนในภาคใต้ เพราะ
 ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องแก้กฎหมายขึ้นไปให้โทษหนักเช่นเดียวกับการวางเพลิง การ
 วางเพลิงในกรุงเทพมหานครเมื่อก่อนนี้โทษไม่เกิน ๑๐ ปี ต่อมาต้องเปลี่ยนโทษไป
 จนกระทั่งโทษถึงประหารชีวิต เพราะฉะนั้นการวางเพลิงในจังหวัดพระนครจึงได้ลด
 ลงไป นี่ขอให้ท่านกรุณาได้ ไปเทียบดูในฐานที่เป็นนักกฎหมายว่าการขีตศาลโทษไว้
 เช่นนั้นก็ทำให้การลักลอบนั้นเบาบางลงไปได้ ท่านบอกว่าการทำนาอยู่อำเภอหนึ่งไป
 ทำอีกอำเภอหนึ่ง ถ้าอยู่ในจังหวัดเดียวกันแล้วจะขนไปอย่างไรก็ได้ เวลานั้นเขาไม่ได้
 ห้ามแล้ว ที่นี้ท่านบอกว่าไปติดต่อกับอำเภอไม่ให้ความสะดวก จะขอขนข้าวเพียง
 ๓ ถัง อันนี้ไปคุยประกาศเสียใหม่ ประกาศนั้นขนย้ายข้าวได้โดยสะดวกทีเดียว แล้ว

ชนย้ายทองทะเลก็ไม่ใช้ ๓ ถึง ๖ กระสอบมัน ๖ ถึงครึ่ง มีมัน ๕ กระสอบมันมากไว้
แล้ว มันมากขึ้นไปกว่าเก่า ที่นี้ท่านบอกว่าถ้าเขาไปขนธนาหนึ่ง ๔--๕ กระสอบแล้ว
ก็ขนทองไป ถ้าบ้ายางไปชน ๑ พระลอมแล้วขนไม่ได้ อันนี้มันก็ ไปเข้าหลักที่ท่านว่า
แล้วทางข้าพเจ้าก็ได้อธิบายแล้วว่ามันมีความจำเป็นและไม่จำเป็นอย่างไร ต่อไปก็มี
ความสะดวกขึ้นแล้วทุกประการ ตามเหตุผลที่ชี้แจงมาที่ท่านจะเห็นว่าตามพระราช-
บัญญัติเรื่องห้ามกักกันเข้านั้น การกักกันเข้านั้นเวลานี้ยังไม่จำเป็นก็ยังไม่ได้ใช้
เพราะว่าไม่ต้องแจ้งปริมาณ ที่นี้ก็มีทางห้ามขนย้ายข้าวอยู่นอกเขต ๆ ขนย้ายอยู่นอก
เขตก็ได้ เว้นชี้แจงให้ทราบแล้วว่า ทางชายแดนที่มีเขตติดต่อทางทะเลเท่านั้นเราจึง
จะห้าม แล้วห้ามเป็นเฉพาะบางอำเภอเท่านั้น ส่วนมากก็อยู่ทางใต้ ทางเหนือก็มี
อยู่เพียง ๓ จังหวัด อย่างอุบลราชธานี ก็มีทางอำเภอพิบูลมังสาหาร เพราะเหตุว่า
ออกไปทางเหนือเข้าไปได้ เขื่อนนั้นก็ได้รับความสะดวกมากแล้ว เพราะฉะนั้นความ
จำเป็นที่ทางรัฐบาลจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัตินี้เอาไว้วันนั้น ก็เมื่อเป็นการช่วยเหลือ
ราษฎรผู้สัญจรของตนเอง ส่วนผู้ที่ขจรตัวไปทำขึ้นแล้วโทษมันก็นหนักอย่างที่ได้ทราบ
เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องนี้ทางท่านผู้มีเกียรติเมื่อได้ทราบว่า
ทางกระทรวงเกษตรสุพรรณได้แก้ไขให้สมตามความประสงค์ของท่านแล้วที่ ผมคิดว่า
กรุณาอนว่าพระราชบัญญัตินี้ก็กลับคืนไป แล้วก็ถ้ามีเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่
จะต้องแก้ไขเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ราษฎรประการหนึ่งประการใดแล้ว กระทรวง
เกษตรสุพรรณยินดีที่จะรีบไปพิจารณาแก้ไขให้เสมอ

นายวรศักดิ์ นิภานันท์ (เชียงใหม่) :

กระผมเห็นด้วยกับผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยากจะเรียนท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
ทราบว่า เมื่อที่นี้ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีได้ตอบข้อ ๑ บอกว่า รัฐบาลนี้ได้เพ่ง
เล็งถึงการบำบัดทุกข์และบำรุงสุขแก่ราษฎรอยู่เสมอ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
กระผมเห็นว่าในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เราต้องพึงเล็งว่าสำหรับ
ประชาชนและราษฎรนั้นเป็นใหญ่ กฎหมายใดก็ดีหรือการกระทำอะไรก็ดีเป็นภาระ
กับวัดประชาชนแล้วเราควรระมัดระวัง อย่างเช่นกฎหมายฉบับนี้แก้ไขระบอบ
ว่าเป็นการ กักกัน เสรีภาพแก่ประชาชน และการลงโทษอย่างรุนแรงเช่น นี้ในระ
บอบ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีบอกว่าจะเอาจรรยาบรรณให้อะไรให้ได้ อะไรต่าง ๆ อย่างนี้
เป็นที่ ... แล้วถ้า ลืมว่า ศาล นี้แน่ จะลงโทษคน กระทำผิด นั้น ต้องลงโทษ ตาม

กฎหมาย กระทบต่อเขาจะให้ทางรัฐบาลได้ฟังเสียงถึงราษฎรผู้ที่ได้รับศรัทธาจาก
 ชาติสยาม เมื่อมีความจำเป็นและขอขยายราษฎรก็จะต้องคิดถึงการที่จะหาข้าวปลา
 อาหารมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง เมื่อมีกฎหมายก็กั้นอยู่อย่างนี้แล้วและลงโทษแล้ว
 เช่นนี้ อย่างที่ผู้เสนอได้บอกไว้เมื่อก่อนจะเห็นได้ว่าเป็นที่เลวร้ายสำหรับประชาชน
 ที่สุจริต เมื่อขอขยายเข้ามา ก็จำเป็นอย่างนี้ที่จะต้องกระทำอย่างใด อย่างหนึ่ง
 เพื่อให้ท้องอิ่ม และกฎหมายก็กั้นอยู่เช่นนี้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัด
 ภาคใต้ซึ่ง ข พด ข รัฐมนตรีก็รับเมื่อก่อนแล้วว่า การถือครองในเรื่องเหล่านี้จะ โดย
 เฉพาะสำหรับภาคใต้รุนแรงกว่าทางภาคอื่น อีกประการหนึ่งกระผมขอตั้งขึ้นว่า
 เมื่อมีการห้ามกักกันเช่นนี้แล้ว เป็นของแน่เหลือเกินจะต้องมีการลักลอบ และ
 การลักลอบนั้นสำหรับประชาชนก็ขอขยายก็จะลักลอบมาได้ทีละเล็กทีละน้อย แต่
 สำหรับคนที่ทำการลักลอบจนเข้าจำนวนมาก ปรากฏว่าหลุดพ้นความผิดไปเช่นนี้
 เพราะอะไร ก็เป็นเหตุที่ทำให้เรามาคิดกันว่า ที่เป็นเช่นนี้ได้ก็เพราะว่าผู้ที่สืบทรัพย์
 หรือผู้ที่มีเงินสามารถจะเข้าไปได้จำนวนมาก ๆ นั้น ก็ไม่เว้นที่ทำการคอร์รัปชัน
 กับเจ้าหน้าที่ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความยุ่งยากและเดือดร้อน เมื่อเกิด
 การคอร์รัปชันขึ้นเช่นนี้แล้ว การลักลอบจนเข้าก็หยุดยั้งไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 กระผมว่ากฎหมายฉบับนี้ ไม่ให้ผล ไม่เหมาะกับกาลสมัยและเวลา อาจจะเหมาะ
 กับสมัยนั้น แต่ว่าเมื่อถึงสมัยนี้มันไม่สมควร เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ากฎหมายใด
 ที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและเวลาแล้ว เราก็ควรจะยกเลิกไปเสีย ท่านรัฐมนตรี
 บอกว่า ที่เอาไว้นี้เพื่อจะเป็นอาวุธของรัฐบาล สำหรับจะประหารประหารคนที่
 ลักลอบหรือทำผิดกฎหมายนี้ กระผมเห็นว่า การลักลอบจนเข้านี้สำหรับประชาชน
 ที่สุจริตเพื่อหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องนั้นก็ควรจะเห็นใจเขา ส่วนผู้ที่ทำการลักลอบเป็น
 จำนวนมาก ๆ นั้นจริง เมื่อผิดกฎหมายก็ต้องลงโทษ นี้ผมไม่เถียง แต่
 อยากจะให้ท่านประธาน ข ได้ฟังเสียงว่าถ้าหากเรายกเลิกกฎหมายฉบับนี้เสีย เรายังก็
 มีเจ้าหน้าที่ศาลปกครองและเจ้าพนักงานทำการปราบปรามอยู่ได้ ถ้าหากไม่มีกฎหมาย
 ฉบับนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ศาลปกครองก็ เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ปราบปรามไม่ได้ อันแสดงว่า
 หย่อนสมรรถภาพไม่มีความสามารถ ซึ่งรัฐบาลก็ต้องรับผิดชอบ เรื่องนี้รัฐบาลหลักไม่
 พัน กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำ ทั้งนี้ก็

เนื่องจากว่าเมื่อมีการขนถ่ายข้าวได้เต็มแล้ว ทางภาคใต้อาจจะ ทางภาคเหนือหรือ ทางภาคกลางก็อาจจะขนถ่ายข้าวไปส่งให้ทางภาคใต้ แต่ถ้าหากมีกฎหมายนี้คุ้มครอง อยู่เช่นนั้นแล้ว การขนถ่ายข้าวทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้แล้วก็เพิ่งตั้งดูเถอะว่า จังหวัดที่มีข้าวอยู่มากๆ ก็ทำให้ราษฎรที่รักก็ทิ้งไป ส่วนจังหวัดที่มากได้นั้นข้าวกลับแพง จนประชาชนนอกทยอยออกไปเห็นเห็น เพราะว่านั่นผมอยากจะให้ทาง รัฐบาลได้ พิจารณาว่ากฎหมายฉบับนี้เหมาะสมกับกาลสมัยหรือไม่อย่างไร ถ้าหากว่าเรามี เจ้าหน้าที่สุจริต เรามีเจ้าพนักงานอะไรต่างๆ ที่คอยควบคุมคอยจับกุมอยู่เสมอ เช่นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางบ้านชายแดนและทางชายทะเลอย่างนั้นแล้ว ก็ไม่สมควร จะใช้กฎหมายนี้ต่อไป กระผมขอสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้.

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ความจริงกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้า ได้เรียนให้ที่ประชุมทราบแล้วว่าจะมีความจำเป็นที่จะต้อง เอาไว้ก่อน ซึ่งข้อบ่งชี้ทั้งของประชาชนนั่นเอง ที่นี้ที่คุ้มครองศักดิ์ ๒ ขบกว่า กฎหมายฉบับนี้มันไปที่ด้านเสรีภาพของประชาชน กฎหมายอายุาศิมีโทษผิดทาง อายุแล้วละก็เป็นจำกัดชนเสรีภาพของประชาชนทั้งนั้น ถ้าท่านจะอุปประมวลกฎหมาย อายุตั้งแต่มาตราข้างขึ้นไปจนกระทั่งมาตราสุดท้าย ถ้าทำผิดอย่างหนึ่งก็อย่างใด แล้วก็ถึงโทษทั้งนั้น ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องเลิกประมวลกฎหมายอายุ เพื่อให้เสรีภาพแก่ประชาชน แต่ว่าเราจะทำอย่างนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราอยู่ในสังคมนี้อย่างนี้ของ มนุษย์นี้ เราจำเป็นจะต้องมีซ้กับบังคับบังคับใช้ และข้อบังคับที่บังคับใช้นี้ บุคคล ผู้สุจริตเราก็ไม่ต้องมาเดือดร้อน แต่ผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือขัดบังคับที่ออกไปจาก สภานี้ย่อมมีโทษ เพราะสังคมให้ตั้งโทษไม่ให้ทำเช่นนั้น อันนี้แหละเป็นหลักใน การออกพระราชบัญญัติทั่วไป มิฉะนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะมาพิจารณา เพราะว่าที่บรรดาสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายซึ่งปวงชนเลือกเข้ามา ก็เพื่อมาช่วยกัน กลั่นกรองว่ากฎหมายที่รัฐบาลเสนอเอาไว้วันนี้ อันใดควรจะให้ออกไปหรือกฎหมาย ฉบับใดไม่สมควรให้ออกไปหรือว่าโทษมันแรงไป เราก็แก้ให้มันลดลงมาอะไร อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็อยากจะได้ยินตามท่านที่ว่าเวลานี้โทษนั้นแรงไปจนกระทั่งถึง ประหารชีวิตนั้น แม้ในต่างประเทศเขาก็เลิกอัตราโทษลงมาแล้ว ก็ยังไปประหาร ชีวิตก็คิดว่าศาลคงจะไม่ประหารชีวิต แต่เพียงผู้กระทำความผิดผิดกฎหมาย

คิดว่าผู้ที่ลบลอบเอาข้าวออกไปไหนๆ พันธ์นี้ เพื่อหนีภัยและฝ่าฝืนกฎหมาย
 เอาออกไปขายต่างประเทศนั้น บุคคลเหล่านั้นนี้ต่างหากที่ควรระงับผิด ข้าพเจ้า
 เห็นด้วยว่าเมื่อเวลาเกิดจำเป็นแล้ว ความจำเป็นนั้นต้องอยู่เหนือกฎหมาย ผู้ที่
 ลบลอบต้องมันหัว อาจจะมีใจที่จะต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ค่าหา
 มา แม้แต่มันจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย อันนี้ก็มิอยู่ในหลักกฎหมายเหมือน
 กันว่า มันอาจจะเกิดการกระทำเช่นนั้นขึ้นได้ แต่ว่าเราจะส่งเสริมเหตุการณ์
 เช่นนั้นไม่ได้ รัฐบาลก็จะตั้งพิจารณาช่วยเหลือประชาชนหรือการอาชีพของ
 ประชาชนไปในทางหนึ่งทางใด เพื่อให้ประชาชนอยู่กินดีพร้อมด้วยปัจจัย
 มันต้องส่งเสริมไปอีกทางหนึ่ง ไม่ใช่ส่งเสริมให้ราษฎรของเวลานี้ทำผิดกฎหมาย
 ผลของมันเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง แล้วที่ห้ามขายข้าว ถ้ามีอิทธิพลแล้วก็จะไปได้
 มาก มันยังมีคอร์รัปชันอย่างนี้ เวลาก็เห็นว่า เขาก็ตรวจสอบดูทั่วๆ ไป
 นั้น การขนย้ายข้าวหนีออกไปนั้น หนีออกไปได้เป็นส่วนเล็กน้อยที่สุด แต่ว่าขอ
 ให้ท่านผู้มีเกียรติได้โปรดเห็นใจว่า เจ้าหน้าที่ของเราผู้รักษากฎหมายชายทะเล
 ของเรานั้นยาวหลายร้อยหลายพันไมล์ เราจะเขาคัดตรวจหรือเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็
 ทั่วหน้าไปเฝ้ายามอยู่ได้โดยตลอด ครั้นเราจะไปทำไร่สวนหนามแล้วเดินสายไฟฟ้า
 ไว้ตลอดหัวไร่ขอเอาจ้าว ผมก็คิดว่าไม่มีใครเขาทำเช่นนั้น แม้แต่ในต่างประเทศ
 อื่น ผู้ที่ลบลอบและฝ่าฝืนกฎหมายก็ยังมิอยู่ที่จะทำอะไรทำอะไรไปนั้น ซึ่งเป็น
 การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ในต่างประเทศก็ยังมี เพราะฉะนั้นของเรา
 จะให้ไม่มีเสียเลยที่เดียว ผมคิดว่าเป็นไปได้ แล้วผมก็คิดว่าที่จะว่าของเรา
 ไม่มีเสียเลยนั้น ผมคิดว่ามันคงมีบ้าง ที่ห้ามบอกว่าทำให้เศรษฐกิจตกต่ำนั้น
 ผมว่าเรื่องพระราชบัญญัติห้ามและกักกันข้าวนี้ มันเป็นคนละเรื่อง ส่วนการที่
 ว่าจะค้าจะขาย ขายมากขายน้อยนั้นต่างหาก จะขายให้น้อย ขายได้ราคาดีนั้น
 มันเป็นเรื่องเศรษฐกิจ ถ้าขายได้น้อยราคาค่าตัวก็ เศรษฐกิจมันก็ตกต่ำ ผม
 ว่ามันก็คงจะเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่อย่างที่ท่านว่า กระผมก็คิดว่าในเวลาที่ท่านสนับ
 หนุนนั้น ท่านก็อยากจะให้ได้แก่ไทยลงมาเสียบ้าง ก็คิดว่ามันก็เป็นเท่าจำเป็น
 อยู่เหมือนกัน แต่ว่าก็เวลานี้คงกระทรวงเศรษฐกิจนั้น ปรึกษาก็ได้กับวังพระราช
 บัญญัติควบคุมข้าวขึ้นมาแล้ว ก็จะมีวังพระราชบัญญัติควบคุมข้าวเข้ามาใช้ก็ว่า
 ก็กระทรวงควบคุมข้าวหัวไร่ขอเอาจ้าว แต่ว่าไทยอะไรต่าง ๆ นั้น มันก็เบาบาง

สงครามใหม่ ๆ ะไว้อย่างหนึ่ง เรื่องมันปล้นสดหมาม เมื่อเราเคยมาตั้ง
 บ้านได้แล้ว เราก็ควรจะพินิจพิจารณา กระจ่างพินิจเองควรพินิจ
 พิจารณาว่าตัวเองจะหาวิธีแก้ไขโดยประการใด ไม่ใช่ใช้ว่ากระทรวงพาณิชย์
 ไม่มีดี ไม่ลายมือที่เขยวเมื่อไร แต่ที่นี้ถ้าเราคิดดังแต่สะดวกกว่าเงินเอาอย่างนี้ดีกว่า
 การขนช้างไปนั้นจับ ที่นี้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลและส่วนที่ก็มีอยู่แล้วก็มี ถ้ามันทำ
 เรื่องยกยักให้แล้ว ทำนั้นก็บอกว่ากลัว ภาสเขาก็พิจารณาแล้วเห็นตัวหนังสือ เมื่อมัน
 ต้องโทษมันก็ต้องลงโทษตามตัวหนังสือ แล้วทำอย่างไร ข้าราชการก็ทำตัวอย่างให้เห็น
 ความเหมือนเมื่อก่อนที่เราห้ามไม่ให้คนมีฝืนในสิ่งที่ถูกอะไร บังคับจับ เกินนิทหนอย
 ก็กระทรวงมหาด เมื่อข้าพเจ้ามาเป็นนายกฯ แทนท่านจอมพลฯ ก็ต้องเอาออกกันหมด
 จากตาราง นี้ก็ช่วยแบบเดียวกันอีกแหละ ขอให้รัฐบาลพิจารณาด้วย เวลาที่มีความ
 จำเป็นใหม่ที่จะใช้พระราชบัญญัตินี้ นี้เราต้องพิจารณาอีกอย่างหนึ่ง ก็เมื่อเหตุกบเรณ
 บ้านเมืองอยู่ในสถานะการณ์พอมองได้ ไม่ใช่เคลือบคลุม ไม่ใช่หลังสงครามใหม่ ๆ
 ที่มันอลเวงกันอยู่ จักรุปกันยังไม่เรียบร้อย นี้เราจัดกันมา ๑๐ ปีแล้ว รัฐบาลก็น่า
 มองเห็นช่องทางอะไรที่จะผ่อนภาระของประชาชนเสีย อย่างแคะละดานี้ คนกันยัง
 ยึด ๓๐ กิโลกรัม ๓๐ กิโลกรัม ๆ และใช้ว่า ๓๐ กิโลกรัมนี้กระทรวงพาณิชย์ก็
 จะรู้ว่า ตัวเองป้องกันได้ว่าหนึ่ภาษี มันก็หนักหนักที่ไม่หนักจะกันทำอย่างไร รัฐบาล
 นี้ก็มีองค์การอยู่หลายอันทำอย่างไรก็ได้ ก็ไม่ทำ แล้วเราก็ใช้วิธีการกักกันไว้เป็น
 เกณฑ์ เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าสนับสนุนพระราชบัญญัตินี้ก็เพราะเหตุว่าพระราช
 บัญญัตินี้ให้ความสะดวกกับฝ่ายรัฐบาล ไม่ได้ให้ความสะดวกกับประชาชน เพราะ
 ฉะนั้นท่านก็ถือว่ารัฐบาลของประชาชน ทำไม่ท่านไม่ทำให้กับประชาชน ท่านจะ
 เอาความสะดวกของท่านข้างเดียว เออะอะก็จับมันตะบันลงไป ที่นี้ท่านทำอะไร ศึกษา
 อะไรหรือแปลว่าท่านจะให้เหตุการณ์เหล่านี้มันเบาบางลงไป ไม่มี ก็จับกันตะบันอยู่
 นี้ จนกระทั่งคนร้อง ที่ฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์เสนกพระราชบัญญัตินี้มาใช้ว่าอยาก
 จะเสนอแก่สิ่ง ๆ ไปอย่างนั้น ไม่ใช่อย่างนั้น ก็อยากให้รัฐบาลนี้ ได้เปลี่ยนเสียที่
 เปลี่ยนโดยวิธีไหน ก็เปลี่ยนว่ารับใช้ประชาชนกันเสียทีเดอะ อย่าไปนั่งจับเอาความ
 สะดวกของตัวเอง กระทรวงพาณิชย์ทั้งกระทรวงมีเจ้าหน้าที่เป็นกายเป็นกอง แล้ว
 ทำไม่จะทำไม่ได้ สุลตการเราก็มี ไม่ใช่ว่าคนมันเที่ยวชนหัวเข้าป่าเข้าดงออกไป
 เมื่อไร มันมีหนทางที่จะไป สุลตการเขาก็รู้ว่าทางมันจะชนไปไหน อะไรที่ไหน

ตำรวจเขาก็รู้ว่าไปทางไหน มาทางไหน เพราะฉะนั้นเราก็งัดกันไว้ มันทัดเป็น
 การเรียบร้อยและก็ส่วนคนที่เขาไปกินเรลก็รู้ ในจังหวัดนั้นใช้ว่าข้าหลวง นาย
 อิวเกอไม่มีเรื่องมาใครมันจะชะโมยเอาข้าวออกบั้งอะไรบ้างก็รู้ และท่านทำอย่างหมิ่น
 จะได้ประโยชน์อะไร ก็แปลว่ารัฐบาลนี้เอาความสะดวกของตัวข้างเดียว ก็ในยอม
 สงครามหรือเลิกสงครามใหม่ ๆ ข้าพเจ้าไม่ว่า มันกำลังซุลมุนซุลเกอย แต่ก็นยอม
 มานานแล้ว เราก็คพอเห็น พอจะจับเรื่องได้ ที่นี้ถ้าทำนัยรักษากฎหมายน้อยแล้ว
 ละก็แปลว่ารัฐบาลนี้เอาความสะดวกของตัวข้างเดียว เพราะว่าเวลาที่บอกว่าใครทำผิด
 กุลงโทษนะมันง่าย ใครก็ทำได้ เด็กนักเรียนมัธยม ๖ ทำได้ ใครทำผิดสงโทษจับมัน
 นะได้ แต่บ้องคนไม่ให้คนทำผิดมันยาก (ท่านคิดหรือเปล่า) คนเป็นกายเป็นกองที่
 กระทบวงพาณิชย์ก็ทำหรือเปล่า คนเป็นกายเป็นกองที่กระทบวงพาณิชย์ก็ทำได้ ใช้ว่า
 ไม่ทำมือไหว้ ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่พูดเรื่อยเจื้อยนะ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์มา ๒ หนแล้ว ช่วยว่าการไม่รู้จักกับี่ พอรู้ว่าคนในกระทรวงพาณิชย์ทำได้ แต่
 เรจะทำหรือไม่ทำ ถ้าท่านจะเอาความสะดวกอย่างนี้กับประชาชนก็แบบเท่านั้น และ
 ก็คอร์รัปชั่นที่ท่านอยากจะปราบก็ไม่มีหนทางที่จะปราบได้ ท่านจะรับรองใหม่ว่า
 เจ้าหน้าที่ของท่านจะเรียบร้อยไปทุกคน บางทีก็ขยับตากันบ้างก็เอาไป มันก็มี ที่นี้
 ถ้าเราทำหาวิธีอื่น เลิกพระราชบัญญัตินี้ การที่เลิกพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นการบังคับ
 ให้รัฐบาลนี้หาวิธีอื่นที่จะป้องกัน ตำรวจยามฝั่งก็มี ศาลากรก็มี ไม่ใช่ว่าคนที่
 พาหนิภาษีมันจะเกี่ยวหนี ไปทุกช่องทุกอย่าง อย่างท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการบอกว่า ว่า
 ฝั่งทะเลของเราของเราเราวางตั้งไหนจะป้องกันอย่างไร ไม่ใช่อย่างนั้น มันไม่ใช่ออก
 ทุกช่องไปหมดละ มันมีจุดออกของมัน ตำรวจยามฝั่งนี้ ทหารเรือเมื่อก่อนที่ผมเคย
 ใช้เขาให้ท่าน เขารู้ศาลากรเขาว่า ที่นี้ถ้าเราจะเอาสะดวกแล้วเราก็บอกว่าเอาอย่าง
 นี้ออย่างที่รัฐบาลนี้เอาพระราชบัญญัตินี้ไว้ดีกว่า มันสะดวกดี แต่ทว่าถ้าท่านจะยอม
 ล้ามากหน่อย ก็คิดถึงประชาชนที่แกไม่รู้เรื่อง แต่ต้องการข้าวกินแล้วอย่าให้ข้าวใน
 แตนนั้นมันแพงมากนั้นก็ท่านควรหาวิธี ถ้าหาไม่ได้ก็จ้างปรึกษาได้

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระผม
 ขอขอบคุณ ที่นี้ว่ากระผมก็คิดว่าเมื่อออกพระราชบัญญัติฉบับนี้พระราชบัญญัติ
 สำรองและกักกันข้าวนั้น ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น ความจริงผู้รับสนองพระบรมราช-

โครงการนั้นคือคุณควง ฯ นายกรัฐมนตรีมีกฎหมายทั้งหมด ๑๗ มาตรา แต่ว่าเมื่อ
ออกกฎหมายนี้ไปแล้ว ในตอนนั้นผมก็ ไม่ทราบว่าเป็นตอนนั้นถ้าท่านคงจะยังไม่รู้ว่า
จะว่าจะรู้จุกออกหรือคงยังไม่ ได้สืบถึงจุกออก แต่ว่าท่านก็ได้กรุณาเรียนให้ผมทราบ
ว่าได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ถึงสองครั้ง ท่านก็มีความชำนาญ กระผม
ซึ่งมาเป็นเพียง ๕ เดือนเท่านั้น ก็คิดว่าก็เมื่อรู้จุกออกแล้วความจริงถ้าท่านไม่ออก
มาก็ ไม่มีปัญหาที่มหาศรินทร์ ฯ จะเอามาเสนอในตอนนี้ออก ที่นี้เมื่อออกไปแล้ว
คุณหลวงธำรง ฯ กลับมาแก้เพิ่มเติมเป็นฉบับที่สองเพิ่มโทษขึ้นไป แม้คุณควง ฯ
จะออกกฎหมายไว้แล้วมันก็ยังต้องมีข่าวหนีออกไปอีก ทำให้ประชาชนในบักซ์ไค่นั้นเดือด
ร้อน คุณหลวงธำรง ฯ ก็เลยแก้กฎหมายขึ้นไปจนถึงประหารชีวิต นั้นเดี๋ยวนี้เมื่อ
มาถึงรัฐบาลใหม่ซึ่งคุณพระบรมิณฑ์ ฯ เข้าไปว่าการกระทรวงเศรษฐกิจและกิจการทาง
ผมก็ ไปเป็นรัฐมนตรีช่วย เมื่อมหาศรินทร์ ฯ ไปพักชั้น และเจ้าหน้าที่เขาไปรายงาน
เขาก็แก้ไขให้ทันที คือแก้เสียก่อน เพราะว่ากฎหมายนั้นศาลต้องตัดสินไปตามตัว
กฎหมาย นั้นจริง แต่เมื่อเรามีทางแก้ไขเราแก้ไขเสียก่อน คือเราได้แก้ไขไปเลย
ก็ยิวว่าแทนที่จะขมขัย ๑๐ ก็ โส่นั้นให้ขมขัยได้ ๕ กระสอบหรือ ๒ เกวียนหลวง
ซึ่งผมก็ได้เรียนละเอียดมาแล้ว แม้แต่ว่าคนที่อยู่ในเกาะยาว เกาะใหญ่อะไรทาง
พื้นที่นั้นก่อนนั้นไม่ได้ เดียวนั้นขมขัยไปทางทะเลได้แล้ว เราได้แจ้งไปทั้งหมดไม่
ว่าจะอยู่ฝั่งทางนี้ อยู่ฝั่งทางโน้นของเกาะภูเก็ตอะไรอย่างนี้ นี่ก็ให้ความสะดวก คือ
รีบแก้เราก็ทำทุกอย่างเพื่อประชาชน ซึ่งท่านหัวหน้าฝ่ายค้านได้กรุณาแนะนำว่าให้
เราพยายามรับใช้ประชาชนเสียที เพราะฉะนั้นเวลานี้กำลังพยายามรับใช้ประชาชน
อย่างเต็มที่อยู่แล้วและก็คิดว่ามันต้องมีเวลาพอสมควร ต้องมีเวลาพอสมควรด้วยที่
จะบอกว่าเราจะเอาเฉพาะความสะดวกของเราเป็นเกณฑ์ ไม่ใช่เช่นนั้น เราก็ต้องถือ
ความสะดวกของประชาชนเป็นใหญ่ เพราะว่าผู้แทนราษฎรทั้งหลายนี้ประชาชนเขา
มอบหมายมา เมื่อเขามอบหมายมาแล้วเราก็ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของสังคม
ร่วมกัน คือประเทศชาติ และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนผู้เลือกตั้งเข้ามา
ปัญหาที่ว่าทำอะไรเราก็ต้องกันการหนีภาษีไม่ได้ ผมก็ได้เรียนให้ทราบแล้วมันแก้
ว่าในรัฐบาลต่างประเทศไม่ว่าที่ไหนก็ยังมีการลักลอบหนีภาษีอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ใช่ที่
มันไม่มีศรัทธาเกิดขึ้นเสียเลย แม้แต่ทางกระทรวงเศรษฐกิจเองก็ไม่ได้ไปใช้ศรัทธาทาง
เศรษฐกิจก็ยังคงรับว่า อาจจะมีการลักลอบหนีภาษี ไปบ้างไม่มากก็น้อย ละอะไร ภาระนี้

เพราะว่า ของเรานี้ขายทะเลยาว ถึงแม้ว่าจะรู้จักว่ามีอะไรตรงไหนเราก็พยายามไปควบคุมเฉพาะจุดที่กำกวม ๆ ทำหน้าที่จุดต่าง ๆ นี้ทั้งหมดมีอยู่ ๑๖ จุดเท่านั้นเองที่เราไปกำหนดเอาไว้ว่าห้ามนอกเขตตรงจุดทั้งหมดนี้ ๑๖ จุด ไม่ใช่ห้ามทั้งหมด กระทั่งทั่วราชอาณาจักร ไอ้ที่ว่ายอยู่ที่เกาะกั้นไม่ได้มัน ผมงี้ได้เรียนให้ทราบละเอียดแล้วว่า เตียนอยู่ทีเกาะกั้นไปได้แล้ว จะอยู่ที่เกาะข้างกั้นไปจากจังหวัดตราดได้ จะอยู่ที่เกาะหมากกั้นไปได้ จะอยู่ที่เกาะภูเก็ตกั้นไปได้ จะอยู่ที่เกาะยาว เกาะใหญ่ อะไรทางฝั่งมหาสมุทรอินเดียอะไรกั้นไปได้แล้ว เวลานี้ก็ให้ความสะดวกอยู่แล้วในจังหวัดเดียวกัน ที่นี้ว่าโทษ โทษนี้มันแรง ผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่า โทษมันแรง เพราะฉะนั้นการที่แก้ไขกฎหมายนี้ก็ออกมาแล้ว แล้วก็ทางรัฐบาลก็กำลังพิจารณาจะออกพระราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมาใช้แทน เราก็จะพินิจให้อ่อนลงไปดังที่ผมได้เรียนแล้วเพื่อประโยชน์สุขของราษฎร เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้องแล้วทางกระทรวงเกษตร ก็ขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปพิจารณาพร้อมกับของรัฐบาล และจะให้ที่ผู้เสนออันนี้ ไปพิจารณาด้วยกันตลอดจนกระทั่งสมาชิกซึ่งอยู่ทางภาคใต้ และอยู่ในจังหวัดทางตะวันออกเฉียงเหนือด้วย

นายสุช รอบรู้ (นครพนม) : พระราชบัญญัติฉบับนี้รับเข้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่าควรจะได้เลิกเสียทั้งนี้เพราะอะไร ทั้งนี้เพราะปรากฏว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้ว คนจนนั้นและคนมีอยู่มีกันแต่เพียงเล็กน้อยนั้นแหละลำบาก การขนส่งลำเลียงนั้น ลำบากขออนุญาตก็ยาก แต่ปรากฏว่าคนมีมี คนมีอำนาจขนส่งข้าวที่ออกไปขายต่างประเทศได้โดยความสะดวก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้มีไว้ก็ไม่บังเกิดผลประโยชน์อะไรแก่ประชาชน โดยเหตุนี้ จึงสมควรที่จะต้องเลิกกฎหมายฉบับนี้เสีย อีกประการหนึ่งการจะเอากฎหมายฉบับนี้ไว้เป็นการซึ่งทำให้ประชาชนอันยากจนส่วนมากนั้นได้รับเอาผลกระทบกระเทือน และเป็นผลประโยชน์ในการที่จะต้องเอาข้าวไปกินสำหรับตนนั้นผิดเคืองมาก ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดนครพนม ในเขตแม่น้ำโขงทั่วไปทั้งหมด ปรากฏว่าเมื่อ ๒ ปีที่แล้วนี้ราษฎรนั้นอยากเพราะข้าวนี้ไม่บังเกิดผลแก่ในที่นาของตน ปรากฏว่าทางราชการได้มีการบังคับให้ราษฎรทำการขนส่งข้าวนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการ แต่ทางราชการนั้นได้อนุญาตเพียงคนหนึ่ง ๓๐ กิโลกรัมเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ไม่พอแก่การครองชีพของตนในการขนย้ายข้าว แต่ปรากฏว่าในฝั่งแม่น้ำโขงทั่วไปนี้ พวก

ที่มีผีเสื้อหรือผีเสื้อตัวดำหรือตัวขาวซึ่งโง่งมเมือง สมคบกันเอาตัวดำมาฝากได้โดยความ
 สละยกตาย เมื่อเป็นเช่นนี้จึงถือว่าตัวดำจำนวนหนึ่งมีอยู่พอที่จะเลี้ยงชีพแก่ประชาชน
 นั้นก็ถูกพวกคตโง่งมเอาเข้ามาฝากไปเสีย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะทำผลประโยชน์แก่ประ
 ชาชนหาได้ไม่ นอกจากนั้นกฎหมายฉบับนี้ เมื่อมีการลักลอบขายตัวดำฝากไป
 เช่นนั้นแล้วจึงทำให้ฝ่ายรัฐบาลเสียผลประโยชน์ในการขายได้ทั่วไป ในเรื่องการภาษี
 เมื่อเป็นเช่นนี้จึงสมควรจะต้องเลิกกฎหมายฉบับนี้เสีย ปล่อยให้เป็นสิทธิเสรีภาพของ
 บุคคลทั่วไป และอีกประการหนึ่งในการซึ่งรัฐบาลนี้ได้ออกกฎหมายนี้มาก็เกี่ยวแก่
 เรื่องค่าพรี่เมียม คือการเก็บภาษีขาออก ปรากฏว่ารัฐบาลทำอยู่เวลานี้สำหรับอยู่ใน
 ผังแม่น้ำโขงได้ลดค่าพรี่เมียมลงไปเพียงกระสอบละ ๕๐ บาท ทั้งนี้เห็นว่ามีการเก็บภาษี
 ขายได้กระสอบละ ๕๐ บาทโดยรัฐบาลไม่ได้ลงทุนลงแรงอะไร เพียงแต่นั่งคิดบัญชี
 คิดลูกคิดบัญชีเอาเงินเฉยๆ ๕๐ บาท เมื่อเป็นเช่นนี้จึงหวังกันว่าคนจะไม่ยอมเอา
 ตัวดำผ่านท่าออกไป เขาลักลอบไปดีกว่า ทั้งนี้เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่า
 หนึ่งกระสอบค่าพรี่เมียม ๕๐ บาท เขาลักลอบข้ามไปยังฝั่งอินโดจีน วัตถุประสงค์
 หนึ่งว่าวันนี้เอาตัวดำเพียงร้อยกระสอบ เมื่อเจ้าหน้าที่ไปเจอแล้วเขาให้กระสอบละ
 ๒๐ บาท เขาก็ได้เงินพันบาท เมื่อได้เงินพันบาทเขาก็บอกว่ารีบข้ามไปโดยเร็ว
 ราชการอยู่ยามรักษาให้ เขาก็กลับไปนอนบ้านได้เงินพันบาท เมื่อเป็นเช่นนี้การ
 ลักลอบก็มีมากขึ้น นี่แหละขอเรียนให้ท่านประชาชนฯ และรัฐบาลได้ทราบด้วย
 ในการซึ่งท่านยังไม่พิจารณารับหลักการ เลิกกฎหมายฉบับนี้ทราบใด ตราบนั้นแหละ
 การคอร์รัปชันกฎหมายฉบับนี้ส่งเสริมคนมีอิทธิพลให้เกิดคอร์รัปชันได้ เมื่อเป็นเช่น
 นี้จึงขอเรียนให้สถานีได้พิจารณาว่าสมควรจะเลิกหรือไม่ แต่ตัวข้าพเจ้า
 เองเห็นว่าควรเลิก เพราะเหตุตั้งที่ได้กราบเรียนมาแล้ว และในทางที่ดีควรจะ
 วินิจฉัยว่าแต่ละท้องถิ่นในประเทศไทยนี้สมควร ในท้องถิ่นใดจะลดค่าพรี่เมียมลงให้
 บ้าง ในความรู้สึกของข้าพเจ้าขอเรียนว่า สำหรับในจังหวัดนครพนมควรจะยก
 ลดเป็นกระสอบละ ๕๐ บาท เมื่อเช่นนี้ฝ่ายรัฐบาลก็จะได้เงินภาษีเพิ่มขึ้น ราษฎร
 ก็จะไม่มีการลักลอบเจ้าหน้าที่ก็จะไม่เกิดคอร์รัปชันได้ ถ้ารัฐบาลยังตีความ
 ไม่ได้ ออกแรงอะไร เพียงแต่นั่งคิดลูกคิดเอา ๕๐ บาทเช่นนี้แล้ว ความเดือดร้อน
 ก็มีมาแก่ประชาชนในฝั่งแม่น้ำโขง โดยตลอด ไปนี้ จึงขอให้ร้องเรียนในรัฐสภาให้
 พิจารณาด้วย เท่าที่เรียนนี้ผมก็มีเหตุผลอยู่เท่านี้ และขอให้ท่านรับทราบ

สมาชิกได้ไปพิจารณาว่ากฎหมายรัฐบาลยกมาแล้วจะอะไรจะเสีย เพราะจะ
ได้ให้สิทธิเสรีภาพแก่คนทั่วไป เพราะคนจำนวนมากน่าจะเอาเรื่องน้อยความหลัก
ประชาธิปไตยต้องถือผลประโยชน์ส่วนมากเป็นเกณฑ์ แต่ถ้ากฎหมายฉบับนี้ได้ผล
ประโยชน์แก่คนส่วนน้อยและขออย่าทำให้ผลประโยชน์ พ่อค้าและข้าราชการ ผู้ทวิภาค
คนเท่านั้น แต่ประชาชน ๒๐ ล้านกว่าคนไม่ได้เกิดผลประโยชน์อะไรได้ นี่จึงขอให้
ฝ่ายรัฐบาลให้พิจารณาเลิกกฎหมายฉบับนี้เสีย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเรียนว่าโดยรวมทั้งร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ทางรัฐบาลได้แสดงให้เห็นว่าจะพิจารณาว่าร่วมกับท่าน จึงขอด้วยความคิด
ความเห็นรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาด้วยว่า ... ของ ... ซึ่งสมาชิกที่มี
ความเห็นหรือสังกัตกรณี เช่นอยู่ทางดินแดนที่ชาวราแอกอาจเข้าร่วมพิจารณา
ด้วย เพราะรัฐบาลกำลังทำกฎหมายนี้อยู่ โดยอาศัยเห็นแต่บังคับการประชุมข้อ
๕๕ ซึ่งรัฐบาลขอรับเรื่องไปพิจารณา ขอถามท่านผู้แทนที่ว่าท่านจะให้รัฐบาลไป
พิจารณาใหม่ มันจะได้ยี่สิบบริก และประเดี๋ยวไหวหนะจะออกไปเปล่า ๆ หรือว่า
บนะไอนี้ผมก็ไม่ถามท่าน ผู้เสนอข้อยุจะมอบให้เขาพิจารณาใหม่

นายสิริมิตร วัชรวิวงศ์ (ชุมพร) : สำหรับในข้อที่ทางฝ่ายรัฐบาลจะส่ง
กันใหม่ก็ถูกต้องตรง ข้างเจ้าขอแสดงความขอบคุณ ... แล้วให้เหตุผลสถานะ
ให้
ให้กล่าวทั้งทางฝ่ายรัฐบาลและทางฝ่ายสนับสนุนผู้เสนอ ... ข้างเจ้ายังมี
เหตุผลอยู่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรยกเลิก ... แต่ว่าถ้าหากว่าได้ฟังเหตุผลเพิ่ม
เพิ่มเติมทางรัฐบาลให้กล่าวเหตุผลเพิ่มเติมเป็นข้อใจแล้ว ข้างเจ้าก็เห็นที่จะยกเหมือน
กันเพื่อจะได้พิจารณาแก้ไขเรื่องใหม่ แต่ในระยะเวลาให้ขอใช้ ได้มีการอภิปราย
ก่อน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : สำหรับเรื่องพระราชบัญญัติ
นี้ข้างเจ้าออกอกความคิดเห็นทั้งนี้ คือในประการแรกก็ประสงค์ถึงว่า ข้างของ
เราเป็นสินค้าที่สำคัญ และเป็นสินค้าที่สำคัญนั้น หมายถึงว่ามีจำนวนมากอยู่ทุก
หนทุกแห่ง และนอกจากนั้น สำหรับสินค้าข้าวเป็นสินค้าซึ่งเราได้ขายรัฐบาล
ในการแลกเปลี่ยนกับสินค้าต่างประเทศ นี่เป็นประการหนึ่ง เป็นสินค้าของข้ามี
อยู่ทั่วไปในทางที่ผู้คนจะลืกละบอกไปได้มันก็มีทั่วไปรอบบ้านเมืองเรา ไม่ว่าจะไป
ออกทางไหนก็ได้ แต่ว่าเมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ ... ก็เห็นข้อที่กักกันจะให้ข้าว

นั้นออกไปเป็นจำนวนที่เราพึงประสงค์จะให้ออกไป เพื่อมิให้ข้าวกายในประเทศนั้นขาดแคลน นี่ก็เป็นพระราชบัญญัติมีประโยชน์ แต่เพียงข้อนี้ก็เป็นข้อที่สำคัญ แต่ว่าในการที่ข้าพเจ้าเคยไปอยู่เศรษฐกิจเช่นเดียวกันเหมือนกัน แต่เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านกฎหมายฉบับนี้ ก็รู้สึกว่ามีค่า มีข้อความมากมาย และควบคุมกันหุ้มนหุ้มน นอกจากมีบทลงโทษมีการลงโทษเหมาะสมแก่ในเวลาที่มีภาวะฉุกเฉิน เมื่อเสร็จสงครามใหม่ ๆ ข้าพเจ้าจึงได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ให้พิจารณาแต่ครั้งโน้น บอกให้ยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้เป็นไปตามความประสงค์ กล่าวคือ หมายความว่าสินค้าข้าวของเรา มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง ขอให้สินค้าข้าวออกไปนอกประเทศ แต่เฉพาะในตำบลศุลกากร เพื่อเราจะให้ควบคุมให้สินค้าออกจำนวนสินค้าข้าวที่ออกไปนี้ ตามจำนวนที่เราพึงประสงค์จะให้ออกไป แล้วก็ให้มีสินค้าข้าวสำหรับใช้ภายในประเทศ หรือแต่ละจังหวัดนั้นให้พอเพียงแก่ราษฎร มีหลักการอยู่แต่เพียงเท่านั้นที่สำคัญ ซึ่งทางรัฐบาลจะได้พิจารณาที่จะยกร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ส่วนที่เราจะเลือก ก็เป็นอันตกลงกันว่าจะเลิก แล้วก็ทำกันใหม่ แต่ว่าในการที่จะเลิกในเวลาอันเร็วหรือจะเลิกในเวลาที่มีกฎหมายใหม่มาแลกเปลี่ยนกันในพื้นที่ ก็เป็นข้อที่เราควรจะพิจารณา ถ้าหากว่าเรารับหลักการเลิกกฎหมายฉบับนี้ ไปในพื้นที่ทันที รัฐบาลนี้ การควบคุมข้าวซึ่งจะให้ออกแต่เฉพาะจำนวนที่เราต้องการให้ออก แต่เฉพาะในตำบลที่เราต้องการมันก็ไม่มีการที่จะควบคุมได้ เพราะว่ามีอยู่ทั่ว ๆ ไป มันก็จะเกิดการเสียหาย ข้าวก็จะมี การลักลอบออกไปมาก แล้วก็นอกจากนั้นรายได้ในตำบลศุลกากร หรือข้าวกายในประเทศมันก็จะเหลือไม่พอกับความต้องการของประชาชน ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าตามหลักการนั้นควรจะเลิก แต่เมื่อเราเลิกแล้ว เราควรจะมียุทธศาสตร์ใหม่มาควบคุม โดยที่เราร่างกันด้วยความเหมาะสมแก่กาลสมัย แล้วก็ในฉบับนี้ เราให้เลิก เมื่อเป็นกรณีเช่นนี้ หมายความว่า ข้อการที่เราจะควบคุมข้าวซึ่งเราจำเป็นต้องมีอยู่นั้นมันก็ไม่ขาดระยะลงไป ความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้น ถ้าเราเลิกโทษเช่นนี้เสียทันที การค้าข้าวมันก็จะเป็นการโยกย้ายข้าว มันก็จะไปโดยอิสระเสรีทั่วไป ถ้าหากว่าที่ขึ้นมาแล้วมีประวัติในการลักลอบข้าวออกไปนอกนั้นมีจำนวนมากมาย เมื่อข้าพเจ้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคราวแรก ๆ นั้น ปรากฏว่า มีข้าวส่งออกนอกนอกที่กะไว้ประมาณ ๒ แสนตันเท่านั้นเอง แต่ว่าปรากฏว่าภายหลัง

มาสอบดูเมื่อครั้งหลวงโกวิท ฯ มารับหน้าที่ภายหลังการปฏิรูปราชการก็กินไปถึง ๖ แส่น
 กัน แต่ว่าเมื่อต่อมาเมื่อเรามีการควบคุมขึ้น ชาวนี้มันก็มีความจริง มันก็มีจำนวน
 ที่สูงออกไปนอกได้ถึงประมาณเกือบ ๘-๙ แส่นกัน ก็นี้ตัวเลขที่มันผิดไปเช่นนี้ เป็น
 เพราะอะไร ก็เพราะเหตุว่าในก่อนระยะนั้นหลังจากสงคราม การควบคุมเรายังขาด
 ผู้ภาคคนจากเครื่องมื่ออยู่ เพราะฉะนั้น การลักลอบขี้พวกมันจึงออกไปมาก ทำให้
 จำนวนขี้พวกผ่านทางด่านศุลกากรนั้น มีจำนวนแต่เพียง ๖-๗ แส่นกัน หรือประมาณ
 ๖-๗ แส่นกันเท่านั้น เพราะฉะนั้น ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าใครจะสรุปว่า ๑. สินค้าขี้ว
 มันมีทั่วไป และต่างประเทศยังต้องการสินค้าขี้พวกของใครอยู่ ประการที่ ๒. การลัก
 ลอบขี้พวกออกไปต่างประเทศนั้น คนยังต้องการอยู่ทั้งภายนอกและภายใน ด้วยเหตุ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรที่จะมีการควบคุม แต่ว่าในการควบคุมตามกฎหมายฉบับ
 ที่ใช้ปัจจุบันนี้มันเป็นการล่าสมัย แต่ข้าพเจ้าก็ได้เขียนบอกท่านรัฐมนตรีว่า มัน
 ล่าสมัยอยู่ เพราะฉะนั้น ก็ควรที่จะเลิกเสีย แต่ว่าในการเลิกควรมีกฎหมายควบคุม
 ฉบับใหม่เข้ามาใช้แทนที่ในทันทีทันใด เราก็จะได้มีขี้พวกส่งออกไปตามจำนวนขี้พวกที่
 เหลือใช้ตามจำนวน

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาพูดถึงว่า เหตุการณ์ปัจจุบันแล้วก็ควรจะเป็นเช่นนั้น ใน
 ลักษณะต่าง ๆ ตามที่ทางผู้เสนอและผู้สนับสนุน ตลอดจน ข้าราชการ รัฐมนตรี หรือ
 ข้าราชการ นายกรัฐมนตรี ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงแล้ว สำหรับในเรื่องนี้ ทางรัฐบาลไม่ควรจะ
 มองข้ามไปว่า ทำไมการที่เขาสอนพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่ออะไร ก็ด้วย
 เนื่องจากว่ามันเด็ดร้อน ถ้าไม่เด็ดร้อนเขาก็ไม่เสนอขึ้นมา เพราะฉะนั้น มันอยู่
 ที่ว่า ฝ่ายรัฐบาลได้แก้ไขให้บรรเทาความเดือดร้อนหรือไม่ และได้ดำเนินการเป็น
 การถูกต้องหรือไม่ ในเมื่อถ้าหากว่าทำที่ได้ดำเนินการแก้ไขไปนั้นละ มันไม่ถูกต้อง
 และมันยังได้รับความเดือดร้อนอยู่ ก็เป็นการจำเป็นอยู่เองที่จะตั้งขอให้เด็กพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ไป เพราะฉะนั้น สำหรับในแง่นี้ ทางฝ่ายรัฐบาลที่ได้ชี้แจงมาในทางฝั่ง
 นี้ยังไม่กระฉ่างชัดหรือแจ่มแจ้ง และทางรัฐบาลก็ไม่รู้ถึงของความเป็นจริงของ
 ประชาชนบ้าง เขาจะยกข้ออย่างไร โดยเพราะฉะนั้นก็ ขออนุญาตขอความเรียง
 เด็กข้าราชการ ข้าราชการ รัฐมนตรีส่วนนี้เอง ขออนุญาตให้ยกการได้ยกมา
 เลื่อนนี้ ให้มีการประชุมกันก่อนนั้นให้นำขี้พวกไปสูทกับไป ขี้พวกนั้นเวลา ไปทาง

ชายทะเลก็ได้ หรือไปถามเกาะได้ คนหนึ่ง ๕ กระสอบ หรือ ๕๐๐ กิโล
อย่างนี้ ท่านนึกแล้วว่าคงจะสะดวก ท่านเข้าใจเป็นอย่างนั้น และผม
เชื่อแน่ว่า การที่จะประกาศอันนี้ ออกไป ก็คงจะเนื่องด้วย จาก พระราชบัญญัติ
นี้แหละไปแต่ท่าน ท่านจึงรีบทำ ก่อนจากนั้นท่านไม่ทำ เวียงมันเป็นอย่างนี้
โดยเฉพาะอย่างนี้ ผมใคร่จะขอทราบเรื่องว่าพฤติกรรมที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ท่าน
อยากเข้าใจว่าอนุญาตไปแล้ว ๕ กระสอบแล้วก็สะดวก หากได้ ผมใคร่จะขอคืนอัน
และวิพากษ์ความจริงและจะยกตัวอย่างในจังหวัดของกระผมเอง คือที่อำเภอเกาะ
สันตา พฤติกรรมที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ก็เนื่องด้วยจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ห้ามเอา
ไว้ บุคคลที่จะกระทำการค้าขายข้าวนี้จะต้องไปขออนุญาตต่อจังหวัด และก็
ปรากฏว่ามีรายได้คนเดียว ขอให้ท่านนึกดูเถิดว่า ประชาชนทั้งอำเภอมีเกาะ
ถึง ๗๒ เกาะ แล้วชาวคนเดียว สภาพจะเป็นอย่างไร ขอท่านผู้มีเกียรติ
ทุกท่านลองคำนึงหรือว่าส่งจิตใจไปดูดีว่า มันจะสะดวกหรือไม่สะดวก อีกประการ
หนึ่งในอำเภอที่ท่านไม่พอกัน ขอประทานเออที่ ต้นข้าวที่ขึ้นมานั้นไม่ถึงกลางขา
โดย ขอประทานโทษ ท่านก็ไม่มี ถ้ามีท่านขึ้นก็ดี แล้วโดยเฉพาะอย่างนี้
จังหวัดกระบี่นั้นะ ออกยอดข้าวมาตั้งนับเป็น ๑๐๐ ปีก็ว่าได้ กระผมได้พยายาม
เร่งรัดต่อรัฐบาลให้ช่วยทำทำนบและเหมืองฝาย ได้ไปทำให้ ๒ แห่ง และก็ ได้
พยายามขอเงินไปให้สำรวจอะไรต่ออะไร สำรวจเสร็จแล้วท่านก็ตอบไม่มีเงิน
อยู่อย่างนี้ แล้วผลที่สุดก็ต้องให้ชาวจังหวัดกระบี่ ชาวบักซ์ได้ต้องซื้อข้าวกิน
ตลอดไป บางท่านผู้ใหญ่บอกว่า อ้อ ก็ทางไหนทำสวน ทางกลางกลางทำข้าว
มันก็แลกเปลี่ยนกันดี อย่างนี้ขอให้นึกดูว่าเวลาเกิดการคับขันขึ้นแล้ว ทางบักซ์
ได้นั้นได้รับความเดือดร้อนแค่ไหน เช่นคราวสงครามที่แล้ว ข้าวสารขึ้นกระสอบ
หนึ่งถัง ๑,๐๐๐ ถึง ๕๐๐ มีสตางค์ก็ทำอะไรไม่ได้ มีเร่ก็ทำอะไรไม่ได้ มีเงิน
ก็ทำอะไรไม่ได้ มียางก็ทำอะไรไม่ได้ ด้วยเหตุฉะนั้น ขอให้ทางสภาฯ ลอง
พิจารณาดูเถิดว่า ในเมื่อสภาพมันเป็นอย่างนี้แล้ว มันได้รับความเดือดร้อน
แสนสาหัสแค่ไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นในเรื่องชลประทานทางบักซ์ได้ ไปตั้งศูนย์
กลางก็ตั้งเอาไว้ แต่เงินไม่ใช้ อย่างที่กรมชลประทานรายงานว่า ต้นเหตุ
ของทางบักซ์ได้ให้ส่งเสริมในเรื่องข้าวนี้กันอย่างเต็มที่ให้พอกันกันเสรีก็ แล้วมันก็มีผล

ปัญหา ที่นี้เรื่องข้างนี้ท่านก็วาง อยากจะขายอยู่เรื่อย อยากจะขายข้าวอยู่เรื่อย
 ไม่ต้องการให้ทรงมีก็ได้ ได้มีช่วงกินตลอดสักที เพราะฉะนั้นต้องการขาย ^{๕๖}ทรงนี้
 เพราะท่านอยู่ทรงภาคกลาง ท่านก็ต้องการจะขายสินค้าของท่าน เรื่องมันเป็น
 อย่างนี้ โดยเฉพะอย่างยิ่ง สำหรับในทางอำเภอเกาะลันตานี้ ได้เคยมีพ่อค้าไป
 ร้องขอเหมือนกันต่อจังหวัด อยากจะขายให้ ได้หลายคน แต่ผลที่สุดทางจังหวัด
 ก็อนุญาตบอกเอาใบฉี ที่หนึ่ง ๔ กระสอบ ๓ กระสอบ ๒ กระสอบ แล้วชวนไหว
 หนี้อกรับ จากเกาะมาวิ่งเรือยนต์ตั้ง ๓ ชั่วโมง แล้วนอกจากนั้น จากเรือยนต์
 ไปอีกตั้ง ๖๐ ๗๐ กิโลเมตรจะไปถึงจังหวัด แล้วไปขอข้าวได้ ๕ กระสอบอย่างนั้นมาขาย
 มันคุ้มกับไหมหึ่งไปหึ่งมา ผลที่สุดพ่อค้าก็ทำไม่ได้ และรัฐบาลก็ไม่ได้ เมื่อเป็น
 อย่างนี้ สภาจะเป็นอยู่อย่างนี้จะทำอย่างไร และโดยเฉพะอย่างยิ่ง กระผมใคร่จะขอ
 ยืนยันด้วยว่า อำเภอเกาะลันตานี้ ระหว่างนี้เป็นฤดูที่มรสุม มรสุมที่เดือน หนึ่ง
 ที่สุดตั้ง ๔ เดือน ๕ เดือน ระหว่างนี้ แม้แต่เรือยนต์ ๒๐ แรงม้าแทบไม่กล้าวิ่ง
 ๔๐ ก็แทบไม่กล้าวิ่ง ผลที่สุดท่านกับบอกว่า เก็บ อนุญาตให้แล้ว นี้ ๕ กระสอบ
 ก็ซื้อไปใช้ พระราชชนกเส้ากินเคี้ยว เออสะดวกที่ไหน ไม่ซื้อข้าวสารไปสต็อกไป
 ไม่มี มันก็ซังมีอีกนั่นแหละ แล้วที่นี้จะให้มันหมดคราวเดือนอื่นไป ใต้อ่างไร ที่
 ประสาน ฯ ที่เกาะพร นี้ผมทราบวิธีนสภาพความจริงเพื่อให้สภา ฯ นี้ เพราะฉะนั้น
 ในเมื่อถ้าหากว่าพฤติการณ์มันเป็นอย่างนี้แล้ว มันจะเกิดความตื่น ตึงการให้
 พระราชบัญญัติฉบับนี้หลุดไปเสีย และโดยเฉพะอย่างยิ่ง ในเรื่องว่าสินค้าหรือข้าวนี้
 จะลอบหนี ไปต่างประเทศ ถ้าหากว่าทางบก ก็เรียกว่า ก็มีขนกันเหมือนกองทัพบก
 ความจริงเรื่องการลักลอบไปเจ้าหน้าที่ต้องรู้ ถ้าไม่รู้ ที่แล้วรัฐบาลจับได้ก็อย่างไร
 ที่นี้ เมื่อรู้แล้วทำอย่างไร อันนี้เป็นวิธีของท่าน ซึ่งท่านต้องใช้ความสามารถ โดย
 เฉพะอย่างยิ่งทางเรือก็เหมือนกัน ถ้าท่านจะพูดอย่างอื่น ๆ มันก็ไม่งงปัญหา ก็พูด
 มีอยู่อันเดียวว่า เรือทุกลำที่จะออกไปนอกประเทศนั้น ต้องไปขอจากท่านใช้ใหม่แล้ว
 ตามสัญญาหรือการเดินเรือ สินค้าหรือข้าวสารในการที่เราจะเอไปไว้ ประสานระหว่ง
 ทะเลนั้นมันมีกฎเกณฑ์ของท่านอยู่ เพราะฉะนั้น ใครจะเอาข้าวสารเกินไปมันก็เอาไป
 ได้ เมื่อมีที่เช่นนี้แล้ว ขอให้ท่านประสาน ฯ ลองนึกดูซิว่า เราจะลักลอบไปไว้

อย่างไร แต่ในโอกาสเดียวกัน ข้างภาวโนนนี้เช่นยกตัวอย่างที่อำเภอเกาะยาวหรือ
 ที่อำเภอเกาะสีชังนี้ ที่อำเภอเกาะสีชังมีถึง ๗๒ เกาะทุกห้ามด้วย ความ
 จริงมันควรจะไปกักที่ท่านี้ แล้วทางท่านี้เป็นผู้ที่ตรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหรือ
 ตำรวจน้ำก็มีไปช่วยอยู่แล้ว ทำไมจึงปล่อยให้ผู้ที่อยู่ลึกเข้ามาได้รับความเดือดร้อน
 ไปด้วย แล้วเรือทุกลำจะหนีไปไม่ได้ ไม่มีทางหนี เคียงนี้ตำรวจน้ำไปอุด
 ช่องหมด เว้นไว้แต่ตำรวจน้ำจะขึ้นบกเที่ยวกันเสียนั้นผมก็ไม่ทราบ แต่ว่า ถ้าพูด
 ถึงสมภาพการณ์แล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านก็เคยรับ ท่านก็
 ก็เคยบอกว่า ท่านก็เคยเข้มแข็ง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วมันจะไปได้อย่างไร เพราะ
 ฉะนั้นเหตุผลมันอยู่ที่ว่า ถ้าหากไม่เลิกพระราชบัญญัตินี้ ท่านจะแก้อย่างไร
 ท่านเพียงอนุญาตให้เขาเพียงคนละ ๕ กระสอบไปกินนะ เขามีพอกินใหม่ ถ้า
 หากท่านถามไปยังจังหวัด จังหวัดก็ต้องรายงานมาในฐานะที่ว่าไม่มีใครเลยในโลก
 นี้ที่จะไปรายงานฆ่าตัวเอง อย่างการวาทก่อนนี้ เมื่อเข้ามาใหม่ ๆ ผมได้ตั้ง กระตุถาม
 ๒๒ ประทานอภิสิทธิ์ที่ต้องออกชื่อ พอนั้น ๆ พณ ฯ เสิ่ง ฯ อยู่ว่าการมหาดไทย
 ในเอาข่าวยาวของข้าราชการมาแก้ผมว่าไม่จริง ผมเลยทำในสภา ฯ บอกว่า ถ้า
 ใจความจริงอย่างท่านรัฐมนตรี ผมลาออกเพราะผมเข้ามาเพื่อช่วยประชาชน
 ที่มีช่วยไม่ได้ ผมไม่รู้จะอยู่ทำไม แต่ถ้าหากว่าเป็นความจริงอย่างผมว่า ตั้ง
 กรรมการชี้ แล้วท่านรัฐมนตรีจะออกใหม่ ผลที่สุดก็เลยอ้อมซอม แล้วยอม
 รับผมตลอดทุกประการ ผมยังมีประกาศนียบัตรหนึ่งชื่อฉบับนั้นอยู่เลย แล้วตั้ง
 ถัดนั้นมาก็ทำให้สถานการณ์ทางจังหวัดกระบี่ได้รับความผาสุกขึ้น ก็รู้สึกขอบพระคุณ
 อย่างสูง เพราะฉะนั้นการที่จะฟังนั้นนะขอได้กรุณาฟังพวกผมบ้าง นี่ผมเล่า
 สภาพความจริงให้ทราบแล้ว เพราะฉะนั้นสำหรับในข้ออื่น ๆ นั้น เพื่อนสมาชิก
 ก็ได้พูดแล้ว ผมจะพูดต่อไปอีกก็กลัวจะเสียเวลาของท่านประธาน ฯ เพราะท่าน
 ประธาน ฯ ก็ลุกขึ้นมาทีหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นก็เกรงใจท่านประธาน ฯ อยู่ เพราะ
 ฉะนั้นก็ขอจบเพียงเท่านี้ ขอ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไร ท่านผู้เสนอจะ
 ถอนไหม ถอนว่าจะถอนไหม เพราะรัฐบาลจะเข้าไปพิจารณา ไม่ใช่ให้ท่าน
 อภิปรายนะ

นายศิริพันธ์ รักศรีวงศ์ (ชุมพร) : เมื่อจะก็ ทางฝ่ายรัฐบาลได้บอก

ว่า ให้เสนอร่างใหม่ แล้วก็จะได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยยกเลิกข้อความที่มีอยู่เก่าที่มีน้ำหนักความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้พูดคำว่า ถอนขึ้นไป คำหนึ่งเมื่อซบถี้ เพราะว่า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ รัฐบาลจะขอรับเรื่องของท่านไปพิจารณา ท่านให้หรือไม่ให้ ตอบสั้น ๆ เท่านั้น

นายสิรินทร์ รักสว่างศรี (ชุมพร) : ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณาโดยที่ให้เสนอร่างขึ้นใหม่ แล้วก็ตามหากว่าทางรัฐบาลจะได้ให้ทางฝ่ายผู้ที่เสนอนี้ได้มีส่วนเข้าร่วมในการพิจารณานั้นด้วย แล้วก็เป็นประการที่ ๓ ถ้าหากว่าทางฝ่ายรัฐบาลรับรองว่าจะได้พิจารณาในเวลาอันเร็วสมควร แล้วก็ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะเสนอร่างใหม่

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ทางรัฐบาลที่ว่าจะรับไปพิจารณานั้นจะได้พิจารณาเอาเข้าไปในสมัยเดือน พฤศจิกายนที่จะถึงนี้ แล้วก็เป็นประการที่ว่าจะให้มีสมาชิกผู้ที่เสนอตลอดจนท่านสมาชิกผู้อยู่ในจังหวัดที่เขตห้ามชนล้าช้าวได้ร่วมพิจารณาด้วย จะได้ช่วยกันแก้ไข เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทางรัฐบาลยอมทุกอย่างเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

นายสิรินทร์ รักสว่างศรี (ชุมพร) : อีกประการหนึ่งขอถามว่าทางรัฐบาลในการที่จะร่างขึ้นใหม่นั้นจะเป็น อันว่า ยกเลิก ข้อความตาม ที่มีอยู่ใน พระราชบัญญัติฉบับเก่าหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นการยกเลิกข้อความตาม...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจักเดินไปท่าน เท่านั้นก็เป็น কিมีมงคลดีเหลือเกินแล้ว จริง ๆ นะ อย่าเอาเรื่องเอารูปแบบกันเอง เมื่อมันจะจับได้ ก็จับกันเสีย เพื่อสงวนเวลาว่าเรื่องอื่นกันต่อไป

นายสิรินทร์ รักสว่างศรี (ชุมพร) : ครับ ขอจบลงด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้ท่านผู้เสนอพระราชบัญญัติ ถอนให้รัฐบาลรับพิจารณา ขอเรียนถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่ามีที่รับให้รัฐบาลได้ไปรับพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

กราบเรียนมาเพื่อทราบแจ้งใ้เจ้า ส.ขอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๑ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก พล. ศรียานนท์
(ตำแหน่ง) พล. ศรียานนท์

ประธานคณะกรรมการสามัญ.

**บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น**

พ.ศ. ๒๕ ..

ตามที่ ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง พระราช-
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕... (คณะกรรมการเป็นผู้
เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บันทึก
ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก พล. ศรียานนท์ เป็น
ประธานกรรมการ และนายสมบูรณ์ บัญญัติ เป็นเลขาธิการกรรมการ
๒. ผู้ที่คณะกรรมการมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายวิจิตร แจ่มใส
และนายมรรณู ชัยบรรจง
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือนายเนิ่น เกษสุวรรณ
และนายพีร์ บุณนาค

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	..	..
<u>มาตรา ๑ - ๓</u>	..	..
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	..
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	..
<u>ลักษณะ ๑ กองทุนบำเหน็จบำนาญ</u>		
<u>ข้าราชการส่วนท้องถิ่น</u>	..	..

มาตรา ๒-๘	ไม่มีผู้ประกอบคดี	ไม่มีค่าตอบแทน
<u>ลักษณะ ๒ บำเหน็จบำนาญปกติ</u>	..	..
<u>หมวด ๑ สิทธิ ในบำเหน็จบำนาญปกติ</u>	..	..
<u>มาตรา ๘</u>	..	..
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีผู้ประกอบคดี	..
<u>มาตรา ๑๑ - ๑๓</u>	ไม่มีผู้ประกอบคดี	..
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีผู้ประกอบคดี	..
<u>มาตรา ๑๕ - ๒๐</u>	ไม่มีผู้ประกอบคดี	..
<u>หมวด ๒ เวลาราชการและการนับเวลา</u>	..	..
<u>ราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ</u>	..	..
<u>มาตรา ๒๑ - ๓๐</u>	..	..
<u>หมวด ๓ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ</u>	..	..
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีผู้ประกอบคดี	..
<u>มาตรา ๓๒ - ๓๓</u>	ไม่มีผู้ประกอบคดี	..
<u>หมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับ</u>	..	..
<u>ราชการใหม่</u>	..	..
<u>มาตรา ๓๔</u>	..	..
<u>ลักษณะ ๓ บำเหน็จบำนาญพิเศษ</u>	..	..
<u>มาตรา ๓๕ - ๔๖</u>	..	..
<u>ลักษณะ ๔ บำนาญตกทอด</u>	..	..
<u>มาตรา ๔๗ - ๔๘</u>	..	..
<u>ลักษณะ ๕ การพิจารณาส่งจ่าย</u>	..	..
<u>บำเหน็จบำนาญ</u>	..	..
<u>มาตรา ๕๐</u>	..	..
<u>ลักษณะ ๖ การเสียสิทธิรับบำนาญ</u>	..	..
<u>มาตรา ๕๑ - ๕๔</u>	..	..
<u>ลักษณะ ๗ บทเฉพาะกาล</u>	..	..

มาตรา ๕๕ -๕๖

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาแก้ไขแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๔

นายเนวิน เกษสุวรรณ และนายพีร์ บุนนาค ขอแปรญัตติเติมคำว่า “ นายกรัฐมนตรีและเทศมนตรี ” หลังคำว่า “ รัฐบาลส่วนจังหวัด ” หน้าคำว่า “ พนักงานเทศบาล ” และขอเติมคำว่า “ หรือค่าใช้จ่ายประเภทเหมาจ่าย ” หลังคำว่า “ เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือน ”

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐

นายเนวิน เกษสุวรรณ และนายพีร์ บุนนาค ขอแปรญัตติเติมคำว่า “ และค่าใช้จ่ายประเภทเหมาจ่าย ” หลังคำว่า “ เมื่อก่อนออกจากราชการ ” ข้อซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณ ประเภทเงินเดือน ”

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

นายเนวิน เกษสุวรรณ และนายพีร์ บุนนาค ขอแปรญัตติเติมคำว่า “ และนายกรัฐมนตรีเทศมนตรีรับราชการรวมกันไม่ถึงห้าปีบริบูรณ์ ” หน้าคำว่า “ มีสิทธิได้รับบำเหน็จ ” และวรรค ๒ ๑๑ เติมคำว่า “ และนายกรัฐมนตรี เทศมนตรีได้รับราชการมาแล้วรวมกันครบห้าปีบริบูรณ์ ” หน้าคำว่า “ มีสิทธิได้รับบำเหน็จ ”

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๑

นายเนวิน เกษสุวรรณ และนายพีร์ บุนนาค ขอแปรญัตติในวรรค ๒ ขอเติมคำว่า “ และค่าใช้จ่ายประเภทเหมาจ่าย ” หน้าคำว่า “ ที่เคยได้

รับอยู่นั้นเงินเดือนสุดท้าย สำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์
ถ้าแล้ว

กรรมสิทธิ์ที่ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้ตั้งโดยสงวน
ไว้เสนอร่างพระราชบัญญัติโดยไม่มี การแก้ไขมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

สมบูรณ์ บัณฑิต
(นายสมบูรณ์ บัณฑิต)
เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕ . .

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้ มีกฎหมาย ว่าด้วย อำนาจ บำเหน็จอำนาจ ข้าราชการส่วน
ท้องถิ่น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕ . ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ ใช้ บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๓
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๘

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระ-
ราชบัญญัตินี้ ให้ให้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนี้

“ใบพระราชสารสำหรับค่านวดบำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการ หรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้น จนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือน เดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ

“เงินเดือนเต็ม” หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับอันสูงสุดในวันก่อนออกจากราชการ

“บำเหน็จ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการ ซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำนาญ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการ ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“แพทย์ที่ทางราชการรับรอง” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศ ซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงมหาดไทยได้รับรองให้ทำการตรวจและแสดงความคิดเห็นในพระราชบัญญัตินี้ได้

“ผู้อุปการะ” หมายความว่า

- (๑) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาศึกษาแก่บิดามารดาที่บิดามารดาไม่มีบุตร หรือ

(๒) ผู้ที่ไต่อาปการชำระค่าเช่าบางส่วนที่ที่ดินหรืออาปการผู้ที่ได้รับบ้านนาญ
ส่วนที่ที่ดินซึ่งมีรายได้อื่นเพียงพอแก่อัคภาพ หรืออาปการผู้ที่ได้รับบ้านนาญส่วนที่
ดินซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพ หรือวิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ ผู้อาปการตาม
ข้อนี้ต้องเป็นผู้ให้อาปการเป็นส่วนใหญ่

“ผู้อยู่ในอาปการ” หมายความว่า ผู้ที่ไต่อยู่ในความอาปการของผู้ตายตลอด
มา โดยจำเป็นต้องมีผู้อยู่อาปการ และความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อน
เพราะขาดความอาปการ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราช-
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราช-
บัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

กองทุนบำเหน็จบ้านนาญชำระค่าเช่าบางส่วนที่ที่ดิน

มาตรา ๖ ให้มีกองทุนบำเหน็จบ้านนาญชำระค่าเช่าบางส่วนที่ที่ดินขึ้น เพื่อจ่าย
บำเหน็จบ้านนาญให้แก่ชำระค่าเช่าบางส่วนที่ที่ดิน โดยให้ราชการส่วนที่ที่ดินหักเงิน
งบประมาณรายได้อื่นประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนในอัตราซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะ
กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณจ่าย
ประจำปีของราชการส่วนที่ที่ดินแต่ละแห่ง

งบประมาณรายได้อื่นประจำปีซึ่งฟังคำนวณหักสมทบกองทุน บำเหน็จบ้านนาญ
ชำระค่าเช่าบางส่วนที่ที่ดิน มิให้นำงบประมาณรายได้อื่นประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มี
ผู้อุทิศให้หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณด้วย

เงินที่หัก สมทบเข้า เป็นกองทุน บำเหน็จบ้านนาญ ชำระค่าเช่า ส่วนที่ที่ดินทั้ง
กล่าว ให้นำส่งกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุน
บำเหน็จบ้านนาญชำระค่าเช่าบางส่วนที่ที่ดิน” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็น
ประธานกรรมการ อธิบดีกรมมหาดไทย อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมโยธาเทศบาล
และผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นกรรมการ มีอำนาจควบคุมและดำเนินการรับจ่าย

เงินกองทุน รวมตลอดจน หาดอกผล จากกองทุนนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย
กำหนด และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ กองทุนบ้านหนึ่งบ้านญาติข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้รวมถึง
ประเภทเงินดังกล่าวต่อไปนี้ด้วย

- (๑) เงินดอกผลที่เกิดจากกองทุนบ้านหนึ่งบ้านญาติข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น
ตามกฎหมายนี้ และ
- (๒) เงินที่มีผู้ทักสมทบกองทุนบ้านหนึ่งบ้านญาติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ลักษณะ ๒

บ้านหนึ่งบ้านญาติ

หมวด ๑

สิทธิในบ้านหนึ่งบ้านญาติ

มาตรา ๙ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการ ให้ขายบ้านหนึ่ง
หรือบ้านญาติ จากกองทุนบ้านหนึ่งบ้านญาติข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบ้านหนึ่งหรือบ้านญาติเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะได้รับ
บ้านหนึ่งบ้านญาติตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือน
จากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ บุคคลที่ระบุไว้ ต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับ บ้านหนึ่ง บ้านญาติ ญาติ
ตามพระราชบัญญัตินี้

- (๑) ผู้ถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการแล้ว และมีราย ดังนี้
- (๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญหรือสุจริตจึ่ง ๒ วันนับแต่ในกรณีที่มีข้อ
กล่าวหาให้บ้านหนึ่งบ้านญาติไว้ในหนังสือสัญญาจ้าง หรือสัญญาจ้าง กระทรวงมหาดไทย ตาม
ความที่สั่งการของทางราชการส่วนท้องถิ่นนี้ ๆ

(๓) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับ คำนวณ บำเหน็จ บำนาญ ไม่ครบ หนึ่งใน
บริบูรณ์ หรือ

(๔) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อน แต่ได้เป็นทหารตามกฎหมายว่าด้วย
การรับราชการทหาร เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการจะติดต่อกับ
เวลารับราชการกองประจำการหรือไม่ก็ตามยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จ บำนาญ ปกติด้วย
เหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เหตุตกแทน
- (๒) เหตุทุพพลภาพ
- (๓) เหตุสูงอายุ
- (๔) เหตุรับราชการนาน

มาตรา ๑๓ สิทธิในการขอบำเหน็จบำนาญ ปกติตาม พระราชบัญญัติ ให้
อายุความสามปี

มาตรา ๑๔ บำเหน็จบำนาญเหตุตกแทนนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง
หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด

มาตรา ๑๕ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพและแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองได้ตรวจสอบความเห็น
ว่าไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป

มาตรา ๑๖ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

มาตรา ๑๗ บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณ บำเหน็จ บำนาญ ครบสามสิบปี บริบูรณ์
แล้ว

มาตรา ๑๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลา ราชการ สำหรับคำนวณบำ
เหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการ สำหรับ คำนวณ บำเหน็จ บำนาญ
ตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิไต่บ้านอายุ จะยื่น คำขอ รับ
บำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒ แทนบ้านอายุก็ได้

มาตรา ๒๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ใดมีเวลาราชการ สำหรับ คำนวณ
บำเหน็จบ้านอายุครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว และไม่มิตกที่ จะได้รับบำเหน็จบ้านอายุตาม
ความในมาตรา ๑๒ ถ้าได้รับอนุญาตให้ลาออก ก็ให้ ได้รับแต่บำเหน็จตามเกณฑ์ใน
มาตรา ๓๒

หมวด ๒

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบ้านอายุ

มาตรา ๒๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็น
อันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น เว้นแต่ในกรณีพิเศษ
ซึ่งคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบ้านอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่นเห็นความจำเป็น เพื่อ
ประโยชน์แก่ราชการอย่างยิ่ง จะเสนอกระทรวงมหาดไทยเพื่อส่งต่อเวลาราชการให้
รับราชการต่อไปอีกคราวละหนึ่งปีจนถึงอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุขอ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๓ ภายในเดือนธันวาคมทุก ๆ ปี ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณ
อายุข้าราชการส่วนท้องถิ่นยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิ จะได้รับบำ
เหน็จบ้านอายุซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ใน ปีถัด ไป ต่อ คณะ กรรมการ กอง
ทุนบำเหน็จบ้านอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เมื่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบ้านอายุ ข้าราชการ ส่วน ท้อง ถิ่น ได้รับ
บัญชีรายชื่อนั้นแล้ว ให้พิจารณา ถ้าเห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด สมควรได้
รับการพิจารณาต่อเวลาราชการตามความในมาตรา ๒๐ ก็ให้เสนอกระทรวงมหาด
ไทยเพื่อส่งต่อเวลาราชการให้

การส่งต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้กระทำภายในวัน
ที่ ๑ พฤศจิกายนในปีที่อายุครบ

เมื่อได้มีการส่งต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการ ส่วน ท้อง ถิ่น ผู้ใด แล้ว ให้
กระทรวงมหาดไทยแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทราบ

มาตรา ๒๔ การต่อเวลาราชการหนึ่งมีคราวแรกหนึ่ง ให้นับตั้งแต่วัน
อายุครบรอบหกสิบปีบริบูรณ์ และถ้าจะต่อเวลาราชการให้ในปีถัดไปอีก ให้ส่งต่อ
เวลาราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ก่อนสิ้นวัน ครบการ ต่อเวลา ราชการ ครั้ง
สุดท้าย ถ้ามิได้ส่งต่อเวลาราชการภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากราชการนับจากวันครบการต่อเวลาราชการครั้งสุดท้ายนั้น

มาตรา ๒๕ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้
นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมีใช้
อัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญหรือลูกจ้าง

ข้าราชการส่วน ท้องถิ่น ซึ่งทำงาน หรือรับ ราชการ ก่อนครบอายุ สิบแปดปี
บริบูรณ์ ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มิใช่
สิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

มาตรา ๒๖ ผู้ซึ่งกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ในระหว่าง
เวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือใน
ระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติตามคำสั่งเป็น
วิฤกษ์ แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าวนั้นจะไม่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณ
ประเภทเงินเดือนก็ตาม

นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด
ประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตใดที่ได้มีประกาศใช้กฎหมายการศึกษา ให้นับเวลาราชการที่
ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นวิฤกษ์

ในกรณีดังกล่าวในสองวรรคก่อน ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการซึ่งอาจนับเป็น
วิฤกษ์ในเวลาเดียวกันได้หลายประการ ก็ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นวิฤกษ์แต่
ประการเดียว

มาตรา ๒๗ เวลาป่วยหรือลา หรือต้องพักราชการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้
รับเงินเดือนเต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ให้นับเหมือนเต็มเวลา
ราชการ

เวลาป่วยหรือลา หรือต้องพักราชการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่
เต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ
เวลาป่วยหรือลา หรือต้องพักราชการ หรือมิได้อยู่รับราชการ ซึ่งมีได้

รับอนุญาตให้รับเงินเจ็ดคน ให้นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่
ทั้งนี้มิได้หมาย ความถึง ผู้ ที่มี ใต้อู่รับราชการ ด้วยเหตุ ที่ถูก ลงทัณฑ์ ทาง วินัยตาม
กฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ไป
ไปราชการหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จ
บำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๙ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวน
ปี เศษของปี ถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวันให้คำนวณ
ตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้า
มีรวมกันหลายระยะ ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด

(๑) ลาออกโดยไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากทางราชการตอนก่อน
ลาออก

(๒) ถูกปลดออกหรือถูกไล่ออก หรือ

(๓) ออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิที่จะรับบำเหน็จบำนาญแล้ว

ถ้าภายหลังได้เข้ารับราชการใหม่ ให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณ
บำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น ทั้งนี้ให้ ใช้บังคับแก่ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ รับหรือมีสิทธิในบำนาญปกติสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น
แล้วภายหลังกลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ และเลิกรับบำนาญในขณะทีกลับ
เข้ารับราชการใหม่นั้น การบอกเลิกรับบำนาญจะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับ
ตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการใหม่ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่อเจ้าสังกัด
เพื่อส่งไปยังกระทรวงมหาดไทย

การไปรับราชการส่วนท้องถิ่นต่างสังกัด ถ้าเวลาราชการไม่ติดต่อกัน
และพิสูจน์ไม่ได้ว่า ทางราชการโอนหรือส่ง ให้ถือว่าเป็นการลาออกจากสังกัดเดิม

การโอนหรือส่งข้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการโอน
หรือส่งข้าราชการไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกันนั้น ให้นับเวลา
ราชการของข้าราชการผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

หมวด ๓

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๓๑ ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนสุดท้าย เป็นเกณฑ์คำนวณ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ที่ได้เคยดำรงตำแหน่งราชการส่วนท้องถิ่นใน ขณะเดียวกันหลายตำแหน่ง แล้วได้พ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ

มาตรา ๓๒ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ ให้กระทำดังนี้

(๑) สำหรับข้าราชการ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลา

ราชการ

(๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลา

ราชการ ดังนี้

(ก) สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับราชการ โดยรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน และไม่เคยออกจากราชการตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ให้แบ่งเป็นห้าสิบส่วนคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

(ข) สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ให้แบ่งเป็นห้าสิบห้าส่วนคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงหน้าสองปีแล้วให้ถือว่าผลการคำนวณนั้นเป็นเด็ดขาด

หมวด ๔

ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๓๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิในบำนาญปกติแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่ยังรับราชการครั้งใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิม เมื่อก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำนาญรวมกันไปด้วยก็ได้ แต่ถ้าวเงินเดือนรวมกับบำนาญสูงกว่าเงินเดือนเดิมต้องลดบำนาญลงในระหว่างที่ยังรับราชการ ครั้งหลังจน เงินเดือนใหม่

รวมกับบ้านนาญสูงกว่าเงินเดือนเดิม ถ้าเงินเดือนใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม ก็ให้ทั้งตำบลนาญในระหว่างนั้นเมื่อออกจากราชการตอน หลังให้คำแวง บ้านนาญ โดยคิด เฉพาะจำนวนเงินเดือนที่ได้รับจริงในตอนใหม่ และเฉพาะเวลาดราชการในตอนใหม่ บวกเข้ากับบ้านนาญเดิม บ้านนาญในตอนหลังนี้จะเปลี่ยนเป็นชกรับบำเหน็จแทนก็ได้ การขอรับบ้านนาญรวมไปกับเงินเดือนตามวรรคก่อนนั้น ถ้าบ้านนาญรวม กับเงินเดือนใหม่ยังต่ำกว่าเงินเดือนเดิม แต่หากสูงกว่าอัตราเงินเดือนสูงสุดของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ก็ให้จ่ายได้รวมกันไม่เกิน อัตราเงินเดือนสูงสุดของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามประเภทที่กลับเข้ารับราชการนั้น

ลักษณะ ๓

บำเหน็จบ้านนาญพิเศษ

มาตรา ๓๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสบเหตุตั้งที่บัญญัติไว้ใน ^{๓๕} ลักษณะนี้ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบ้านนาญพิเศษให้

สิทธิในบำเหน็จหรือบ้านนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๓๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับอันตรายจากเหตุร้าย ^{๓๖} หรือชรา ทุพพลภาพสองข้าง ตามข้อ หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการ รับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพ ไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้ อีกเลย ทั้งนี้เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือนอกที่ราชการเพราะเหตุกระทำ การตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับบ้านนาญปกติกับทั้งได้รับบ้านนาญพิเศษด้วย เว้นแต่ การได้รับอันตราย ได้รับกรป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนี้เกิดขึ้นจาก ความประมาทเดินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๓๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด ได้รับบำเหน็จหรือบ้านนาญไป แล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ^{๓๗} ถ้าภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันออกจากราชการ ปราบกฏหลักฐานชัดแจ้งว่า ผู้นั้นเกิดป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพอันเป็นผลเนื่องมาจาก การปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่งที่ผู้นั้นรับราชการ ก็ให้จ่าย บ้านนาญตามอัตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบ้านนาญตามมาตรา ๔๐ ทั้งนี้ ให้จ่ายให้ภายในเจ็ดวันขอ และในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปแล้ว ก็ให้จ่ายเฉพาะบ้านนาญพิเศษแต่อย่างเดียว

มาตรา ๓๘ การคำนวณบำนาญพิเศษ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ในยามปกติมี อัตรารั้งแต่ห้าในห้าสิบส่วนจนถึงสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการ หรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำหรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำ หรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิกซ์ ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓) เวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจลหรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบในห้าสิบส่วนจนถึงสามสิบห้าในห้าสิบส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้ายในกรณีที่ไม่มีเงินเดือน ให้ถือ อัตรารับเงินเดือนทหารตาม ที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๓๙ ผู้ได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ แม้จะยังไม่มียศหรือรับบำนาญปกติ ก็ให้ ได้รับบำนาญปกติ ได้ คิดตามอัตราที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ นวกับบำนาญพิเศษด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากมีบำนาญตกทอดตามที่มีบัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรานี้ ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิอีกด้วย ตามเกณฑ์ดังที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ทั้งนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการ หรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำ หรือ

ประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิกซ์ หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวง
กลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปราม
การจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตราย
ด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือน
สุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพตั้ง
กล่าวในมาตรา ๒๓ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็น ครั้งคราว นอก ตำบล ที่ ตั้ง สำนักงาน
ประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการ ในท้องที่อันตรายที่จะต้องเสี่ยงต่อโรค
ภยันตราย ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บทุพพลภาพนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไป
ปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้นก็ให้จ่ายบำนาญตาม มาตรา ๓๖
และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๐ (๑)

มาตรา ๔๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อ
ได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายตั้งกล่าวในมาตรา ๓๖ ถึงตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือน
นับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่า ผู้
นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหาย และให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติใน
มาตรา ๔๐

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้องสันนิษฐานว่าตายตามความในวรรคก่อน
มิได้ตาย ก็ให้ส่งจ่ายบำนาญพิเศษนั้น และถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงิน
เดือนให้ในระหว่างเวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงิน
ทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

มาตรา ๔๓ บำนาญพิเศษที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มี
สิทธิ์ตามกฎหมายดังนี้

(๑) บุตรให้ได้ร้อยละสองส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้
ได้รับลงส่วน

(๒) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ ให้ได้รับหนึ่ง

ส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ในอนุมาตราใดดังกล่าว หรือทายาทนั้นได้ตายไปก่อน ก็ให้แบ่งบำนาญพิเศษนี้ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตาม ส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ

ถ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าว ทั้ง ๓ อนุมาตรา ก็ให้ บุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการ ผู้ตายอยู่ และหรือเป็นผู้อยู่ในความอุปการของผู้ตาย เป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วน ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้อำนาจให้

ถ้าบุคคลผู้ที่ได้รับบำนาญพิเศษอยู่ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ตายลง หรือหมด สิทธิไป ก็ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

มาตรา ๔๔ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓ ให้จ่ายโดย กำหนด เวลาและเงื่อนไขดังนี้

(๑) บุตร ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่อ อายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยัง ทำการศึกษาอยู่ในสถานศึกษา แต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิต เว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(๓) บิดา มารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(๔) บุคคลอื่นนอกจากที่กล่าวใน (๑) (๒) และ (๓) ถ้า อายุยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ให้อันุโลมรับอย่างบุตร แล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดัง กล่าวแล้วให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือ ในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ ทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษรายใด มีจำนวน ยอดรวมไม่ถึง เดือนละ สามร้อย บาท บรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงเป็นรับบำนาญพิเศษ แทนได้ เป็น จำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามร้อยบาท

มาตรา ๔๒ การขอบำนาญพิเศษ ต้องแสดง ฐานะการเงิน ที่ทางราชการ
รับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ถึงรับอัตราย ได้รับบาดเจ็บ หรือถูกประทุษ-
ร้ายนั้นด้วย

ในกรณีตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อ
ได้ว่าผู้นั้นได้รับอัตรายถึงตาย

ลักษณะ ๔

บำนาญตกทอด

มาตรา ๔๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้โศกนาฏกรรมในระหว่งรับราชการอยู่ ถ้า
ความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติก่อร้ายแรงของตนเอง ก็ให้
ทายาทหรือในกรณีที่ไม่มีทายาท ก็ให้ผู้อยู่ปกครองหรือผู้อยู่ในอุปการะได้รับบำนาญ
ตกทอดในอัตราครึ่งหนึ่งของบำนาญปกติตามวิธีคำนวณ ในมาตรา ๓๓ และตามเกณฑ์
ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔

แม้ผู้ตายจะยังไม่มีสิทธิ ได้รับบำนาญปกติ ก็ให้คำนวณบำนาญปกติได้ เพื่อ
ประโยชน์แห่งบทบัญญัติมาตรานี้

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ผู้โศกได้รับบำนาญปกติอยู่ หรือผู้มี
สิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความ
ตาย ให้ทายาทหรือในกรณีที่ไม่มีทายาท ก็ให้ผู้อยู่ปกครองหรือผู้อยู่ในอุปการะของ
ผู้นั้นได้รับบำเหน็จตกทอดต่อไป ในอัตราครึ่งหนึ่งของบำนาญที่ได้รับหรือควรจะได้รับ
กรมเกณฑ์ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๕ บำนาญตกทอดรายได้อาจมีจำนวนต่อครอบครัวไม่ถึงเดือนละสามสิบ
บาท บรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับ จะยื่นคำขอเปลี่ยนเป็นรับบำเหน็จแทนได้เป็นจำนวน
เท่ากับบำนาญตกทอดทุกสัปดาห์ แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามร้อยบาท

ลักษณะ ๕

การพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๔๖ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ
แล้ว ให้รีบตรวจสอบนำส่งให้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในกำหนดหกสิบวัน นับแก่
วันรับ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องราวดังกล่าวแล้ว ให้รีบพิจารณาสั่ง
จ่ายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ควรล่าช้าเป็นเพราะความผิด
ของผู้ขอเอง หรือในกรณีจำเป็นอย่างอื่น

ลักษณะ ๖

การเสียดสิทธิต่อบ้านนาญ

มาตรา ๕๕ ผู้ได้รับบ้านนาญปกติหรือบ้านนาญตกทอดอยู่ ย่อม

(๑) กระทำคามผิดต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ผู้นั้นหมดสิทธิรับบ้านนาญปกติหรือบ้านนาญตกทอด ตั้งแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๕๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีหรือต้องหว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่อง违纪ที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการของทบูนบ้านนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อน จะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบ้านนาญตามมาตรา ๕๗

มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งได้รับบ้านนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบ้านนาญปกติหรือได้รับบ้านนาญพิเศษ เพราะเหตุอุปถัมภ์ ผู้ใดกระทำความผิดอาญา ซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการของทบูนบ้านนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นกระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบ้านนาญตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๕๔ ทายาททั้งต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบ้านนาญตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘

(๑) ผู้ซึ่งคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เจ้าบ้านนาญ หรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบ้านนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ทาบาทตามมาตรา ๕๓ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทายาทครอบงำถึงทายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(๓) ผู้ใดฟ้องเจ้าบ้านาญ หรือผู้ที่จะก่อให้เกิด สหกิจ บ้านาญ แก่ตน ทาว่าทำคามผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

ลักษณะ ๗

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ เงินทดแทนพนักงานเทศบาลตาม พระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนเข้าเป็นกองทุนบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกหักเงินเดือนไว้เป็นเงินออม ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘ เมื่อ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วหากยังดำรงราชการอยู่ ก็ให้เงินที่หักไว้เป็นเงินออมยังคงอยู่ในกองทุนบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ถ้าผู้นั้นออกจากราชการภายหลังที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับก็ให้จ่ายเงินที่หักไว้เป็นเงินออมจากกองทุนให้ไปพร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละสองต่อปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันสุดท้ายที่อยู่ในราชการ ถ้าผู้นั้นตาย ก็ให้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ทายาท.

.....
.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้า
ประจำที่

(คณะกรรมการได้เข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะแสดง
เชิญได้

นายสมบูรณ์ บักเทิด (กรรมาธิการ) : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะแสดง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขานุการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจและหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ ศาลชั้นต้น พ.ศ. ๒๕... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓... ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีผู้แปรญัตติสงวนไว้

นายเนื้ เกษสุวรรณ (กระบี่) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาและผมได้อภิปรายในสภาฯ ไปแล้ว ตามเหตุผลด้วยประการต่าง ๆ นั้น และในที่สภาก็ได้ไปเสนอแปรญัตติ แต่ว่าตามที่ทรงคณะกรรมการของฝ่ายสมาชิกแจ้งนั้นยังไม่เป็นที่พอใจก็เนื่องจากว่าอาจจะพิจารณาเรื่องฝ่ายกรรมาธิการก็ดีหรือทางฝ่ายรัฐบาลก็อาจจะพิจารณาเห็นว่าตำแหน่งนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีจะไม่ค่อยจะมีความสำคัญหรือมีฉะนั้นก็คงจะคิดว่าเอาไว้ทำที่หลัง แต่ถ้าหากว่าด้วยเหตุผลด้วยประการที่ปวงแล้วนายกเทศมนตรีก็เทศมณฑลก็เป็นการสมควร อย่างยิ่งในการที่ทางรัฐบาลจะกรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้เขามีความมั่นคงในตำแหน่งงานและให้สมาชิกว่างงานของเขาจะต้องรับผิดชอบมาทุกกันอย่างตรงไปตรงมาก็คือว่างงานนายกเทศมนตรี เทศมนตรีนั้นไม่มีสิทธิอะไรกับคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บริหารภายในท้องถิ่นนั้นและมีสิทธิอำนาจในการที่จะเก็บงบประมาณมา เก็บเงินรายได้มา คือภาษีอากรจากในท้องถิ่น และนอกจากนั้น ทางรัฐบาลก็ต้องออกเงินไปช่วยอีกอย่างมากมาย และมีสิทธิอำนาจในการที่จะใช้จ่ายเงินตามมติของสภาหรือคณะเทศมนตรีเรื่องอย่างนี้ ขอนึกดูเดี๋ยวลำบากว่าเป็นเทศมนตรีตำบลก็เป็นเงินจำนวนน้อย แต่ว่าอย่าลืมว่ายังมีเทศมนตรีนครก็ยังมีอยู่ เช่นยกตัวอย่างว่าอย่างกรุงเทพ ฯ นี้เป็นต้น นครหรือเชียงใหม่ งบประมาณอย่างใดในกรุงเทพ ฯ นี้ปีหนึ่งเก็บมานับเป็นร้อย ๆ ล้าน เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าเงินจำนวนนี้เป็นของเล็กน้อยอย่างนั้นหรือมันไม่ใช่เล็กน้อยเลย แล้วการใช้จ่ายใช้สอยอะไรต่าง ๆ นี้ก็อยู่ในอำนาจของสภาท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งนี้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุอันนี้เอง กระผมจึงเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องงานที่ต้องรับผิดชอบ งานก็มาก คนก็มาก แต่ถ้าหากว่าเขาไม่มีอะไรที่จะยึดมั่นหรือไม่มีอะไรที่มีความหวังเลย คือคนเราทุกคนนั้นไม่ว่า ทำอะไรก็ต้องมีจุดหมายปลายทาง หรือมีจุดหวัง แต่นี่เมื่อเข้าไป เป็นนายกเทศมนตรี แล้วก็หวังอะไรหวังแต่เงินเดือนเท่านั้นหรือ หางอื่นไม่ได้ หรือบุตราก็ไม่ได้ บิดาเห็นจับขนาดก็ไม่ได้อะไร ๆ ก็ไม่ได้กับเขา แต่โพล่ ตรงกันข้าม พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ทรงรัฐบาลเสนอมากลับไปให้กับเสมือนพนักงาน กลับเห็นไปเสียว่าเสมือนพนักงานสำคัญกว่า

ก็คล้าย ๆ กับว่าทางรัฐบาลเห็นว่าข้าราชการนี้ทำอยู่ตามจังหวัดหรือตามอำเภอใน
สำคัญ แต่ว่าตัวทำนายนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีไม่สำคัญ อย่างนี้ ผมจึงเห็นว่า
มันตรงกันข้ามโดยเจเนาะอย่างถึง ขอประทานอภัย ซึ่งผมไม่ได้มีเจตนาที่จะกล่าวว่
การคอร์รัปชันกันในประเทศบาลหรืออย่างหนึ่งอย่างใด แต่ว่าเท่าที่ได้ฟังข่าวมา ตามเทศ-
บาลรู้สึกว่ามีการคอร์รัปชันกันมาก เพราะค่าที่อะไร เพราะเขาไม่มีจุดหมายอะไรแล้ว
ก็คล้าย ๆ กับว่าเข้าไปก็เพื่อจะหาความร่ำรวยกันเรื่องมันอย่างนี้ซึ่งเรื่องนี้ทางรัฐบาล
ก็ต้องยอมรับ กระผมเข้าใจว่าคงปฏิเสธไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทางรัฐบาลทำไม
จึงไม่คิดในการที่จะผมมีจิตใจของนายกเทศมนตรี และเทศมนตรีท่านเหล่านี้ให้ท่าน
มีความหลังเสียโดยให้บำเหน็จบำนาญกับท่านไป คนเราเมื่อถึงมีความหวังแล้วมันก็
รู้สึกสบายใจ แต่ถ้าหากไม่มีความหวังมันก็ทรมานทรมาย ก็จะต้องทรมานทรมายตะเกียก
ตะกายไปตามเรื่องตามราว อันนี้ก็ป็นหลักธรรมดา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการ
ที่ผมได้ขอแปรญัตติ เอา นายกเทศมนตรี และเทศมนตรีนี้ ให้มี บำเหน็จบำนาญ นั้น ก็
เพื่อประโยชน์ทั้งในทางส่วนท้องถิ่นและส่วนประโยชน์ของรัฐด้วย ไม่ใช่จะแปรมาเพื่อ
เป็นการเอาอกเอาใจนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีนี้ได้ แต่กระผมแปรมาขึ้นเพื่อเห็น
ประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนท้องถิ่น เพราะว่าส่วนท้องถิ่นนั้นประชาชนเขา
ต้องเสียภาษีทุกหยากเหิงอ เขาอยากจะได้เห็นผลประโยชน์ แต่ตรงกันข้ามผลที่
ได้นั้นมันไปอยู่กับเจ้าหน้าที่เป็นเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ แล้วมีหน้าซ้ำต่อขึ้นไป
จะต้องเก็บเงินที่ได้มานั้นเป็นบำเหน็จบำนาญของพนักงานไปเสียลับ แล้วอย่างนี้
จะทำให้เขาเกิดความรู้สึกอย่างไรขึ้น แต่มีหน้าซ้ำกลับไปปล่อยคล้าย ๆ ว่าจับปลาซื้อ
แต่ว่าปลากระพงไม่ได้จับอย่างนั้นรู้สึกว่าจะอึดตะขวงใจอยู่ไม่น้อย ด้วยเหตุผลอื่น ๆ
ก็ยังมีอีกหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอมานี้ ตาม
ปกติแล้วกฤษฎีกาเดิมนั้นนายกเทศมนตรี เทศมนตรีก็ตาม เป็นพนักงานเหมือนกัน
แต่ว่ากฤษฎีกาฉบับใหม่ที่จะออกนี้ซึ่งทางรัฐบาลจะออกจะตัดเขาออกไปเลย นี่มัน
เป็นอย่างนี้ ซึ่งมันขัดกันแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมให้พรอามักถามต่อคณะ
กรรมาธิการ ทางคณะกรรมาธิการก็บอกมายังเป็นห่วงพระราชบัญญัติในนี้พระราช-
บัญญัตินี้ยังเกี่ยวพันกันอยู่ เพราะฉะนั้นจึงไม่อาจจะรับข้อคิดเห็นท่านนี้เข้าได้ กระผม
คิดเห็นว่าสำหรับเรื่องนี้มันอยู่ที่จุดเดียว เท่านั้นว่ารัฐบาล เห็นความสำคัญของ นายนก-

เทศมนตรีและเทศมนตรีหรือยัง ถ้าไม่เห็นกับดีให้พ้นไป กระผมก็ไม่เสียใจ แต่ถ้าเห็นว่ามีความสำคัญจริงอย่างที่กระผมกราบเรียนแล้วทางรัฐบาลควรรับ ไปแก้ไข ทำให้ถูกต้องและให้นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีนี้ได้มีบำเหน็จบำนาญแล้ว ผลประโยชน์อันนั้นไม่ใช่ตกอยู่กับผม ตกอยู่กับรัฐบาลเพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้พิจารณาให้ต้องแท้ในข้อนี้แล้วมัน อยู่ที่จุดเดียว อย่างที่ กระผมกราบ เรียนนี้ ก่อนอื่นก็ที่ผมจะมีข้อที่จะอภิปรายอยู่อีกหลายข้อ แต่ใครก็จะขอรับฟังความคิดเห็น ของฝ่ายกรรมวิธีการคู่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะได้ข้อความเห็นใจจากสภานี้ต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้พูดเสียทั้งสองคนเลยพร้อมกัน คุณพีร์ ซึ่งสงวนข้อแปรญัตติไว้ด้วย

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมเห็นด้วยในกฎหมายฉบับนี้ แต่ ว่ามีความจำเป็น ที่จะต้องแก้ไขเพื่อสิทธิของบุคคลบางคน และ มองตำแหน่งที่ควรจะมีให้รัฐบาลหยิบยกขึ้นไปพิจารณาคำขอร้อง สำหรับเทศบาลทุกเทศบาลนั้นโดยเฉพาะ อย่างยิ่งมีหน้าที่แบ่งเบางบของรัฐบาล ในอันที่จะบริหาร ราชการบ้านเมืองเป็นส่วน ร่วมกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเขตท้องถื่นในเขตเทศบาลแต่ละเทศบาล นั้นถ้าจะพูดกันถึงฐานะของนายกเทศมนตรีก็ดีหรือเทศมนตรีก็ดี สำหรับในเมือง ไทยนี้รู้สึกว่าการหมดแค้นของต่างประเทศเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาทิเช่นจะต้องขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ในกรมในกระทรวง ไม่เป็นอิสระแก่ตัวเอง กระผมเคยดำรงตำแหน่ง สมาชิกเทศบาลมา รู้สึกว่าในหน้าที่ของเทศมนตรี หรือนายกเทศมนตรีก็ดีมีสัมพันธภาพกับประชาชนอยู่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเทศบาลนี้เป็นระบบที่เป็น นักเรียนชั้นต้นของระบอบ ประชาธิปไตยที่จะก้าวขึ้นมาถึงในรัฐสภาของชาติ ท่าน ประธานสภาฯ มองมาทางนี้ครับ อย่างมองทางอื่นเลย ผมพูดกับท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แหมคุณนี่

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ก็ท่านสนใจบ้างครับ เวลาผมพูด...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่เรื่องของคุณ ผู้ฟังเขา คัดสินเอง ผมจะเตือนคุณว่าออกจะเกินไป

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอประทานโทษครับ แต่ให้ สนใจบ้าง เวลาสมาชิกไม่หันไปหาท่าน ท่านก็พูดเอา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วกัน ผมต้องบังคับการ

ประชุม ผมต้องดูให้ทั่ว ไม่ใช่คุณมีหน้าที่ หน้าที่ของตัวเป็นพลสมาชิกก็ทำให้ดี
เถอะ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอประทานโทษ กระผมฝาก
ความรู้สึกไว้ ผมยังเคารพท่านอยู่ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมอยากจะทราบเรื่อง
ต่อไปว่าอย่างนี้ โดยที่ทางตำแหน่งนายกเทศมนตรีที่ดี หรือเทศมนตรีที่ดี มีหน้าที่
รับผิดชอบร่วมกับคณะกรรมการจังหวัด อย่างนายกเทศมนตรีต่างจังหวัดนี้
รับหน้าที่เป็นกระโถนท้องพระโรงแล้วโดย
ฯ พณฯ ท่านไหนจะไปที่แล้วแต่เถอะ ในพวกลูกที่พวกจังหวัดอยู่ในเขตเทศบาล
เฉพาะอย่างยิ่งต้องไปเก็บสตังส์ของตัวเอง ในพวกลูกที่พวกจังหวัดอยู่ในเขตเทศบาล
อีกรับหน้าที่บริหาร ให้ราษฎรทำอยู่ตลอดเวลา อันนี้เป็นเหตุผลอันหนึ่งในการ
เสนอร่างของรัฐบาลเข้ามาในครั้งนั้น ผมเห็นตัวที่จะให้ปรับปรุงเงินเดือนกัน
ผู้ใหญ่นาน หรือพนักงานสุขาภิบาล หรือโยธาวิบูลย์ที่ได้ระบุไว้ แต่ทำไมจึง
ขาดตำแหน่งผู้ใดไล่คิดแล้ว โคนประชาชน ค่ามากที่สุด ก็คือตำแหน่งนายกเทศมนตรี
หรือตำแหน่งเทศมนตรี ทำไมจึงตกไปเป็นลูกเมียน้อยเช่นนี้ ผมได้คุยกับพวกนี้มา
อยู่ไล่คิดกับบรรดาเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี เขาบอกว่าเขาไม่ได้สนใจในเงิน
จำนวนนับล้านอย่างที่มากมายนัก แต่ว่าสิทธิ โดยชอบที่เขาพึงมีพึงได้นี้ เมื่อได้
พิจารณาหน่วยราชการ ในส่วนอื่นก็ควรจะหยิบยกเอามาพิจารณาถึงความดีความชอบ
ของเขาบ้าง อย่างท่านผู้แทนผู้มิเกียรติที่ได้อภิปรายไปเมื่อตะกี้นี้พูดนั้นมีเหตุผล
เพียงพอลอยู่ ถ้าจะเทียบกันแล้ว สำหรับตัวนายกเทศมนตรีของเราทำอยู่ที่สุดอยู่ได้
ข้าราชการอย่างเทศมนตรีตำบลอย่างนี้ นายกเทศมนตรีตำบลอย่างนี้ ไปอยู่ภายใต้
นายอำเภอเสีย สำหรับนายกเทศมนตรีจังหวัดหรือนครก็ ไปตกอยู่ใต้อิทธิพลของ
ข้าหลวงบ้างอะไรไม่เป็นอิสระแก่ตัวเอง อันนี้เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความน้อย
เนื้อต่ำใจที่เขาเป็นคนของประชาชน เขาได้รับเลือกมาจากประชาชน และกลั่นกรอง
มาเหมือนกับว่าผู้แทนราษฎรได้รับเลือกมา แล้วก็มาตั้งเป็นรัฐบาลขึ้นตั้งเช่นรัฐบาล
อย่างท่านจอมพลเป็นต้น อย่างนี้เป็นต้น ท่านได้ไปเก็บเงินเดือนหลายชั้นเช่นเดียวกับ
เขาก็ได้รับเกียรติ กลั่นกรอง มาหลายชั้น ถึง จมมาเป็นผู้ใหญ่ ของ ระบบ เทศบาล ได้
เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ที่จะขอให้ทางรัฐบาลได้โปรดหยิบยกเอาข้อที่ผมได้แปรญัติขึ้น
ได้โปรดไปพิจารณาว่า อย่าให้ทางนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนี้ ได้ตกเป็นลูกเมียน้อย

น้อย ควรจะพิจารณาถึงผลได้ผลเสียของเขาบ้าง ตำแหน่งรัฐมนตรีก็ ตำแหน่ง
 นายกรัฐมนตรี เมื่อได้อยู่ไปนานก็ยังมีสิ่งที่จะให้เป็นสินน้ำใจบ้าง นอกเสียจาก
 ท่านจะได้รับสายสะพายได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์แล้ว เงินบำเหน็จบำนาญท่านยังมี
 โอกาสที่ได้รับ แล้วเขาก็ทำงานให้กับประเทศชาติเหมือนกัน เมื่อได้โปรดฝนตก
 นะขอให้ทั่วฟ้า้น้อยเออะ ผมอยากจะขอให้รัฐบาลเห็นใจ โดยเฉพาะที่หยิบข้อของ
 ผมนี้ ไปพิจารณาเพื่อที่จะให้การสนับสนุน ให้ความเป็นธรรมในสิทธิควรมีคว่าได้ของ
 ตำแหน่งนายกเทศมนตรีต่อไป ผมจะได้ฟังรัฐบาลแถลงก่อนแล้วจึงได้มากราบเรียน
 ให้ทราบเป็นข้อ ๆ ต่อไป

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

เรื่องนี้ทางคณะกรรมการก็ได้พูดหารือกันยืดยาวกับคุณเนิน เกษสุวรรณ ในคณะ
 กรรมการ แล้วทางรัฐบาลขอกราบเรียนให้ท่านประธานสภา ฯ ทราบว่า รัฐบาล
 ได้ปรึกษาดึงผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีเป็นลำดับมา แต่ขอ
 กราบเรียนให้ทราบว่า ในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมานั้น รัฐบาล
 ได้รวบรวมมติจาก ก.ท. ทุกจังหวัดและมติของ อ.ก.ท. กระทรวงมหาดไทยว่าสมควร
 ที่จะออกกฎหมายร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างไร ทาง ก.ท. ทุกจังหวัดตลอดจน อ.ก.ท.
 ของกระทรวงมหาดไทยนั้น ได้ระมัดระวังอยู่เหมือนกันว่าการเสนอพระราชบัญญัตินี้
 มานั้น เป็นผลอันเกี่ยวเนื่องจากกระทรวงการคลังนั้นจะให้งบประมาณแก่เราหรือไม่
 ฐานะของเทศบาลนั้น ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธาน ฯ และสภานี้ทราบว่า
 มีเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เท่านั้นที่เก็บเงินภาษีอากรได้รับร้อยละสามพิเศษ ส่วน
 แต่ละจังหวัดนั้นรวมทุก ๆ จังหวัดแล้วฐานะของเทศบาลนั้นมีรายได้เพียง ๑๘๐ ล้าน
 บาทเท่านั้น และในปัจจุบันนี้รัฐบาลก็ได้อุดหนุนเงินงบประมาณสำหรับเทศบาล
 เป็นเงิน ๑๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ และทางกระทรวงมหาดไทยก็ยังขอร้องทาง
 กระทรวงการคลังให้ได้รับเงินงบประมาณที่จะบำรุงท้องถิ่นเป็นปีละ ๑๐๐ ล้านบาท
 ซึ่งในขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการเจรจาของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลัง
 ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ในการที่เราได้เสนอกฎหมายนี้มา ก็ท่านประธาน ฯ และ
 สภานี้ก็ต้องทราบว่าเราต้องเอาเงินบำเหน็จบำนาญนี้ ตัดมาจากรายได้ ของท้องถิ่น ซึ่ง
 ประชาชนได้เสียภาษี เพราะฉะนั้นในการที่จะขอร้องกับกระทรวงการคลังหรือ
 กรรมการของสภา ในการที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นก็ต้องฟัง

ระมัดระวัง เราขอเงินให้เขาเพิ่มแต่เรามีทางจ่ายไป ให้ทางข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 เช่นนี้ กระทรวงการคลังจะยอมหรือไม่อย่างไร กันนั้นก็ปัญหาที่กระทรวง
 มหาดไทยจะได้ขอความกรุณาจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ให้ท่านกรุณาที่จะ
 อุดหนุนเงินท้องถิ่น ให้มาก และในขณะนั้นก็ยังดำเนินการ เสร็จจ่ายอยู่ ซึ่งกระทรวง
 การคลังก็เห็นว่าการบำรุงท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ เป็นการคัดภาระของรัฐบาลไป
 กระทรวงการคลังก็ยังผูกไว้ที่จะให้ ๑๐๐ ล้านบาท แต่ทั้งนี้จะถูกคัดหรือไม่ ทาง
 กระทรวงมหาดไทยก็ยังไม่ทราบ เพราะฉะนั้นการที่จะเสนอพระราชบัญญัติอันนั้นขึ้น
 มานี้ เรามีความระมัดระวังมาก จึงได้สอบถามไปยัง ก.ท. ทุกจังหวัดตลอดจน
 อ.ก.ท. ของกระทรวงมหาดไทย เราจึงแต่เพียงริเริ่มข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็น
 เครื่องมือของนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีเสียก่อน เพราะเหตุว่าการโอน
 ข้าราชการ ไปประจำอยู่ตามสำนักงาน เทศบาล ในปัจจุบันนี้ ก็กินเงินบ้านหนึ่ง บ้านญาติ
 ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นก็จึงเกิดไม่เป็นธรรมขึ้น ซึ่งส่วนข้าราชการตั้งอยู่ในท้องถิ่น
 นี้ก็ไม่ได้รับเงินที่จะเป็นบ้านหนึ่ง บ้านญาติ เหมือนข้าราชการ ซึ่งโอน ไปจากรัฐบาล
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้รัฐบาลนี้ จึงขอปรับปรุงในขั้นที่ให้มีสิทธิเสมอระหว่างข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่น ให้ได้รับ บ้านหนึ่ง บ้านญาติ เหมือน ข้าราชการที่โอน ไปจาก กระทรวง
 มหาดไทยหรือกระทรวงอื่น ๆ กันนั้น ก.ท. ทุกจังหวัดและ อ.ก.ท. ของกระทรวง
 มหาดไทยนั้นจึงเห็นว่าเราควรจะขยับไปในขั้นนี้ก่อน ท่านนายกเทศมนตรีและคณะ
 เทศมนตรีก็มีน้ำใจกว้างขวางว่าถ้ารายได้ของท้องถิ่นได้ และกระทรวงการคลังได้เพิ่ม
 พูล่งเงินมาสมทบ ๑๐๐ ล้านบาท ความที่กระทรวงมหาดไทยได้เสนอไปนั้น การ
 ที่จะพิจารณาให้แก่คณะนายกเทศมนตรี เทศมนตรีนั้นก็ควรที่จะพิจารณาไปในอันดับ
 หลังครั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ริคิพิจารณาอยู่แล้ว และในวันนั้นก็พูดกับ
 คุณเน้น ๆ บอกว่าความเห็นของคุณเน้น ๆ นี้ตรงกับของกระทรวงมหาดไทย แต่
 กวาร์ที่จะเอาทันทีพร้อมเพียงกันทุก ๆ แห่งนี้เป็นของที่ลำบาก ตั้งที่ข้าพเจ้า
 กราบเรียนท่านประธาน ๆ มาแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนในฐานะเทศมนตรี สมมติว่า
 ปัจจุบันนี้ก่อน ถ้าหากว่าบ้านหนึ่งบ้านญาติมาจ่ายให้แก่คณะเทศมนตรี สมมติว่า
 คณะเทศมนตรีทั้งหมดที่ออกไปแล้วไม่ได้กลับเข้ามา ทางกระทรวงมหาดไทยต้อง
 จ่ายเงินถึง ๕ ล้านบาท ทั้งนี้เป็น ต้น เพราะฉะนั้น จะเห็น ได้ว่าเป็น
 ตัวเลข ที่พอสมควร กระทรวงการคลังอาจจะทักท้วง หรือทางสภาเทศบาล

นายกเทศมนตรี ในปัจจุบันนี้ส่วนมากก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งนี้ เพราะฉะนั้น การเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ย่อมขัดกันทางกฎหมาย ซึ่งบางท่านก็อาจจะต้องยกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือต้องทิ้งทางหนึ่งทางใด เมื่อกลายเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น ท่านประธาน ฯ เรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่กล่าวถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไม่ได้กล่าวถึงข้าราชการการเมือง ท่านนายกเทศมนตรีนั้นอยู่ในฐานะที่เป็นข้าราชการฝ่ายการเมือง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็ต้องวิวัฒนาการในพระราชบัญญัติอันเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นให้เป็นไปตามความประสงค์ของคุณเห็นหรือคุณพีร์ ฯ เพื่อให้มันเข้าปรตามกฎหมายและไม่ให้เดือดร้อนทุก ๆ ฝ่าย เพราะฉะนั้น ปัญหาที่มีอยู่ว่าฐานะอันนี้เราควรจะแก้ไขไปอย่างไรอย่างหนึ่ง และปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือ การเงิน กระทรวงมหาดไทยพร้อมที่จะสนับสนุนท่านนายกเทศมนตรี และคณะเทศมนตรีเป็นอย่างดี เพราะเหตุว่าท่านผู้นั้นได้ดูแลปกครองท้องถิ่นมาด้วยความเรียบร้อยทุกจังหวัด เพราะฉะนั้น สิ่งที่คุณเห็น ฯ หรือคุณพีร์ ฯ ประารถนั้น รัฐบาลคิดว่าถ้าเราได้ร่วมมือในทางงบประมาณและในทางออกกฎหมายแก้ไขฐานะของท่านนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีแล้ว ก็จะเป็นผลที่จะให้สัมความปราวดารราบรื่นกันทั้งสองฝ่าย กระทรวงมหาดไทยขอชี้แจงแต่เพียงเท่านี้

นายทองยุด จิตตะวีระ (สุพรรณบุรี) :

กระผมได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว สิ่งที่จะต้องเพิ่มเติมหรือจะแก้ไขนั้นมีอยู่หลายข้อ คือตามที่ผู้แปรญัตติขอแปรญัตติในมาตรา ๕ เดิมคำว่า "คณะเทศมนตรี" ลงไปในนี้ ในมาตรา ๕ นี้ถ้าจะมองดูโดยเดิน ๆ แล้ว มันก็มีอยู่ครบบริบูรณ์ เพราะเหตุว่าคำว่า "พนักงานเทศบาล" ตามพระราชบัญญัติ พนักงานเทศบาลก็บ่งอยู่แล้วว่ารวมทั้งคณะเทศมนตรี แต่ว่าเมื่อได้มาเปิดดูมาตรา ๑๐ เราเขียนนั้นเห็นชัด ในมาตรา ๑๐ นั้นได้บ่งไว้กับคณะเทศมนตรีออก คือว่าให้แต่ผู้ที่ได้รับเงินซึ่งเป็นงบประมาณประจำปีของเทศบาลท้องถิ่น อันนี้เราก็ได้ทราบแล้วว่า คณะเทศมนตรีนั้นได้กันออกไปจากเป็นพนักงานเทศบาลซึ่งได้รับเงินเดือนประจำ เพราะเหตุว่าคณะเทศมนตรีนั้นได้รับเงินเดือนค่าใช้สอย ซึ่งเรียกว่าประเภทเหมาจ่าย ก็ข้าพเจ้าจะพูดนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอเน้นความเห็นให้เป็นธรรมดาเท่านั้น ก็คือว่า

โดยเฉพาะรัฐบาลนี้ก็ได้รับการกำหนดคิดเทียบจากประชาชนอยู่แล้วว่า จากความเป็น
 รรรม เช่น สมมติว่าสมาชิกสภาจังหวัดก็ไม่ได้รับเงินเดือน แต่หากสมาชิกสภาผู้
 แทนราษฎรได้รับเงินเดือน อันนี้ต่างก็เป็นสถาบันที่จะทำให้บ้านเมืองเจริญเหมือน
 กัน แต่ว่าเรามาถ่มเอาแต่เฉพาะพวกเขา ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น
 เป็นสมาชิกสภาจังหวัดเราไม่ได้ให้เงินเดือนเขา ต่อมาเราจะปรับปรุงพนักงาน
 เทศบาลให้ได้รับบำเหน็จบำนาญอีก เราก็กันเอาคณะเทศมนตรีออกไว้เสียข้างนอก
 คำนึงเอง เราทำให้มองเห็นเป็นว่าเราไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่สถาบันต่าง ๆ ซึ่งไม่
 ได้สิ่งที่รัฐบาลได้ทำมาเช่นสภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติ
 บำเหน็จบำนาญ แต่ทำไมตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญพนักงานเทศบาลจึงกัน
 เอาคณะเทศมนตรีออกไว้เสีย อันนี้เองทำให้เรามองเห็นความเหลื่อมล้ำค่าสูงความ
 ไม่เป็นธรรมในสังคมซึ่งมีอยู่เมื่อก่อนที่รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยก็พูดมาว่า เงินไม่
 มี ความจริงเงินที่เราจะแจกเอามา นี้ ก็ยกว่าไม่ก่อเปอร์เซ็นต์ที่เราจะเอามาได้จากงบ
 ประมาณของท้องถิ่น เพราะเงินจำนวนนี้ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับเงินของรัฐบาลเลย
 เป็นเงินของท้องถิ่นเท่านั้น เมื่อก่อนโยนมาให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง นั้น
 ก็ไม่ถูก เพราะเหตุว่าเงินจำนวนนี้ตามมาตรา ๖ ก็บังคับไว้ว่าให้หักเอาจากเงินงบ
 ประมาณของเทศบาลมาร้อยละ ๓ เพื่อเอามาจ่ายเป็นเงิน บำเหน็จบำนาญให้พนักงาน
 เทศบาล อันนี้ก็มองเห็นแล้วว่าเราไม่ได้เกี่ยวหรือไม่เกี่ยวเข้าไปพัวพันกับงบประมาณ
 ของแผ่นดินหรือเงินของแผ่นดินก็จะทำได้ที่จะเพิ่มลงไปให้ คณะเทศมนตรีได้รับ
 อันนี้กระผมใคร่ขอเรียกให้ทางรัฐบาลนี้ ให้เห็นความเป็นธรรมของหน่วยงานต่าง ๆ
 เช่นสภาจังหวัดสภาเทศบาลเราก็ควรจะมีสภาของเรา ซึ่งเราบัญญัติเองว่าสภาผู้
 แทนราษฎรมีเงินเดือนได้ถึง ๓ พันกว่าบาท ก็ทำไมสภาจังหวัดของเราก็ทำงานให้
 กับประเทศชาติเหมือนกันไม่ให้แล้วสภาเทศบาลซึ่งเขาก็ทำงานให้เทศบาล เหมือนกัน
 ทำไมเราไม่ให้อย่างนี้เป็นต้น กระผมจึงใคร่จะขอเรียนถึงรจนให้รัฐบาลนี้ ได้กรุณา
 รับเอาพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปปรับปรุงเสียใหม่ เพื่อให้คณะเทศมนตรีได้มีบำเหน็จ
 บำนาญที่ผู้เสนอขอแปรญัตติขอแปรมา

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : เนื่องจากระผมได้ฟัง

คำอภิปรายของสมาชิกซึ่งขอแปรญัตติไว้ และมาสงวนเหตุในหมก ในเรื่องการเติม
 นายเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีนั้นในฐานะ ซึ่งกระผมเป็นอดีตเทศมนตรี มาด้วยก็

ข้อมกราบถึงข้อเท็จจริงเรื่องนี้ได้ดี กระผมใคร่ที่จะขออภิปรายว่าเพื่อสนับสนุนฝ่ายกรรมมาธิการทั้งนี้ ทั้งนี้สมาชิกทุกคนก็ข้อมกราบตั้งอยู่แล้วว่านายกเทศมนตรีหรือคณะเทศมนตรีนั้นกินเงินเดือนตามรายได้ของเทศบาลที่ได้ได้ จนกระทั่งเทศบาลบางแห่งถึงแก่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรในท้องถิ่นก็มี โดยที่เก็บรายได้มีแต่ตัวเขาก็ได้เงินเดือนมาก คือเรียกกินเงินเปอร์เซ็นต์ ยิ่งกว่านั้นยังมีจำกัดไว้แบบนี้อีกซึ่งกฎข้อบังคับวางไว้ว่า วันไหนไปทำงานก็ได้เงิน วันไหนไม่ไปทำก็ไม่ได้เงิน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าเราจะเอานายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีเข้าไปรวมอยู่ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญส่วนท้องถิ่นนี้ โดยให้นายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีมีบำเหน็จบำนาญเช่นนี้ ก็รู้สึกว่าจะต้องแก้หลักการและข้อบังคับนี้ ยิ่งกว่านั้นยังจะต้องแก้กฎหมายอีกหลายฉบับ ความจริงในฐานะซึ่งกระผมในขณะนี้ก็ยังดำรงตำแหน่งสมาชิกเทศบาลอยู่นั้น ก็ยังเป็นห่วงถึงคณะเทศมนตรีอยู่ นี้การที่เราแปรญัตติขึ้นนี้กระผมใคร่จะขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เราต้องคำนึงถึงเหตุผลและข้อเท็จจริง ไม่ใช่ที่เรามาพูด บางคนใคร่ที่อยากจะได้คะแนนเสียงจากนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีทั้งนี้แล้ว กระผมก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่เราควรที่จะเอาเหตุผลและข้อเท็จจริงขึ้นมาอ้างอิงก่อนที่จะมีการแปรญัตติเช่นนี้ โดยเฉพาะ ขบวนการวุฒิสภาก็ได้แสดงหลักฐานให้เห็นแล้วว่า ความจริงก่อนที่พระราชบัญญัติฉบับนี้จะเข้าสู่สภา คณะกรรมการคือส่วนจังหวัดก็ตี อ.ก.ท. กัตติ ต่างก็ได้แสดงมติมาแล้วว่ายังไม่สมควรที่จะให้นายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรี ได้รับบำเหน็จบำนาญอย่างที่ยิ่งกว่านั้นยังเกี่ยวกับงบประมาณทางคลังเช่นนี้ ทั้งนี้ถ้าหากว่าเราเกิดมาพิจารณาเพิ่มบำเหน็จบำนาญให้แก่ นายกเทศมนตรีเช่นนี้แล้ว ท่านอย่าลืมว่าผลสะท้อนนั้นคือราษฎรของท่านเองแหละในเขตเทศบาลของท่านจะเดือดร้อน....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พุฒกันผม ๆ

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ทั้งเอิญหันหน้าไปทางในนั้นหน่อย ขอประทานโทษ ผลสะท้อนในการเดือดร้อนนั้นก็เดือดร้อนถึงราษฎรในเขตของท่าน ในจังหวัดของท่านนั่นเอง เพราะว่านายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีนี้ก็เป็นจะต้องออกเทศบัญญัติเรื่องนี้เรื่องนี้เรื่องนั้นความคุมต่างๆ เพื่อให้มีรายได้เข้าในเทศบาลมากขึ้น ซึ่งตัวเขาเองจะได้มีวิธีกวาดำเนินในท่านคณะเทศมนตรีและนายก

เทศมนตรี ได้ยาวนานขึ้นไป ทั้งจะเป็นการเพิ่มเงินเดือนคณะเทศมนตรีและตัวนาย ก-
 เทศมนตรีทั้งก็กระผมได้สมัครไว้ก่อน เพราะฉะนั้นเหตุผลซึ่งผู้แปรรูปคดีที่ขอให้เดิม
 คณะเทศมนตรีและตัวนายเทศมนตรีลงไป ในมาตรา ๕ นี้ กระผมจึงเห็นว่าไม่สมควร
 ถ้าหากว่าภายหลังจะมีการแก้ไขอย่างใดนั้น นั้นเป็นกาลอนาคตข้างหน้า ซึ่งเวรยัง
 คาดไม่ถึง แต่ว่าในเหตุผลทั้งปัจจุบันนี้แล้ว กระผมมีข้อเท็จจริงดังที่ได้กราบเรียน
 ต่อสภา ฯ นี้แล้ว ขอยกานาประธาน ฯ ได้โปรดวินิจฉัยด้วย ถึงกว่านั้นกระผมขอ
 กราบเรียนต่อคณะกรรมการในการแปรรูปคดีครั้งนี้ และใครที่ขอยืนยันตามมติของ
 คณะกรรมการว่า ไม่สมควรที่จะเด็มนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีเข้าไป ใน
 มาตรา ๕ นี้ให้ได้รับบำเหน็จงาน แลตั้งคณะทำงานชำระการส่วนจังหวัดหรือพนักงาน
 เทศบาลหรือพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานตำบลซึ่งได้บัญญัติออกมาแล้วไว้ด้วย

นายเลิศ สัมพันธ์รักษ์ (ชัยภูมิ) : ประเทศไทยเท่าที่ผมสังเกตมานี้จะ

เป็นประเทศที่ถูกทวงบุญคุณมาากแล้ว ผมฟังคำอภิปรายนี้รู้สึกว่าเป็นใจในการที่
 มีผู้แปรรูปคดีของกระผมให้มีการจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่คณะเทศมนตรี ผมเห็นด้วย
 เพราะว่าตัวอย่างอื่นนั้นมันมีมาแต่ก่อน ๆ แล้ว แม้แต่กฎหมายให้จอมพลรับราชการ
 ตลอดชีวิตเรายังทำกันได้ เราก็ยังหาเงินกันได้ แล้วเราก็ออกกฎหมายให้เบี้ยบำเหน็จ
 บำนาญคนทั้งเกือบทั่วประเทศแล้ว ยังเหลืออยู่แต่ชาวนาเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะม
 หกเว้นทำไม เบี้ยบำเหน็จบำนาญคณะเทศมนตรีไม่มีคน และเท่าที่สมาชิกได้อภิปราย
 มาแล้ว ก็เห็นแล้วตามมาตราที่ว่าเมื่อขึ้น ก็เก็บรายได้ของเทศบาลนั่นเอง ผมจึง
 ขอสนับสนุนให้มีสัมบูรณ์ ไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง บำเหน็จบำนาญทั้งประเทศไปเส
 ยกเว้นแต่ชาวนาหรือประชาชนที่เขาสีมาซีเท่านั้น เพื่อให้มันสมบูรณ์แบบกันไป
 ที่ว่าจะต้องแก้กฎหมายอะไรกันอีกมากมายนั้นผมเห็นว่าไม่เดือดร้อน ท่านมีที่
 ปรีกษา กรรมการนิติบัญญัติของฝ่ายรัฐบาลก็มีมาช่า แก่กฎหมายท่านนี้คงใช้มัน
 สมองไม่ถึงด้วยทะเลเลย แล้วข้อที่ว่ากลัวว่าเทศบาลจะไปออกเทศบัญญัติเก็บมาซี
 รายได้จากเขตเทศบาลนั้นละ ประชาชนเวลานี้เขาพร้อมที่จะเสียภาษีทุกหย่อมหญ้า
 เพราะรัฐบาลก็เก็บมามากแล้วเท่าไรก็ได้ฟังมันแล้ว เพิ่งจะมาได้อีกคำนี้แหละที่ว่า
 รัฐบาลเห็นใจประชาชน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่านพูดจริงหรือพูดประตอ
 ถ้าพูดประตอห้ามพูดนะ

ศาสตราจารย์ (ชัยภูมิ) : ผมพูดนี้เป็นความจริงต่อหน้า. ศวตร-
 ป็นความจริง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดไม่จริงไม่มี เพราะฉะนั้น
 การที่จะต้องเสียภาษีจากเทศบาลเท่าไรนั้น ผมเห็นว่าไม่สำคัญ เมื่อเสียเท่าไร
 ราษฎรเขาก็มีทางหาได้เท่านั้น ขอยกตัวอย่างอย่างขี้โกงกันเท่านั้นแหละ ราษฎร
 ไม่เคยบ่นเรื่องภาษี ราษฎรบ่นทุกวันนี้คือเรื่องที่เขาไปโกงกินต่างหาก เอา
 เงินค่าภาษี ไปช่วยคนที่ทำประโยชน์ให้แก่เขาแล้ว ไม่มีใครเขาขัดขวางอะไรเลย
 ผมเองก็เสียภาษีมาทุกปี ๆ ก็ไม่เคยว่าอะไร ผมว่าเฉพาะส่วนที่เขาไปโกงกินต่างหาก
 คนทั่วประเทศไทยเขาก็ว่ากันอย่างนี้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอย่างที่รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยว่าเมื่อเช้านี้ มีตอบกระทู้ว่า บริษัทอะไรที่ไปเก็บเงินค่าผ่านถนน
 รายละ ๒๐๐-๓๐๐ นั้นก็เป็นของธรรมดา ก็ยังผูกกันได้เป็นของธรรมดา การเรียไร
 โดยบริษัทเช่นนี้ โดยไม่ขออนุญาตก็เป็นของธรรมดา เหตุการณ์ที่เสียภาษีตามเทศ-
 บัญญัติที่เทศบาลออกโดยสมาชิกสภาเทศบาลประชุมกันนะ ใครเขาจะมาว่า มันชอบ
 กว้างกฎหมายตั้ง ๓๐๐-๔๐๐ เปอร์เซ็นต์ การเก็บกันอย่างนั้นนอกเหนือกฎหมายก็ยัง
 ไม่ว่าอะไรเป็นการเสียหาย เพราะฉะนั้นจะมาเสียใจกังวลเฉพาะที่กลัวว่าเก็บไปหรือ
 เอาไปเสียเบี้ยบานาญให้แก่เทศมนตรีแล้ว เทศมนตรีจะไปรีตนาหาเร้นกับราษฎรนั้น
 อย่าได้คำนึงถึงเลย ราษฎรพร้อมที่จะเสียอย่างนั้น แล้วที่ท่านรัฐบาลบอกว่า จะรอ
 ไปแก้กฎหมายอะไรต่าง ๆ นั้น ผมเกรงว่านี่จะเป็นยาหอม คือหลอกให้ตายใจไป
 อย่างนั้นเอง ผมเกรงว่าจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าอาจจะพูดจริงก็ได้ ที่นี้การที่จะทำ
 อย่างนั้นต้องไปรอทำไม ก็ถอนกฎหมายฉบับนี้คืนไปแล้วก็ไปแก้ไขมา ทำกันใหม่
 ให้เรียบร้อยก็ได้ จะมาทำหลอกคล้าย ๆ หลอกเด็กอย่างนั้นทำไม เมื่อจะทำก็ทำไป
 เลย มักรอไปแก้ฮ้ายโน่นฮ้ายนี้ ก็ยกไปทิ้งกะบินี้ แล้วก็ไปทำมาใหม่ สภาฯ นี้ก็
 ไม่ใช่เลิกไปวันสองวันเมื่อไร ต้องประชุมกันอีก ไม่จำเป็นต้องผลัดวันประกันพรุ่ง
 โดยไม่กำหนดเวลาเช่นนั้น กระผมเห็นว่าในเรื่องบำเหน็จบำนาญของเทศมนตรีนั้น
 เป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนอย่างยิ่ง รัฐบาลอาจได้รับคะแนนนิยมอีกมากมายทีเดียว ถ้า
 ทำอย่างนี้ เพราะว่า นายท.ว. เองก็เป็นจอมพล ก็รับราชการตลอดชีวิตแล้วควรจะ
 ไปรดลูกฟ้าข้ามแผ่นดินให้เสมอหน้ากันไปอย่างที่ว่านั้นด้วย.

นายเทยม ฒ สงขลา (ราชบุรี) : กระผมนั่งฟังมานานก็ตั้งใจจะไม่พูด
 แต่เมื่อได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าว ใช้มีคำกล่าวที่แรง ๆ คล้าย ๆ ว่า

รัฐบาลนั้นเคยเคยต่อต้านนายเทศมนตรี ผมได้เคยกราบเรียนไว้เมื่อคราวที่ได้
 สนับสนุนวงพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปแล้วว่าปัญหาเรื่องนายกฯ และ
 เทศมนตรี รัฐบาลนั้นก็ไม่ได้ตั้งใจ แต่ที่ต้องไว้ก็กระหน่ำขึ้นหนึ่ง เพราะ
 เหตุว่า ฐานะของข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีนั้น
 ผิดกันมาก ปัญหาต่าง ๆ ถ้าจะนำมาแก้ไขในกฎหมาย ร่างกฎหมายที่จะเข้าวาระ
 ๒-๓ ในวันนี้ก่อนอื่นผมใคร่ขอกราบเรียนว่าทำไมไม่ได้เด็ดขาด เพราะผิดหลักการ
 หลักการที่กฎหมายรับไปแล้วที่ผู้กรรมาธิการ แล้วเอาเข้ามาพิจารณาในวาระ ๒-๓
 นั้น เป็นหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติข้าราชการบ้านหนึ่งบ้านนุ ข้าราชการส่วน
 ท้องถิ่นนี้ใช้คำว่า "ข้าราชการ" การกำหนดตำแหน่งบ้านนุของข้าราชการส่วน
 ท้องถิ่นในกฎหมายนั้นได้มีกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องตำแหน่งไว้ชัดเจน มีอายุเวลามี
 อำนาจเงินเดือนสุดท้ายอัตราเงินเดือนเต็มอะไรต่าง ๆ นั้นมีรายละเอียดตามนั้น เป็น
 เรื่องของข้าราชการทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาเรื่องนายกเทศมนตรีและตัวเทศ-
 มนตรีใส่เข้าไปในกฎหมายนั้นแล้ว เป็นไม่ได้ เพราะไม่ใช่ข้าราชการ ผิดหลักการทำ
 ไม่ได้เด็ดขาด นี่ผมขอกราบเรียนขึ้นแรกไว้อย่างนี้ นอกจากนั้นแล้วถ้าสมมติว่าจะขึ้น
 ทำ ขอให้ไปปรารถนาพิจารณาว่าปัญหาที่จะมากจะทำให้ถูกต้องสอดคล้องกับกฎหมาย
 นั้นจะทำได้อีก เช่นปัญหาเรื่องการเงิน ปัญหาเรื่องเวลาของนายกเทศมนตรี
 กิติ ในคราวมาไว้ตำแหน่งนี้บางคนเข้ามา ๓ ปีเทศบาลมี บางคนก็สั้นกว่าหนึ่ง
 มีความนิยมดี ในเทศบาลอยู่ได้ ๒ สมัย ๓ สมัย อย่างนี้ ระยะเวลาเป็นปัญหาที่เรา
 ต้องขบคิดว่าจะสมควรกำหนดประการใด นอกจากนั้นแล้วที่สำคัญที่สุดอีกอันหนึ่ง
 ก็คือว่า ปัญหาในเรื่องกฎหมาย เช่นพระราชบัญญัติเทศบาลเป็นต้นและพระราช-
 บัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องมากำหนดและคิดพิจารณาว่าฐานะนายกเทศมนตรีก็
 เทศมนตรีก็ดี นั้นควรจะมีฐานะประการใดในเวลานี้ส่วนนี้เป็นเรื่องที่สำคัญทั้งสิ้น
 ไม่สามารถจะกระทำได้ในร่างพระราชบัญญัติกันทีเดียวนี้ รู้สึกว่าเป็นพวดยุคอย่าง
 สูงแก่นายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรี จึงผมเองนั้นก็ให้เรียนแล้วว่าให้เห็นความ
 สำคัญของคณะเทศมนตรีอยู่เป็นอย่างมาก ส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นก็เจริญขึ้นมา
 เพราะองรรณภาพและการทำงานของคุณคณะเทศมนตรีทั้งสิ้นทั่วประเทศ ซึ่งรัฐบาล

เองก็ไม่ได้ลืมในเรื่องนี้ แต่ขอเวลาว่าต้องได้ ไปฟังเวลาใครรอบคอบ ด้วย เหตุผลหลายประการดังที่ผมได้ทราบ เรียงแล้วนี่อีกจังหวัดหนึ่งต่างหาก ทำเวลานี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้มีความสนใจอยู่อย่างมาคนั้นได้โปรดกรุณาอย่าใจร้อน ทำอะไรทำทำไม่ได้แล้วเป็นมีทั้งสองคม กฎหมายออกมาบางที่ปฏิบัติไม่ได้ก็หลายอย่าง พระราชบัญญัติที่ออกมาแล้วทำไมได้ต้องแก้ไขกันใหม่และแทนที่จะเป็นคุณกลับเป็นโทษอย่างมหันต์ก็มี เพราะฉะนั้นในฐานะที่ว่าเราอยู่ในสถาบันอันสูงสุดเช่นนี้ จะทำอะไรก็ต้องให้ ได้ประโยชน์ทุกฝ่าย ทั้งรัฐ ทั้งราษฎร และทั้งตัวผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนั้นด้วย กระผมเห็นว่ายังไม่สมควรแก้ไขประการใด

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ปัญหาที่เราเถียงกันเวลานี้มีว่าเรา

สมควรจะเพิ่มบำเหน็จบำนาญให้แก่คณะเทศมนตรีหรือไม่ ซึ่งผู้ที่แปรญัตติขอสงวนไว้ ปัญหาเรื่องสมควรหรือไม่ ทางรัฐบาลโดยเนหาะรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยยอมรับว่าสมควร ปัญหาอยู่ที่ว่าเวลาที่แล้วกันเงินค่อมาก็มีปัญหาขัดกฎหมายของท่านผู้แทนราษฎรบอกว่า ในตัวพระราชบัญญัติฉบับนี้ถือว่า พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น การมาแปรญัตติซึ่งคณะเทศมนตรีไม่ใช่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจึงผิดหลักการ ซึ่งความจริงนั้นผมเห็นด้วยกับท่านผู้แทนราษฎรที่ได้กล่าวเช่นนั้น แต่ว่าการประชุมสภาของเรานั้นแม้ถึงการแปรญัตตินี้จะผิดข้อบังคับ จะผิดหลักการ ปัญหาจึงมีต่อไปว่าทางรัฐบาลนี้พร้อมใหม่ที่จะรับคำแปรญัตติของเขาแม้ถึงจะผิดหลักการนี้ก็ตามที ปัญหาจึงมีต่อไปว่าทางรัฐบาลนี้พร้อมใหม่ที่จะรับคำแปรญัตติของเขาแม้ถึงจะผิด หลักการ นี้ก็ตามที่ ปัญหาจึงมีต่อไปว่าเมื่อรัฐบาลนี้รับรองถึงว่าหลักการในการแปรญัตตินั้นเห็นด้วย และยังไปกว่านั้นผมยังมีข้อชี้ให้เห็นให้ท่านประธาน ฯ และท่านสมาชิกทั้งหลายรวมทั้งรัฐบาลด้วยทราบไว้ด้วยว่า การออกพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นนี้ ความจริงประวัติของข้าราชการบำนาญ ส่วนใหญ่ คือ ส่วน รัฐบาลนั้น ได้เคย ออก มาเหมือน กันแล้วก็เกิดมีความคิดแบบท่านผู้แปรญัตติแล้วขอสงวนไว้ทั้ง ๒ คนนี้ ในคณะรัฐมนตรี ปัญหาอันจึงเกิดขึ้นว่าขณะนี้เมื่อออกพระราชบัญญัติกันใหม่ ๆ ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญของข้าราชการทั่ว ๆ ไป ไม่มีข้าราชการการเมืองได้รับบำเหน็จบำนาญเลย เพราะโดยมากที่แล้วมานี้ข้าราชการการเมือง

มันก็เป็นข้าราชการเดิม ๆ และก็มาเป็นรัฐมนตรี บัญหารเรื่องเกิดขึ้นถึงปัญหา
 ได้รับบำเหน็จ บำนาญมันก็ไม่เกิดขึ้น เพราะว่ามันวนกัน ไปตามข้าราชการ
 เวลาและก็มาบวกกับข้าราชการการเมืองก็ได้บำเหน็จบำนาญไป แต่
 ปัญหาที่มันเกิดขึ้นตอนหลัง และ ยัง ใช้อยู่ บัจจุบัน นี้ คือว่า ข้าราชการ การเมือง โดย
 เฉพาะรัฐมนตรีหรือเลขาธิการรัฐมนตรีก็ตาม ไม่ได้รับราชการมาก่อนเลย จะ
 มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญบ้างหรือไม่ มาตอนหลังนี้เอง บัจจุบันนี้พระราช
 บัญญัติที่ใช้อยู่ ณ ขณะนั้นเรามีบำเหน็จบำนาญให้กับข้าราชการการเมืองซึ่ง
 ราชการติดต่อกันในฐานะเป็นการเมือง คือรับราชการรวมกัน ๔ ปี ได้บำเหน็จ
 บำนาญ ๓๐๐ บาท นั้นแสดงให้เห็นว่าครั้งแรกที่ได้ขวนนปัญหาเรื่องการเมืองหรือ
 จะเทียบกับคณะเทศมนตรีก็ได้ เช่นเดียวกัน เรายังจะเห็นกับคณะรัฐมนตรีหรือ
 รัฐมนตรีผู้ซึ่งกั้นนินการเมืองมาโดยขอมให้บำเหน็จบำนาญเพียงรับราชการมา ๔ ปี
 รวมกัน จะกี่ครั้ง ๆ แล้วบวกกันเข้าไปให้ถึง ๓๐๐ บาท นั้นมันเป็นหลักการอัน
 หนึ่งที่รัฐบาลก็ไม่สามารถจะทำได้ยิ่งได้ และผู้แทนราษฎรทุกคนนั้นต้องเห็นว่าที่
 มาออกกฎหมายไปโดยผ่านสภานั้น นั้นเราเอาเปรียบเขาแล้ว เพราะ เรื่องการ
 เมือง เพราะเป็นข้าราชการการเมืองเท่านั้น ตัวของตนเอง ยิ่งฟังข้อเท็จจริงยิ่ง
 ปรากฏตั้งผมได้เรียนมาแล้วนี้ เามาเทียบกับคณะเทศมนตรีปัจจุบันนี้ยังไม่มปัญหา
 ใหญ่เลยว่าเราควรจะให้บำเหน็จบำนาญคณะเทศมนตรีเขาใหม่ ปัญหาต่อไปก็มีอยู่
 ว่าปัญหาเรื่องคณะเทศมนตรีนี้ แยกจากตัวนายก ๆ ซึ่งเหมาะจ่ายเป็นเดือนเฉพาะ
 ทั่วเทศมนตรีนี่ให้เป็นรายวันแล้วแล้ววันมาทำงาน แต่ส่วนมากเท่าที่สัมผัสกัน
 จะเหมาะจ่ายเหมือนกัน อาจจะมีบางครั้งหรือว่าอันอะครั้งเหลือเกินที่จะหักวันมาไม่มา
 บางคนไปทำงานที่อื่นก็มาลงชื่อเข้ามา นี่เป็นผลปฏิบัติ ไม่ใช่ตามกฎหมายหรือความ
 ข้อบังคับ ส่วนมากกว่าเหมาะจ่าย เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้ที่จะคำนวณถึงว่าคณะ
 เทศมนตรีนี่จะมีรายได้เท่าไร นั้นผมว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญ เราอาจจะเขียน
 กฎหมายให้มันไปทำนองว่าคณะเทศมนตรีนั่น ๆ เหมาะจ่ายให้เลย ว่าเมื่อรับ
 ตำแหน่งมาไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือว่ารวมกัน ๔ ปีก็ได้ บำเหน็จบำนาญเท่านั้น
 เท่านั้น เทียบส่วนตามข้าราชการการเมืองซึ่งพวกเราที่เป็รัฐมนตรีมาได้รับอยู่อย่าง
 นั้นแล้ว นั่นก็เป็นธรรมเนียมและเขาจะไม่ปากมีเสียเลย นี่ถ้าเราออกกฎหมาย
 อย่างนี้ไปรุ่น ๆ โดยให้แก่ข้าราชการพนักงานเทศบาลส่วนที่ติดกันเท่านั้น โดยยกเว้น
 เทศมนตรีเสียแล้วอ้างว่ามีเทศมนตรีทั้งประเทศเขาจะมาไล่เบียดเอาที่สภานี้และ

กลับจะตำหนิรัฐบาลชุดนี้ หรือรัฐมนตรีทั้งหลายที่ได้บำเหน็จบำนาญไปแล้วว่า อื้อฉาวนี้เราทำงานกันอย่างนี้เองหรือ ส่วนพวกเขาใช้อำนาจออกกฎหมายเอาบำเหน็จบำนาญได้ ในเมื่อทำงานมา ๕ ปีรวมกันไม่ต้องติดต่อกัน แต่ส่วนพวกเราเราไม่มองดูเลย ด้วยเหตุนี้เอง ท่านประธาน ฯ เมื่อมันเป็นอย่างนั้น หลักการที่ผู้ส่งงาน รัฐบาลรับและอาจผิดข้อบังคับ ผมไม่เถียง ด้วยเหตุนี้ ไหน ๆ เราก็พร้อมกัน ส่วนปัญหาเรื่องการเงินนั้น ผมว่าเป็นเรื่องเล็ก เพราะว่าการทำงานที่จะให้คนมีกำลังใจทำงานโดยเสียเงินเพียงเล็กน้อย และเร่งเขาไว้ให้ปฏิบัติผลแก่ประชาชนนั้น เรื่องนี้เราเถียงไม่ขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผมนึกว่าข้อออกกฎหมายฉบับนี้ค่อนข้างดีเลย มีทางเดียวที่รัฐบาลจะทำขณะนี้ก็คือว่าขอให้ถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปเสียก่อน แล้วปรับปรุงมาให้มันสมบูรณ์นั้นแหละจะได้ทุกฝ่าย แล้วก็รัฐบาลเองก็จะทำงานให้เรียบร้อย และก็ให้ได้ผลต่อทุกฝ่ายที่ขึ้นสมประสงค์ของผู้แปรญัตติซึ่งขอสงวนไว้ ทั้งนี้ ขอร้องรัฐบาลได้โปรดชี้แจงให้ฟังด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นนี้ก็พูดกันมากแล้ว ควรจะลงมติได้แล้วครับ เพียงแต่ว่านายช.เทศมนตรี เทศมนตรี ควรที่จะได้รับบำนาญหรือไม่

นายทองสืบ สุคะมารัก (ประจวบคีรีขันธ์) : เมื่อท่านสมาชิกหัวหน้าพรรคผู้หนึ่งยอมรับแล้วว่า การแปรญัตตินี้ผิดหลักการและข้อบังคับแล้ว เห็นว่าควรจะลงมติให้ ขอเสนอลงมติ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : กระผมขอถามกรรณาวาเวลาสัก ๒ นาที อย่างมาก คือว่าจะไม่พูดอะไรมาตลอดครับ เพราะว่าผมอยากจะถามว่าพล.ร. รัฐมนตรีว่าการในฐานะเป็นรัฐบาลว่า สำหรับเกี่ยวกับนายช.เทศมนตรีและเทศมนตรีนี้ ทางรัฐบาลจะรับไปแก้ไขคือออกกฎหมายอีกใหม่ฉบับหนึ่ง ให้นายช. และเทศมนตรีนี้ได้รับบำเหน็จบำนาญได้หรือไม่ ถ้าได้เมื่อไร ขอเรียนถามท่านนี้ เพราะท่านก็รับแล้วว่าเห็นด้วย เพราะฉะนั้น ขอเรียนถามท่านนี้ ไม่อยากจะพูดอะไรมาต่อไป เพราะฉะนั้น ขอสรุปเอาได้ก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้อื่นมีใครอย่างไรอีก

นายพีร์ มุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมจะกล่าวสรุปครับ

นายพริ้ง บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผู้ตั้งข้อไป มีข้อ ๑ สมชี่ประเจิมข้อ
สุดท้าย ก็หมายความว่ายังมีขึ้นในองค์การที่จะให้ รัฐมนตรีหรือพรรครัฐบาลนี้ ได้พร้อม
ใจกันร่างออกมาอีกฉบับหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะไม่ยอมที่จะยกกฎหมายฉบับนี้ ไปร่างใหม่
อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคเศรษฐกิจได้เสนอเมื่อตะกี้ ก็ขอให้งานร่างขึ้นมาโดยเฉพาะ
สำหรับคณะรัฐมนตรี เพื่อที่จะให้ ได้สิทธิโดยเท่าเทียมกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อมีการปิดอภิปรายแล้ว ก็
ไม่มีใครให้ความเห็นเพิ่มเติม ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นแก่ในเอกสารนี้ว่าให้ปิดอภิปราย
ลำดับต่อไป ขอความเห็นของท่านผู้ใดมีความเห็นว่าจะให้เพิ่มจะให้บ้างหนึ่งบ้างมา
ตามที่ผู้แปรญัตติมีความเห็น คือ ให้เทศมนตรี และนายกเทศมนตรี ได้รับบำเหน็จ
บำนาญ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า จะยื่นข้อ
คณะกรรมการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นคณะกรรมการส่วนมาก
เห็นเลขานุการ ข อ่านต่อไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๑ ข้อ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข
ลักษณะ ๒ ข้อ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ ข้อ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพริ้ง ข เอา คุณพริ้ง ข บังชี้
ให้เอาก่อนหรือ เอาคุณเห็น ข ก่อน

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ความจริง ผมก็ไม่อยากพูดอะไรมา
หรือครับ ขอให้ ข พด ข รัฐมนตรีว่าการตอบคำขอของนายอย่างที่ท่านมาแล้ว ถ้าหาก
ว่าเห็นการผูกต้องสลดคดีต้องทรงกันกับความจึงแล้วก็ตามก็จะไม่สงวนต่อไป ก็เป็น
อันให้ผ่านไป เพราะฉะนั้น ขอได้ข้อหนึ่ง

นายพริ้ง บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เพื่อไม่ให้เวลาของสภา ข ต้องเสียไป
เพราะมันตกก็ตกไปแล้วครับ ไม่แปรครับ

นายพลคำวอเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กระทรวงมหาดไทยอยากจะรับ แต่รับยาก จะกราบเรียนให้ท่านประธาน ฯ ทราบ
 ดังนี้ ฐานะของเทศบาลทุกแห่งนั้นในปัจจุบันนี้มีรายได้เห็นเฉลี่ยแล้วประมาณ ๕
 แสนบาท เทศบาลใดที่มีรายได้ต่ำเราก็ขอความกรุณาจากกระทรวงการคลังเป็น
 เงินอุดหนุน เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติที่เราจึงได้ ไปถาม ก.ท. ทุกแห่งว่าจะเอา
 นายกเทศมนตรีหรือไม่ ทั้งหมดก็เห็นว่า ถ้าขึ้นเอาแล้วต้องเจียดจ่ายรายได้ของ
 ท้องถิ่นไป ทีนี้ปัญหาว่าผมจะขอความกรุณาจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 เรื่องที่จะหาเงินมาเพื่อจะอ้างต่อประชาชนหรือสมาชิกเทศบาล ว่าเงินอันนั้นนั้นได้
 จากรัฐบาลเขาละ ไม่ได้ตัดจากภาษีอากรของประชาชน อันนี้เป็นเรื่องที่ผมกับ
 คุณวรการ ฯ จะต้องพูดกัน เวลานี้ท่านก็รับไว้แล้วว่าท่านจะช่วย แต่ท่านจะขอ
 ช่วยในเรื่องข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อน ถ้าผมใช้ร้อยละสิบบาทมา ผมก็จะพิจารณา
 ให้ท่านนายกเทศมนตรีเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในการที่ท่านเป็นผู้เป็นฝ่ายค้านได้
 เสนอมาผิขต้อบังคับหรืออะไรต่าง ๆ นั้นผมรู้และผมก็อ้างต่อท่านประธาน ฯ แล้ว
 แต่เห็นว่าในเรื่องนี้เรามีจิตใจตรงกันก็จึงรับมา เพราะเหตุว่าเห็นใจพวกท่านนายก
 เทศมนตรีและคณะเทศมนตรีเหมือนกันว่า ทำงานมาตลอดรักษาเกียรติ แต่ทั้งนี้
 ทั้งนี้ก็อยู่ที่ปัญหาว่าเวลาและพรักมเพริชของสภา ฯ รวมทั้งความกรุณาของท่าน
 รัฐมนตรีคลังด้วย เพราะฉะนั้นจะรับไว้ก็จะหาว่าโกหกต่อสภา ฯ เพราะว่า
 คุณเนิ่น ฯ กับผมก็ชอบ ๆ กัน แต่จะพยายามแก้ไขเพิ่มเติมที่ จึงขอกราบเรียน
 ให้ดังนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วไม่ใช่หรือ กระทรวง-
 มหาดไทยก็ชอบแล้วนี่

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระโท) : กราบพ้อใจจริง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเดชาภิบาล ฯ ถ่านต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒
 มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ ชื่อ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕

๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ไม่มีการ
 แก้ไข หมวด ๕ ชื่อ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ลักษณะ ๓ ชื่อ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๓๕ - ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘
 มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔
 มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๔ ชื่อไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗
 มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ ลักษณะ ๕ ชื่อไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐
 ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๖ ชื่อไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา
 ๕๓ มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๗ บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมราชวงศ์สอง ท่านผู้ใดมี
 ความเห็นว่าการพิจารณาวาระที่สามนี้สมควรจะรับรองเป็นกฎหมายได้ประกาศใช้เป็น
 กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
 ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นเอกฉันท์ เป็นอันว่า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้
 ระเบียบวาระต่อไป รายงานของคณะกรรมการสามัญพิจารณาเปิดเคย

รายงานการประชุมลับ

ที่ ๑๙๒/๒๕๐๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กันยายน ๒๕๐๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาเปิดเคยรายงานการประชุมลับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกรายงานการพิจารณาเปิดเคยรายงานการประชุมลับ

ของคณะกรรมการ ๑ ฉบับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณา
เปิดเผสรายงานการประชุมลับขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. นายทองหยก จิตตะวีระ
๒. พลจัตวาบุญชัย บำรุงพงศ์
๓. พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา
๔. นายปฐม โพธิ์แก้ว
๕. พันเอก ประคอง อินธาระ
๖. นายประสิทธิ์ ชูพินิจ
๗. พันตรี เล็ก ทองสุนทร

ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ และพันตรี เล็ก
ทองสุนทร เป็นเลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาผู้
แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๐
เห็นว่าสมควรเปิดเผยได้ จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้ดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา
(บุญชู จันทร์เบกษา)

ประธานกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

บันทึก

รายงานการพิจารณาเปิดเผสรายงานการประชุมลับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ได้ลงมติตั้งกรรมการสามัญพิจารณา
เปิดเผสรายงานการประชุมลับของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. นายทองหยก จิตตะวีระ

- ๒. พลจัตวา บุญชัย บำรุงพงศ์
- ๓. พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา
- ๔. นายปฐม โพธิ์แก้ว
- ๕. พันเอก ประจักษ์ อินธาระ
- ๖. นายประสิทธิ์ ชูพินิจ
- ๗. พันตรี เล็ก ทองสุนทร

ที่ประชุมกรรมการได้เลือก พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา เป็นประธานกรรมการ และ พันตรี เล็ก ทองสุนทร เป็นเลขานุการกรรมการ คณะกรรมการได้พิจารณา รายงานการ ประชุมลับ ของ สภายุ้งแทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๐๐ เรื่องขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการเว็องราร้องทุกข์ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นร่วมกันว่าสมควรเปิดเผยได้

พันตรี เล็ก ทองสุนทร
(เล็ก ทองสุนทร)

เลขานุการ.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๐ ความว่าเห็นสมควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับได้ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๐๐ จึงขอความเห็นที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็น สมควร ให้เปิดเผย รายงาน การประชุมลับนี้ได้ โปรดยกมือขึ้น ตามนัยข้อบังคับที่ ๒๗

(มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นพร้อมด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า มติของที่ประชุมได้เปิดเผยรายงานการประชุมลับตามที่คณะกรรมการ เห็นสมควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับได้มีหนังสือแจ้งมา ทมกระเบียบวาระแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๒๐ นาฬิกา.

ประกาศพระบรมราชโองการ
ตั้งผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

เนื่องด้วยปรากฏว่า รัฐบาลอันมี จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้บริหารราชการแผ่นดินไม่เป็นที่ไว้วางใจประชาชน ทั้งไม่สามารถรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ คณะทหารซึ่งมี จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นหัวหน้า ได้เข้ายึดอำนาจการปกครองไว้ได้ และทำหน้าที่เป็นผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร ข้าพเจ้าจึงขอตั้ง จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร ขอให้ประชาชนทั้งหลายจงอยู่ในความสงบ และข้าราชการทุกฝ่ายพึงคำสว่ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

ประกาศ

เรื่องการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร ได้นำความกราบบังคมทูล ถึงการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้เป็นไปอย่างควรแก่สถานการณ์ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เพื่อให้เป็นไปตามที่ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารได้นำความกราบบังคมทูล ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๕๕ ให้คงใช้บังคับต่อไปภายในเงื่อนไขดังนี้

(ก) ให้สมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ สิ้นสุดลงในวันประกาศพระบรมราชโองการนี้

(ข) ให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๑ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศพระบรมราชโองการนี้

(ค) จะให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งแต่สมาชิกประเภทที่ ๒ จากบุคคลซึ่งทรงเห็นสมควรมีจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยสี่สิบสามภายในวัน และภายหลังจากวันประกาศพระบรมราชโองการนี้

ในระหว่างที่สมาชิกประเภทที่ ๑ ยังไม่ได้เข้ารับหน้าที่ ให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกประเภทที่ ๒ ไปพลางก่อน

(ง) ก่อนที่จะให้การแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี เข้าบริหารราชการแผ่นดิน ให้เป็นหน้าที่ผู้รักษาราชการฝ่ายทหาร เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ข้อ ๒. พระบรมราชโองการนี้ ไม่กระทบกระเทือนการนับระยะเวลาที่ได้ดำเนินมาแล้วตามมาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

ผู้รักษาราชการฝ่ายทหาร.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เล็ก จรุงนุ้ย	ผู้ตรวจรายงาน
โสมเมลา สืพลากร	..
นันทนา ชานป้อม	..
อุทุม พลคณสังวาลย์	..
สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ	..
ธนู บุญเวียง	..
เดียน ชั่วชุ่ม	..
จำรงค์ ใจอ่อนแอ้ม	..

ตรวจแล้ว วันที่ / /

สุพันธ์ จิตรกลัก

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรครั้งนี้ เลขานุการ
สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงชื่อไว้
ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุม
และการปรึกษาของ สภาผู้แทน
ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๕
ข้อ ๒๖.

ทำการแทนหัวหน้าแผนกกรรมการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัดเตาโร

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร